

Ročenka

Gymnázia bilingválneho
Ul. T. Ružičku 3, 010 01 Žilina

Školský rok 2017/2018

www.gbza.eu

Ročenku zostavila: Silvia Furmanová

Editori: Ivana Horecká, Silvia Furmanová

Jazyková korektúra: Ivana Horecká, Silvia Furmanová

Návrh obálky: Petra Majtánová

Grafická úprava: Silvia Furmanová

Vytlačil: EDIS – vydavateľstvo Žilinskej univerzity

Vydanie: prvé

Náklad: 250 ks

ISBN: 978-80-570-0049-5

Vytlačené z dodaných predlôh.

OBSAH

GBZA ĎAKUJE	5
PRÍHOVOR RIADITEĽA	5
KEĎ KONČÍ MAJSTER PEDAGÓG	7
ZNOJEMSKÝ LEGIONÁR	9
UNA EXPERIENCIA IRREPETIBLE	11
BOLO MI ČTOU	19
GBZA V TABUĽKÁCH	20
ORGANIZAČNÁ ŠTRUKTÚRA ŠKOLY	20
VÝSLEDKY V SÚŤAŽIACH	24
POCHVALY UDELENÉ RIADITEĽOM ŠKOLY	32
KRÚŽKY	46
GBZA V TRIEDACH	47
GBZA NA CESTÁCH	82
MOBILITY 2017/2018	82
ŠTUDIJNÉ DOBRODRUŽSTVO NA KANÁRSKYCH OSTROVOCH	85
DHANYAVAD BHARAT	87
VŠADE DOBRE, VO ŠVÉDSKU NAJLEPŠIE	91
KEĎ CESTA JE CIEĽ	94
NEZAPRŠÍ A NEZAPRŠÍ...	97
BIENVENUE CHEZ LES CHŤÍ	99
BIENVENUE CHEZ LES ŠOŠONÝ	102
ŠIBI, RYBY ŠPANIELI!	104
SLNEČNÉ POZDRAVY Z PYRENEJSKÉHO POLOSTROVA	106
ÚLET DO BRATISLAVY (FOTOREPORTÁŽ)	109
GBZA NA MUNOCH A MEPOCH	112
MUN POD DUBŇOM	114
MUN V KOPERNIKOVOM MESTE	122
MUN V SRDCI MAĎARSKA	124

JA – EUROPOSLANEC	126
TAKMER NENAPÍSANÝ ČLÁNOK O MEPE	128
DISKUSIE O BUDÚCNOSTI EURÓPY V SLOVINSKU	130
GBZA V TRADÍCIÁCH	132
REALITA HIGH SCHOOL GBZA	132
EUROPROJEKT – VZDELÁVANIE BEZ HRANÍC	133
AKO SME V 2017 – TOM TRHOVALI	136
PONORENÍ DO PRÍRODY	138
SPÍME V ŠKOLE	141
MEDZINÁRODNÁ CENA VOJVODU Z EDINBURGHU	142
GBZA NA DIVADELNÝCH DOSKÁCH	146
NÁJSŤ ŠPANIELA V SEBE SAMOM	146
DOS TAZAS DE TEATRO... ÍCON CIANURO, POR FAVOR!	150
NITRIANSKA DIVADELNÁ KATARZIA	154
MISKY STRIEBORNÉ BRONZOVÉ	155
DIVADELNÁ SOBOTA TAK, AKO SA PATRÍ	156
UN, DEUX, TROIS – ACTION!	158
GBZA NA SÚŤAŽIACH	160
TRIDSÄT HODÍN K ÚSPECHU	160
IN MEMORIAM... LOADING	162
TRAJA MUŠKETIERI PO 350 ROKOCH	163
MARIÁNOVE POTULKY PO SVETE	165
O RÉTORIKE, ŠPANIELČINE A ZMRZLINE	166
GBZA V ATELIÉRI	167
ÓDA NA MILOSTĚ	167
TO SA UŽ SNÁĎ ANI TAJIŤ NEDÁ...	172
ČIERNA MAČKA	176
PRIATEĽ MI PODAL RUKU V SPRÁVNÝ ČAS	178
SOM LEŽERNÝ ALIAS PRIATEĽ MI PODAL RUKU V SPRÁVNÝ ČAS	180

MILÉ ČITATEĽKY, MILÍ ČITATELIA ROČENKY,

keď si prelistujete a prečítate jednotlivé príspevky v aktuálnej ročenke, zistíte, že v našej škole je študentstvo, ktoré s vami nielen študuje, ale stíha veľa rôznorodých mimoškolských aktivít - ich kompletný prehľad je krásnou a farebnou mozaikou. Máme úspešných riešiteľov predmetových olympiád od školských kôl cez okresné, regionálne, celoslovenské až po celosvetové. Máme kreatívov vizuálnych i slovných, esejistov, hercov, schopných zahrať svoje postavy naplno v slovenčine, francúzštine i španielčine. Máme športovcov, ktorí náročné štúdium vyvažujú výkonomi v rôznych športových oblastiach. Osobne som veľmi rád, že mnohí sú okrem štúdia ochotní venovať sa rozvoju seba samého a pomáhať iným. Veľká skupina pridáva do svojich školských životov i spirituálny rozmer. A to, čo Vás, milé študentky a milí študenti, robí výnimočnými, je schopnosť používať španielčinu a francúzštinu ako prostriedok na objavovanie sveta. Neskončili ste s tým, že ovládajte na výbornej úrovni cudzí jazyk, používate ho nielen na konverzačné témy, ale diskutujete, analyzujete, čítate v dvoch vyučovacích jazykoch. Preto je zrejmé, že letné prázdniny majú byť pre Vás hlavne o aktívnom oddychu.

Škole veľmi pomáhajú aktívni rodičia, ktorí sú nielen oporou svojim deťom, ale zároveň prostredníctvom svojho občianskeho združenia podporujú všetky dôležité aktivity.

Výnimočnými tento rok boli medzinárodná konferencia Europrojektu, národné kolo divadiel v španielskom jazyku, ktoré organizujeme raz za sedem rokov, prvýkrát sa usporiadal medzinárodný deň frankofónneho divadla a po dlhšom čase sa obnovilo divadlo v slovenskom jazyku. ŽilinaMUN, so svojimi tromi jazykovými sekciami, hostilo tento rok rekordný počet delegátov. Skončili sme prví v súťaži v celoslovenskom kole s medzinárodnou účasťou - Župná kalokagatia. Prvýkrát sa podarilo nášmu tímu dostať sa do celosvetového finále medzinárodnej matematickej súťaže IMMC.

Hrdosť cítim na to, že sme škola, ktorá všetko to, čo sa nachádza v našej študentsko-učiteľskej kronike, svojim študentkám i študentom umožňuje a podporuje ich v rozvoji. Profesorský zbor je rovnako rozmanitý, ale spája nás práve snaha dostať z našej mladej generácie to najlepšie a prekonať aj pôvodne nezdolateľné hranice. A to, že táto cesta nie je prechádzkou letným voňajúcim sadom, ale má svoje úskalia a niekedy nie je vidieť to povestné svetielko nádeje

v diaľke... tak to je prirodzené. Zaujímavou výzvou je spolupráca v rámci učiteľského zboru. Naši učitelia pochádzajú nielen z rôznych kútov Slovenska (od východu na západ, ale i od severu na juh), ale aj z rôznych kútov Európy (Španielsko, Belgicko, Francúzsko, Taliansko, Kanárske ostrovy). Prinášajú rôzne kultúrne impulzy, a preto celá naša škola má svojský esprit.

Zo zboru odchádzajú viacerí kolegovia, dovoľte mi spomenúť dvoch. Jeden vydržal šesť rokov (maximálnu možnú dobu v rámci štipendijného pobytu španielskej vlády). Fermín Domínguez. Svojou náročnosťou na seba i študentov prispel k zvýšeniu kvality vyučovania v španielskej sekcii, autorsky prispel ku Dňu frankofónnej a hispanofónnej kultúry, profesionalizoval prácu v španielskej knižnici a veľa ďalšieho. Druhý tu je od vzniku nášho gymnázia. Karel Vlasák, výnimočný profesor telesnej a športovej výchovy, ktorý k športu priviedol veľa mladých ľudí, nielen na našej škole. Okrem toho metodicky pomohol viacerým kolegom – učiteľom, znova nielen na našej škole. A to ľudské v ňom, neobyčajný humor a vtipné bonmoty budú chýbať na poradách a stretnutiach, keď si bude zaslúžene na dôchodku plniť sny a venovať sa svojim blízkym.

Ale to všetko patrí k životu našej školy. A ešte aj čosi viac. Preto sa teraz pokojne usadzte a začítajte sa doň.

Viktor Tanító

KEĎ KONČÍ MAJSTER PEDAGÓG

Najspravodlivejšia vec na svete je čas, plynie pre všetkých rovnako. A predsa všetci rovnako nestarneme! Nemyslím tým číslo označujúce vek, ale fyzickú a psychickú kondíciu. Príkladom je náš kolega Karel Vlasák. Je to muž plný energie a elánu, gentleman s dušou mladíka, no vek ho oprávňuje prestať už pracovať, venovať sa záľubám, rodine a, jednoducho, oddychovať.

Odchádza nám z kolektívu nie hocijaký učiteľ, ale vynikajúci odborník vo svojom predmete, ktorý bol súčasťou školy takmer od jej začiatku. Veru, stovky našich bilingvalistov s ním behalo, skákalo, hádzalo, potilo sa. Určitý čas pôsobil aj ako metodik pre telesnú výchovu na krajskej úrovni a v našej škole ako zástupca riaditeľky v čase, keď sa škola ešte len budovala a on zodpovedal za jej vybavenie.

Vďaka, Karel, za všetky tie roky v službách GBZA! Ďakujeme za to, že pre našich žiakov boli Tvoje hodiny uvoľnením z napätia prežívaného v triede. Oceňujeme, že si všetkým neustále ukazoval, ako žiaci, ktorých prioritou je vzdelávanie, dokážu vyhrávať najrôznejšie športové súťaže. Super kalokagatia! Ďakujeme za láskavý humor, priateľstvo, úsmev, ktorý vie pozitívne naladiť, výstižné „faktické“ poznámky na poradách, príjemné posedenia s Tvojou gitarou a za obrovské množstvo milých príhod v zborovni i mimo nej.

Prajeme Ti zo srdca dlhé roky v dobrom zdraví a sile, veľa radosti a pohody! A seba prajeme, aby si mal také pekné spomienky na našu školu, ako my všetci budeme mať na Tvoju prácu v nej.

za nás všetkých Gabriela Vanková

ZNOJEMSKÝ LEGIONÁR

Nástup!

„Dajte si štyri kolečka, ale ak spravíte tri, tak vám zvyšok odpustím!“ bol prvý povel, ktorý sme od pána profesora Vlasáka počuli. Aj keď učil iba jednu skupinu, jeho češtinou sa postupne nakazila celá trieda. Keď si v prvom ročníku všimnete, že váš telocvikár má lepšiu kondičku ako vy všetci dokopy, obavy sú na mieste. Avšak ako sa zlepšovali naše športové výkony, postaral sa o to, aby aj naše ospravedlnenky dosiahli olympijskú úroveň. Od obvyčajnej nevoľnosti sme sa vypracovali až k príbehom so zápletkou. O jeho schopnosti motivovať sa presvedčali zakaždým nové ročníky. Či už máte v *kačoch*, ste *babrák*, *sráč* alebo *simulant*, nakoniec z vás vyžmýkal maximum. A ak nie, aj snahu si pán profesor cenil.

Každý si myslí, že športové akcie sú len o ulievaní sa z vyučovania, ale Karel nás okrem toho učil slušným spôsobom a športovému správaniu. Že je neslušné jesť horalku na palubovke, ako príjemne odradiť súpera či povzbudiť Mariána B. na pingpongu proti najlepšiemu hráčovi „*Ty to dáš. Potráp ho*“. Pán učiteľ Vlasák je naozaj dobrá povaha, a aj keď sme ho vedeli nahnevať svojimi výkonmi, vždy dokázal nájsť tie správne slová: „*Já se na to můžu vysrát!*“

Dost' však bolo srandy! Nemôžeme nespomenúť aspoň zlomok úspechov, ktoré sa nám podarilo dosiahnuť pod vedením nášho guru. Župná kalokagatia, orientačný beh, beh do strečnianskych hradných schodov, cezpoľný beh, futbal, volejbal, florbal, basketbal, stolný tenis, bedminton, halový futbal. Tieto aktivity majú niekolkoročnú tradíciu, tak si predstavte, čo všetko musel stihnúť ešte pred naším príchodom. A preto si kladieme otázku: „Čo si potom počnete s toľkým voľným časom, nadporučík Vlasák?“

Na tejto škole ste boli svojimi skúsenosťami, humorom a zodpovednosťou veľkým prínosom. Pod Vaším vedením sme sa rozvíjali nielen po športovej, ale aj po ľudskej stránke. Na záver by sme chceli vysloviť Vám, pán učiteľ Vlasák, obrovské *DÍKY* za všetkých žiakov a predovšetkým športovcov, ktorí s Vami trávili čas aj mimo telesnej výchovy. Nakonec by sme Vám radi popriali hodně zdraví a spustu aktívneho odpočinku. Boli ste náš Božskej Kája z GBZA.

Športu zdar!

Kolektív 4.F

UNA EXPERIENCIA IRREPETIBLE

Eran las once de la mañana del 14 de agosto de 2012. Nada me hacía pensar en el cambio tan grande que daría todo en muy poco tiempo. Un mes antes había dejado mi vida en la isla de Tenerife y me había despedido de mis amigos, de mis compañeros de trabajo y de mi jefe. «Aquí tendrás siempre la puerta abierta», me dijo. Había dejado mi piso, había vendido algunas cosas, había regalado muchas otras y había vuelto a Gran Canaria, mi isla de origen. Después de comprar un billete de avión y resolver los últimos preparativos antes de mudarme a Praga, pasaba los últimos días en casa de mis padres, relajándome y preparándome mentalmente para mi nueva vida. Llevaba un año con la idea de irme a Chequia, desde que había hecho mis prácticas de posgrado allí. Mi idea era estar uno o dos años y luego irme a un país más lejano o entrar en algún grupo de investigación. Aparte de eso, hacía un mes que me habían hecho una entrevista telefónica para una posible plaza de profesor en las secciones bilingües de español, pero no esperaba nada: varias veces había recibido llamadas así sin ningún resultado.

Sobre la mesa del comedor me aguardaban montañas de libros. Son mi pequeño tesoro. Mi hábitat. Uno a uno, iba registrándolos en la aplicación gratuita que había descargado el día anterior para gestionar bibliotecas personales. Mi madre pasó: «Ya que te vas a Praga, ¿no podrías aprovechar para deshacerte de algunos?» Pasaron unos segundos en los que la miré en silencio, como un conejillo temeroso que otea el exterior de su madriguera porque cree haber oído algún peligro. Mientras se iba a sus quehaceres, la voz de mi madre se perdía por el pasillo: «Sí, ya sé, ya sé. Cada libro tiene una historia y cada historia merece ser conservada»». La mezcla de resignación y comprensión de sus palabras me hizo sonreír. Continué con mi tarea. Unos minutos más tarde, cuando tenía mi ejemplar de *El perfume* de Süskind en la mano, sonó mi teléfono. En la pantalla, una ristra gigantesca de números me hizo adivinar el origen de la llamada. No me equivoqué.

- ¿Sí?
- Buenos días, llamo de la Oficina de Secciones Bilingües del Ministerio de Educación. ¿Hablo con Fermín Domínguez?
- Sí, soy yo.
- Soy José Manuel. Te llamo porque tenemos una plaza disponible en Eslovaquia para el próximo año. La ciudad se llama Zilina.

- ¿Žilina? –pregunté extrañado-. Pero la última vez que hablamos me dijeron que había dos posibilidades: Trstená, en Eslovaquia también; y Haskovo, en Bulgaria.
- Pues ahora se trata de Žilina. Tienes que decidirte ahora mismo. Lo tomas o lo dejas.
- Em... –titubeé mientras rápidamente buscaba el nombre en Internet. Lo encontré. Recuerdo que pensé que esa «Ž» seguro que no se pronunciaba como nosotros lo estábamos haciendo. Eché un breve vistazo a las fotos. Vi una catedral, plazas, bosques... Entré en Wikipedia. Ochenta mil habitantes, una universidad, un equipo de fútbol, un aeropuerto con conexiones con Praga (a veces lo que encuentras en Internet no es del todo cierto). Al otro lado del teléfono, la voz de José Manuel me interrumpió–.
- ¿Entonces qué?
- Sí, vale. Acepto la plaza –dije después de unos segundos. Tenía la mente en blanco–.
- ¡Perfecto! Te daré de alta en el sistema. Debes entrar con tu clave y aceptar la plaza hoy. Ya se pondrán en contacto contigo desde el país de destino. Buenos días y mucha suerte.

Y colgó.

Los días siguientes se desarrollaron entre un sinfín de formularios, oficinas, solicitudes, llamadas... y finalmente, después de despedirme de todos, reunir los papeles necesarios, tomar un autobús, dos aviones, un taxi y un tren y recorrer los 4498 kilómetros que separan Canarias de Žilina, me encontré delante del Gymnázium bilingválne.

Desde entonces han pasado casi seis años y miles de experiencias nuevas. He aprendido mucho sobre la educación en secundaria, sobre el sistema educativo eslovaco, sobre gestión de bibliotecas; también sobre gestión cultural...

Pese a que en ocasiones nos quejamos de que no es así, me admira que la mayoría de los estudiantes de nuestro instituto sean tan aplicados y honestos. Soportan mucho peso, responsabilidad y estrés, pero la gran mayoría son capaces de gestionarlo con impresionante solvencia.

He tenido la oportunidad de compartir experiencias laborales con verdaderos profesionales de la enseñanza, cuyos consejos, que me llevo como un tesoro, me

han convertido en el profesor que soy hoy. No hay palabras para describir su duro trabajo diario y su entrega a la profesión.

De igual manera, tengo mucho que agradecer a la enorme amabilidad, disponibilidad y simpatía del personal de servicios de la escuela. Su dedicación ha sido y es imprescindible para que todos los engranajes de este reloj que somos funcionen perfectamente.

En estos seis años, hemos reactivado la biblioteca de español; hemos participado en muchos festivales de teatro, hemos ganado algunos de ellos y hemos viajado a otros países para representar nuestras obras; hemos puesto en marcha algunos concursos; hemos viajado a España múltiples veces; y, lo más importante, hemos puesto nuestra pequeña aportación para que seis generaciones de estudiantes estén mejor preparadas para su futuro. Y esto lo hemos hecho todos juntos. Colectivamente.

En el plano más personal, estoy seguro al cien por cien de que esta experiencia no habría sido igual si me hubiera ido a Praga. Todo me hace pensar que lo que he vivido aquí se quedará conmigo para siempre. Me llevo de esta etapa haber conocido a personas muy interesantes de las que he aprendido mucho. También me llevo algunos buenos amigos. Me llevo la fascinante experiencia que ha sido conocer Eslovaquia como país (su cultura, su lengua, su impresionante naturaleza, su comida,...). Y también me llevo, por qué no, la posibilidad de haber viajado tanto durante estos años y haber conocido otros países europeos.

¿Quién sabe qué pasará en el futuro? ¿Quién sabe dónde estará cada uno de nosotros en seis años? Lo único que espero es que, si nuestros caminos se cruzan en algún momento de ese futuro, podamos apreciar el firme e imperceptible paso del tiempo con añoranza y serenidad. Me llevo mucho de Eslovaquia, pero también espero haber dejado mucho de mí aquí. Tengo una gran sensación de agradecimiento dentro de mí en el momento de irme y un deseo aún más grande de que todos seamos felices y podamos cumplir nuestros objetivos vitales, sean cuales sean. Eso es lo que más deseo a todos: felicidad. Y con esta palabra me despido de todos. Hasta...

Fermín Domínguez

Foto tomada desde la ventana de mi piso el 28 de octubre de 2012. La primera vez que vi la nieve./ Fotka urobená z okna môjho bytu 28.10.2012. Prvýkrát som videl sneh.

Dejando un mensaje en la cima de mi primera montaña eslovaca "Hoblík" (6-9-2012) Ya sé. No es muy alta. Pero fue la primera./ Píšem odkaz na vrchole môjho prvého slovenského kopca Hoblíka (6.9.2012). Áno, viem. Nie je veľmi vysoký. Ale bol prvý.

NEOPAKOVATEĽNÁ SKÚSENOŠŤ

Bolo 11 hodín ráno 14. augusta 2012. Nenapadlo by mi ani pomyslieť na takú významnú zmenu, aká sa zakrátko mala odohrať. Mesiac predtým som zanechal svoj život na ostrove Tenerife a rozlúčil som sa s priateľmi, kolegami a so šéfom. „Tu budeš mať vždy dvere otvorené,“ povedal mi. Zanechal som tam svoj byt, predal som nejaké veci, mnoho iných som daroval a vrátil som sa na Gran Canaria, môj rodný ostrov. Po tom, čo som si kúpil letenku a zariadil posledné prípravy pred presťahovaním sa do Prahy, trávil som posledné dni u mojich rodičov oddychom a mentálnymi prípravami na nový život. Rok som sa pohrával s myšlienkou odísť do Česka, odkedy som tam robil prax v rámci postgraduálu. Môj plán bol pobudnúť tam jeden alebo dva roky a potom odísť do vzdialenejšej krajiny alebo sa stať súčasťou nejakého výskumného tímu. Okrem toho, bol to už mesiac od telefonického pohovoru ohľadom možnosti pracovného miesta na španielskej bilingválnej sekcii, ale nič som od toho nečakal: mnohokrát predtým som absolvoval podobné telefonáty bez akéhokoľvek výsledku.

Na jedálenskom stole ma vyčkávali hory kníh. Sú mojím malým pokladom. Mojm miestom pre život. Jednu za druhou som ich postupne registroval do aplikácie na vedenie osobných knižníc, ktorú som si predošlý deň zdarma stiahol. Vstúpila do toho moja mama: „Keď už ideš do tej Prahy, nemohol by si to využiť a nejakých sa zbaviť?“ Prešlo pár sekúnd, počas ktorých som sa na ňu v tichosti pozeral, ako bojzlivý králiček, ktorý sa rozhliada vôkol svojej nory v očakávaní nejakého nebezpečenstva. Ako odchádzala za svojimi povinnosťami, jej hlas sa strácal po chodbe: „Áno, viem, viem. Každá kniha má svoj príbeh a každý príbeh si zaslúži byť uchovaný.“ Zmes rezignácie a pochopenia v jej slovách ma rozosmiala. Pokračoval som v práci. Pár minút na to, keď som mal výtlačok Süskindovho *Parfumu* v ruke, zaznel môj telefón. Gigantický rad čísel na obrazovke mi pomohol uhádnuť pôvodcu telefonátu. Nemýlil som sa.

- Áno?
- Dobrý deň, volám z Úradu bilingválnych sekcií na Ministerstve školstva. Hovorím s Fermínom Domínguezom?
- Áno, to som ja.
- Som José Manuel. Volám, pretože máme pre budúci školský rok k dispozícii pracovné miesto na Slovensku. Mesto sa volá Žilina.

- Žilina? – spýtal som sa s údivom –. Ale posledný krát, keď sme spolu hovorili, ste mi povedali, že sú dve možnosti: Trstená, tiež na Slovensku; a Haskovo, v Bulharsku.
- Tak teraz je reč o Žiline. Musíš sa rozhodnúť hneď v tejto chvíli. Ber alebo nechaj tak.
- Em... – zajachtal som, kým som rýchlo hľadal meno mesta na internete. Našiel som ho. Spomínam si, že to «Ž» sa určite nevyslovuje tak, ako sme ho vyslovovali my. Mrkol som rýchlo na fotky. Videl som katedrálu, námestia, lesy... Otvoril som si Wikipediu. Osemdesiat tisíc obyvateľov, univerzita, futbalové mužstvo, letisko so spojením s Prahou (nie všetky informácie z internetu sú pravdivé). Na druhej strane telefónu ma prerušil hlas José Manuela. – Takže ako?
- Áno, ok. Beriem to miesto – povedal som po pár sekundách. Mal som úplné okno.
- Super! Dám ti priepustku v systéme. Musíš sa prihlásiť s tvojím heslom a prijať ešte dnes pracovné miesto. A potom sa s tebou skontaktujú z cieľovej krajiny. Pekný deň a veľa šťastia.

A zavesil.

Nasledujúce dni sa niesli v znamení nekonečných formulárov, úradov, žiadostí, telefonátov... až napokon, po tom, čo som sa so všetkými rozlúčil, zhromaždil som všetky potrebné papiere, cestoval autobusom, dvoma lietadlami, taxíkom a vlakom a prešiel pri tom 4 498 km, ktoré delia Kanárske ostrovy od Žiliny, som sa ocitol pred Gymnázium bilingválnym.

Odvtedy uplynulo takmer šesť rokov a pribudlo tisíce nových zážitkov. Naučil som sa veľa o vzdelávaní na strednej škole, o slovenskom vzdelávacom systéme, o vedení knižníc; aj o kultúrnej gescii...

Napriek tomu, že príležitostne sa sťažujeme, že to tak nie je, udivuje ma, že väčšina študentov nášho gymnázia je usilovná a čestná. Zvládajú veľkú záťaž, zodpovednosť a stres, obrovská väčšina je schopná konať tak s obdivuhodným prehľadom.

Mal som príležitosť zdieľať pracovné skúsenosti so skutočnými odborníkmi na vzdelávanie a ich rady, ktoré si odnášam ako poklad, ma premenili v učiteľa, ktorým

som. Niet slov, ktoré by opísali ich každodennú tvrdú prácu a odovzdanosť povolaniu.

Rovnakým spôsob musím veľmi poďakovať nepedagogickým pracovníkom školy za ich nesmiernu láskavosť, ochotu a sympatiu. Ich práca bola a je nevyhnutná pre to, aby všetky súčasti týchto hodín pracovali perfektne.

Počas týchto šiestich rokoch sme reštartovali španielsku knižnicu; zúčastnili sme sa mnohých divadelných festivalov, niektoré z nich sme vyhrali a cestovali sme do ďalších krajín, aby sme naše hry uviedli; spustili sme nejaké súťaže; cestovali sme viackrát do Španielska; a, to najdôležitejšie, prispeli sme našou troškou k tomu, aby šesť generácií študentov bolo lepšie pripravených na svoju budúcnosť. A toto sme zvládli všetci spolu. Ako tím.

Pokiaľ ide o osobnú rovinu, som si stopercentne istý, že táto skúsenosť by nebola rovnaká, ak by som bol býval šiel do Prahy. Všetko ma vedie k myšlienkam, že to, čo som tu zažil, zostane navždy so mnou. Odnášam si z tohto obdobia to, že som spoznal veľmi zaujímavých ľudí, od ktorých som sa veľa naučil. Taktiež si odnášam zopár dobrých priateľov. Odnášam si fascinujúcu skúsenosť, ktorou bolo spoznávanie Slovenska ako krajiny (jeho kultúry, jazyka, úchvatnej prírody, jedla, ...). A tiež si odnášam, prečo by aj nie, možnosť počas týchto rokov toľko cestovať a spoznať ďalšie európske krajiny.

Ktovie, čo sa udeje v budúcnosti? Ktovie, kde bude každý z nás o šesť rokov? To jediné, v čo dúfam, je, že ak sa v nejakom okamihu tej budúcnosti naše cesty stretnú, budeme môcť oceniť neochvejný a nepozorovateľný tok času s nostalgiou a vecne. Odnášam si veľa zo Slovenska, ale tiež dúfam, že som tu veľa zo seba zanechal. Mám obrovský pocit vďačnosti vo vnútri a ešte väčšie želanie, aby sme boli šťastní a mohli si plniť naše životné ciele, nech už sú akékoľvek. To je to, čo všetkým želim: šťastie. A s týmto slovom sa aj so všetkými lúčim. Dovi...

Fermín Domínguez

preložila Silvia Furmanová

BOLO MI CŤOU

Na našej prvej hodine s Fermínom Domínguezom sme sa po pár úvodných frázach (z jeho strany) a strohých predstaveniach (z našej strany) dostali k hlbokej debatae o tom, aké sú naše obľúbené zvieratká. Mierne obmedzení absolútnou neznalosťou španielskeho jazyka sme siahali po kreatívnejších formách vyjadrovania sa. Moje obľúbené zvieratko však nevydáva žiadny zvuk a pancier sa pantomimicky znázorňuje iba veľmi ťažko, preto som bola vyzvaná prísť s fixkou ku tabuli. Keď po piatich minútach intenzívneho analyzovania môjho abstraktného diela na tabuli Fermín prišiel na to, že to JE korytnačka, ma jemu vlastným, láskavým spôsobom, takpovediac, vysmial.

To bol náš prvý náhľad do toho, akým je Fermín učiteľom. Takým, ktorému naozaj máme za čo ďakovať. A že toho nie je málo.

Napríklad za to, že do triedy nikdy nevkročil so zlou náladou, aj keď sa občas stalo, že s ňou vďaka nám odchádzal. Za znalosti, o ktoré sa s nami podelil, a dokonalú pripravenosť, ktorou vždy disponoval. Za to, akým spôsobom dokázal vyvážiť svoju prísnosť a učiteľskú autoritu kamarátskym prístupom. Za to, že keď ho naša spolužiačka Katka zo žartu nazvala športovcom, smial sa spolu s nami. A z mojej strany najmä za jeho jedinečný zmysel pre humor, voči ktorému nie je nikto odolný. Priznajte sa, koľkokrát ste sa počas jeho hodín tak kvalitne, od srdca zasmiali?

Nespočetnými rozhovormi o svojich rodných Kanárskych ostrovoch, o príhodách psa, ktorý každé ráno narazí do presklených dverí na terasu, ale aj empatiou, ktorá sa prejavila vždy, keď na nás GBZA začalo byť priveľa, zo seba v našich očiach okrem učiteľa spravil aj istý druh kamaráta. A aj keď sa Fermín teraz vracia domov za svojim staručkým psom, nám zostáva všetko, čo nás naučil, a okrem toho aj veľa úsmevných spomienok na hodiny španielčiny, ktoré nám občas dokonca vedeli zlepšiť deň. Určite nehorovím iba za seba, keď poviem, že mi bolo cťou byť žiačkou Fermína Domíngueza. :)

Marietta Zifčáková, 4.E

ORGANIZAČNÁ ŠTRUKTÚRA ŠKOLY

Vedenie školy

Riaditeľ školy:	Mgr. Viktor Tanító
Zástupkyňa pre pedagogickú činnosť:	Mgr. Patrícia Tunčerová
Zástupca pre technicko-ekonomickú činnosť:	Mgr. Imrich Milo
Výchovná poradkyňa:	Mgr. Mária Beňušová
Školská psychologička:	PhDr. Klaudia Tabačková, PhD.
Koordinátor medzinárodných aktivít:	Mgr. Janka Mládenková
Koordinátor environmentálnej výchovy:	Mgr. Elena Hladká
Koordinátor prevencie:	Mgr. Marek Matuška
Koordinátor stredoškolskej odbornej činnosti:	Mgr. Ľudmila Cvičková
Koordinátor školského vzdelávacieho programu:	Mgr. Viktor Tanító

Nepedagogickí zamestnanci

Hospodárka:	Ing. Margita Kamenišťáková
Mzdová účtovníčka:	Ing. Zuzana Kovačiková
Sekretárka:	Bc. Michaela Prudovičová
Správca počítačovej siete:	Ing. Peter Margetín
Informátorka:	Helena Krištofiková
Školník:	Peter Záh
Upratovačka:	Viera Hrošovská
Upratovačka:	Anna Kytová
Upratovačka:	Alena Štefková

Pedagogickí zamestnanci

Mgr. Martin Benikovský, PhD.

Mgr. Mária Beňušová

Mgr. Ľudmila Cvičková

PaedDr. Mária Čurgalyová

Mgr. Martina Díriová

Mgr. Juraj Ferko

Mgr. Silvia Furmanová

Mgr. Jana Gambošová

Mgr. Elena Hladká

Mgr. Janka Holešová

Mgr. Ivana Horecká

Mgr. Lucia Hruzová

Mgr. Jana Kavecká

Mgr. Róbert Kubinec

Mgr. Dagmar Kutliková

Mgr. Eva Ladňáková

Ing. Peter Margetín

Mgr. Dana Markušová

Mgr. Ivana Matuščinová

Mgr. Marek Matuška

Mgr. Imrich Milo

Mgr. Janka Mládenková

ThLic. Radovan Petrek

Mgr. Jarmila Pospěchová

Mgr. Zuzana Rašovcová

Mgr. Michaela Rubešová

Mgr. Zuzana Sališová

Mgr. Stanislava Šúleková

Mgr. Viktor Tanitó

Mgr. Patrícia Tunčerová

Mgr. Gabriela Vanková

Mgr. Karel Vlasák

slovenský jazyk a literatúra –
filozofia

geografia - biológia

anglický jazyk - geografia

španielsky jazyk - etická výchova

slovenský jazyk - dejepis

dejepis - filozofia

španielsky jazyk a literatúra –

politológia - anglický jazyk

anglický jazyk - španielsky jazyk

biológia - chémia

matematika - deskriptívna

geometria - informatika

slovenský jazyk a literatúra -

filozofia

anglický jazyk - španielsky jazyk

matematika - biológia

matematika - fyzika

telesná výchova

biológia

informatika

francúzsky jazyk - dejepis

francúzsky jazyk a literatúra -

psychológia

fyzika - chémia

anglický jazyk - dejepis - geografia

anglický jazyk - slovenský jazyk

náboženská výchova

francúzsky jazyk-nemecký jazyk–

anglický jazyk

francúzsky jazyk – biológia

francúzsky jazyk – ruský jazyk

francúzsky jazyk a literatúra

anglický jazyk - biológia

slovenský jazyk a literatúra -

dejepis - filozofia

španielsky jazyk - nemecký jazyk

francúzsky jazyk - ruský jazyk

telesná výchova

Lektori vo francúzskej sekcii:

Silvia Amato
Aldrick Jean Rene Berquin
Florian Coheur
Claude Willer

francúzsky jazyk a literatúra
francúzsky jazyk a literatúra
francúzsky jazyk a literatúra
matematika – fyzika

Lektori v španielskej sekcii:

Fermín Domínguez Santana, PhD.
Luis Gil Guerra
Carlos González-Espresati García-Medall, PhD.
Luis Muñoz Almazán
Alexis Torres Domínguez

španielsky jazyk a literatúra
matematika - fyzika
španielsky jazyk a literatúra
španielsky jazyk a literatúra
chémia - biológia

Rada školy

Predsedníčka:

JUDr. Erika Sandanusová (zvolený zástupca rodičov a zákonných zástupcov)

Členovia:

PhDr. Janka Eldesová (delegovaný zástupca zriaďovateľa)
Mgr. Lenka Ferencáková (delegovaný zástupca zriaďovateľa)
JUDr. Mgr. Lucia Kyselová (delegovaný zástupca zriaďovateľa)
Ing. Iveta Sedláčková (delegovaný zástupca zriaďovateľa)
Ing. Mária Gažová (zvolený zástupca rodičov, tajomníčka)
Ing. Dušan Paulíny (zvolený zástupca rodičov)
Mgr. Martina Díriová (zvolený zástupca pedagogických pracovníkov)
Mgr. Lucia Hruzová (zvolený zástupca pedagogických pracovníkov)
Peter Záh (zvolený zástupca nepedagogických pracovníkov)
Barbora Čelešová (zvolený zástupca žiakov)

Rada rodičov ZRŠ

Predsedníčka: **doc. Bibiána Buková, PhD., 2.E**

Členovia:

Mgr. Darina Arce, 1.E	Veronika Tabačková, 3.G
Mgr. Monika Remeková, 1.F	Ing. Tomáš Liška, 4.E
Alena Kučerová, 1.G	Ing. Dušan Paulíny, 4.F
Ing. Miroslava Boráková, 2.F	Mgr. Milada Parišová, 4.G
JUDr. Michal Krnáč, 2.G	Daša Baliarová, 5.E
Mgr. Zuzana Miklúšová, 3.E	Eva Nadányiová, 5.F
Ing. Katarína Štrbáková, 3.F	Ing. Klaudia Chodelková, 5.G

Žiacka školská rada

Johana Divišová, 3.E
Barbora Mládenková, 2.G
Daniel Saberi Kochesfahani, 1.F
Ema Dupkalová, 3.F
Barbora Čelešová, 5.F
Simona Štillová, 1.E
Radka Michalová, 4.E
Dorota Kresaňová, 1.G

VÝSLEDKY V SÚŤAŽIACH

ŽUPNÁ KALOKAGATIA

Linda Lichnerová, 3.E, Ema Kasáková, 3.G, Michal Sandanus, 5.G, Marián Bielka, 4.F, Lukáš Ihnatišín, 4.F

- krajské kolo (21.9.2017): 1. miesto a opätovné získanie putovného pohára predsedu Žilinského samosprávneho kraja
- celoštátne kolo s medzinárodnou účasťou (28.9.2017): 1. miesto

BEDMINTON

Vianočný turnaj „O majstra školy“:

Dievčatá: 1. Natália Seduchová, 4.E, 2. Lucia Knihová, 4.G, 3. Ema Kasáková, 3.G, 4. Soňa Dobroňová, 5.G

Chlapci: 1. Tomáš Peter Hrtus, 4.G, 2. Michal Sandanus, 5.G, 3. Lukáš Ihnatišín, 4.F, 4. Martin Wallenfels, 1.G

CEZPOĽNÝ BEH

– Majstrovstvá školy (25.9.2017):

- kategória dievčat I. a II. ročníka: 1. miesto – Júlia Beláková, 2.F
- kategória dievčat III. – V. ročníka: 1. miesto – Soňa Dobroňová, 5.G
- kategória chlapcov I. a II. ročníka: 1. miesto Radovan Beňo, 2.F
- kategória chlapcov III. – V. ročníka: 1. miesto Samuel Jančo, 3.G

– Majstrovstvá okresu (27.9.2017):

– kategória dievčat: 1. miesto (L.Lichnerová, 3.E, E.Kasáková, 3.G, S.Dobroňová, 5.G)

– kategória chlapcov: 1. miesto (S.Jančo,3.G, M.Sandanus, 5.G, R.Beňo, 2.F)

– Majstrovstvá kraja (10.10.2017):

- kategória dievčat: 2. miesto a S. Dobroňová, 5.G 3. miesto v súťaži jednotlivcov)
- kategória chlapcov: 6. miesto

FLORBAL

– Majstrovstvá okresu vo florbale žiakov SŠ (26.10.2017): účasť žiakov

ŠACH

– Majstrovstvá okresu stredných škôl v šachu (08.11.2017): 3. miesto – Adriana Krivková, 3.F

Šachový turnaj – O pohár riaditeľa ŽSK:

12.miesto – Adriana Krivková, 3.F a 3.miesto v kategórii dievčat,

53.miesto – Norbert Mojsej, 2.G

MAJSTROVSTVÁ STREDNÝCH ŠKÔL VO VOLEJBALE (15.02.2018)

– chlapci – 3.miesto: Tomáš Hrtus, 4.G, Michal Sandanus, 5.G, Michal Muška, 3.G, Richard Samec, 4.E, Lukáš Ihnatišin, Samir Harbaz, 4.F

MAJSTROVSTVÁ KRAJA V ORIENTAČNOM BEHU

– dievčatá - 2.miesto: Ema Kasáková, 3.G, Viktória Brišková, 3.G, Linda Lichnerová, 3.E, Laura Brodňanová, 2.F

– chlapci - 2.miesto: Sandanus, 5.G, Ihnatišin, 4.F, Bielka, 4.F, Harbaz, 4.F

Ema Kasáková získala v rámci jednotlivcov 1. miesto a postupuje do CELOSLOVENSKEHO KOLA.

BIBLICKÁ OLYMPIÁDA

– školské kolo (13.12.2018): 1.miesto - Mária Wallenfelsová, 3.F

2.miesto - Ivana Wallenfelsová, 5.E

3.miesto - Valéria Brnčalová, 2.E

– krajské kolo (25.04.2018): 1.miesto - Mária Wallenfelsová, 3.F, Ivana

Wallenfelsová, 5.E, Valéria Brnčalová, 2.E

– celoslovenské kolo (16. – 17.5.2018): 6. miesto - Mária Wallenfelsová, 3.F, Ivana

Wallenfelsová, 5.E, Valéria Brnčalová, 2.E

GEOGRAFICKÁ OLYMPIÁDA

– školské kolo (12.01.2018)

– krajské kolo (09.02.2018): 4.miesto - Sandanus Michal, 5.G

OLYMPIÁDA ĽUDSKÝCH PRÁV

– školské kolo (04.12.2017): 1.miesto – Matej Drdák, 4.G

2.miesto – Alexandra Chomová, 5.E

3.miesto – Johana Divišová, 3.E

OLYMPIÁDA VO FRANCÚZSKOM JAZYKU

- školské kolo (05.12.2017): 1.miesto – Makula Jozef, 4.F
2.miesto – Muška Michal Gabriel, 3.G
3.miesto – Janasová Alexandra, 2.F

OLYMPIÁDA V SLOVENSKOM JAZYKU

- školské kolo (07.11.2017):
Kategória B (1. a 2. ročník): 1.miesto – Kára Sádecká, 1.F
2.miesto – Barbora Palušová, 1.E
3.miesto – Emma Čačková, 1.G
Kategória A (3. – 5. ročník): 1.miesto – Filip Janči, 4.G
2.miesto – Ema Paulínyová, 4.F
3.miesto – Adriana Moravčíková, 3.G

OLYMPIÁDA V ANGLICKOM JAZYKU

- školské kolo (14.11.2017):
– kategória 2A: 1. miesto – Klára Sádecká, 1.F
2.miesto – Anna Cyprianová, 2.F
3.miesto – Jana Bodóová, 2.G
– kategória 2B: 1. miesto – Filip Štrba, 4.E
2.miesto – Dominika Jakubcová, 4.F
3.miesto – Marietta Žifčáková, 4.E
– kategória 2C1: 1. miesto – Petra Martikánová, 5.G
2.miesto – Michaela Barošová, 5.G
– okresné kolo (17.01.2018):
– kategória 2B: 2.miesto – Filip Štrba, 4.E
– kategória 2A: 4. miesto – Klára Sádecká, 1.F
– krajské kolo (14.02.2018):
– kategória 2C1: 6. miesto – Petra Martikánová, 5.G

OLYMPIÁDA V NEMECKOM JAZYKU

- školské kolo (20.11.2017):
– kategória 2A: 1.miesto – Paulovičová Veronika, 1.F
2.miesto – Ferechová Katarína, 1.F
– kategória 2C: 1.miesto – Durmis Natália, 2.E
– okresné kolo (18.01.2018):

- kategória 2A: 2.miesto – Paulovičová Veronika, 1.F
– krajské kolo (13.02.2018):
– kategória 2A: 2.miesto – Paulovičová Veronika, 1.F
– kategória 2C: 2.miesto – Durmis Natália, 2.E

OLYMPIÁDA V ŠPANIELSKOM JAZYKU

- školské kolo (05.12.2017): 1. miesto – Zuzana Kráľová, 5.E
2.miesto – Mia Mojsejová, 4.E
– krajské kolo (12.02.2018): 2. miesto – Zuzana Kráľová, 5.E
3.miesto – Mia Mojsejová, 4.E

OLYMPIÁDA Z BIOLÓGIE

- školské kolo (04.12.2017) – kategória A: 1.miesto – Gabriela Grofová, 4.F
2.miesto – Andrea Mináriková, 5.G
3.miesto – Marián Bielka, 4.F
– kategória B: 1.miesto – Michal Kapačný, 3.G
2.miesto – Alexandra Hrušková, 3.G
3.miesto – Romana Takáčová, 3.G

CHEMICKÁ OLYMPIÁDA

- kategória B - školské kolo: 1.-2.miesto – Michal Muška, Michal Kapačný, 3.G
- krajské kolo: 13.miesto – Michal Kapačný, 3.G
- kategória D - školské kolo: 1.miesto – Martina Chabadová, 1.G
- okresné kolo - 1.miesto – Martina Chabadová, 1.G
- krajské kolo - 7.miesto – Martina Chabadová, 1.G
- kategória C - školské kolo: 1.miesto – Roman Frátrik, 2.E

OLYMPIÁDA Z MATEMATIKY V ŠPANIELSKOM JAZYKU

- celoslovenské kolo – 1. miesto: Elena Valašiková, 3.G

INFORMATICKÝ BOBOR

- kategória Kadet - Martina Chabadová, 1.G – 98. percentil

JUNIORINTERNET

- finále súťaže FIIT STU Bratislava (23.-24.3.2018) - Silvia Šimoníková - Francúzsky jazyk a literatúra na webe, v kategórii JuniorLEARN

SÚŤAŽ MLADÝCH PREKLADATEĽOV 2017

1. miesta: Emília Boháčová, 5.E (preklad z anglického jazyka)
Alexandra Cigániková, 5.F (preklad z francúzskeho jazyka)
Filip Jančí, 4.G (preklad zo španielskeho jazyka)
  2. miesta: Júlia Beláková, 2.F (preklad z anglického jazyka)
Michal Gabriel Muška, 3.G (preklad z francúzskeho jazyka)
Katarína Czánová, 4.E (preklad zo španielskeho jazyka)
  3. miesto: Lujza Klocháňová, 3.F (preklad z francúzskeho jazyka)
- Čestné uznanie: Mária Wallenfeslová, 3.F (preklad z francúzskeho jazyka)

JAZYKOVÝ KVET

– krajské finále (11.4.2018):

Kategória Nemčina – poézia a próza: 1. miesto - Marek Zachar, 1.E

– celoslovenské finále (1.6.2018):

Kategória Nemčina – poézia a próza: 1. miesto - Marek Zachar, 1.E

MODELOVÉ ZASADNUTIE INŠTITÚCIÍ EU

Brno, 18.-22. septembra 2017: M. Bellay, 4.G, M. Drdák, 4.G, A. Harciník, 4.F

M. Bellay skončil na 3.mieste spomedzi najúspešnejších účastníkov simulovaného zasadnutia Európskeho parlamentu a postupuje do Bratislavy na záverečnú konferenciu projektu s medzinárodnou účasťou.

DEJEPISNÁ SÚŤAŽ GYMNÁZIÍ ČR A SR

- finále (23.11.2017): 40. miesto - Andrej Harciník, Emma Paulínyová, 4.F, Matej Drdák, 4.G

SOCIÁLNO – POLITICKÉ OTÁZNIKY

- 1. miesto - Matej Drdák, 4.G
- 2. miesto - Marián Bellay, 4.G

MLADÝ EURÓPAN 2018

– regionálne kolo (18.4.2018): 2. miesto - Samuel Nguyen, 3.E, Samuel Jančo, 3.G, Michal Gabriel Muška, 3.G

MLADÝ DIGITÁLNY EURÓPAN 2018

- celoštátne kolo: 1. – 3. miesto - Alexandra Janasová, 2.F
: účasť Barbora Mládenková, 2.G

DEJEPISNÁ SÚŤAŽ GYMNÁZIÍ ČR a SR

– krajské kolo (5.4.2018): 1. miesto a postup do medzinárodného finále v Chebe – Matej Drdák, 4.G, Samuel Horváth, 2.G, Emma Paulínyová, 4.F

MODELOVÝ EURÓPSKY PARLAMENT

- medzinárodné kolo (13. – 17.4.2018, Ljutomer, Slovinsko): Marián Bellay, 4.G

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

– školské kolo (06.02.2018):

Kategória próza: 1.miesto - Paulína Žideková, 3.F

2.miesto - Klára Knapcová, 1.F

3.miesto - Dorota Kresáňová, 1.G a Alexandra Šimšajová, 1.F

Čestné uznanie - Adriána Moravčíková, 3.G

Kategória poézia: 1.miesto - Sarah Hubová, 1.F

2.miesto - Begüm Tunčerová, 4.G

Čestné uznanie - Marián Bielka, 4.F

Kategória divadlo poézie: 1.miesto - Begüm Tunčerová, 4.G, Petra Strýčková, 4.G, Petra Štefancová, 4.F, Adriána Moravčíková, 3.G

SLOVENSKÁ DEBATNÁ LIGA

2. Stredoslovenský regionálny turnaj Slovenskej debatnej ligy (15.-16.12.2017): 3. miesto v súťaži tímov - Barbora Mládenková, 2.G, Marián Bellay, 4.G, Matej Drdák, 4.G

4. Stredoslovenský regionálny turnaj Slovenskej debatnej ligy (2.-3.3.2018): 3. miesto v súťaži tímov - Lucia Hodás – Pauerová, 2.E, Júlia Beláková, 2.F, Alexandra Janasová, 2.F

FESTIVAL DIVADIEL V ŠPANIELSKOM JAZYKU

- národné kolo (8. – 9.2.2018):
- 2. miesto v súťaži divadelných súborov španielskych bilingválnych sekcií
- cena pre najlepšiu herečku festivalu - Adriana Moravčíková, 3.G
- cena pre najlepšieho herca festivalu - Samuel Nguyen, 3.E
- cena za najlepšie kostýmy festivalu

ATRIL DE GABILONDO

- školské kolo (23.4.2018, 21 účastníkov):
- Kategória A: 1. miesto - Patrícia Mazáňová, 1.E
- 2. miesto - Júlia Rybárová, 1.G
- Čestné uznanie - Gayoung Joung, 1.E
- Kategória B: 1. miesto - Lujza Chochulová, 2.E
- 2. miesto - Janka Lokajová, 2.E
- Kategória C: 1. miesto - Rastislav Korman, 3.E

SHAKESPEARE'S DAY

- okresného kola (26.04.2018) sa zúčastnilo 64 žiakov z 10 stredných škôl, z toho 7 našich s nasledovným umiestnením v kategóriách:
- Interpretácia piesne v angličtine, duet: 1. miesto - Adriana Moravčíková a Michal Gabriel Muška, 3.G
- 2. miesto - Petra Majtánová, 4.G
- Dramatizácia, inscenácia anglicky písaného textu: 2. miesto - Filip Štrba, 4.E
- Interpretácia vlastnej po anglicky napísanej tvorby: 3. miesto - Lucia Hodás – Pauer, 2.E
- Plagát na umelecké dielo (film, kniha, divadelná hra) s originálom v angličtine: 3. miesto - Magdaléna Camberová, 5.E
- Kombinácia spevu a vlastnej tvorby: Patrik Bašo, 4.E – čestné uznanie

MATEMATICKÁ FOTOGRAFIA

- Celoslovenské kolo súťaže španielskych bilingválnych sekcií na Slovensku v tvorbe fotografií s matematickým motívom: 3. miesto – Martina Zvarková, 3.G
- 4. miesto- Filip Jančí, 4.G
- 5. miesto – Katarína Czánová, 4.E

STREDOŠKOLSKÁ ODBORNÁ ČINNOSŤ

V jubilejnom 40. ročníku SOČ sa naša škola opäť aktívne zapojila do tejto postupovej súťaže. Po dlhých mesiacoch usilovnej práce v rámci rôznych súťažných odborov prišlo na školskú prehliadku päť žiačok, ktoré odbornej hodnotiacej komisii prezentovali svoje práce a ich výsledky.

Školské kolo (13.2.2018):

Meno, trieda	Odbor	Názov práce	Umiestnenie
Ľubomíra Keblušková, 1.E	16 – Teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba	Transformácia súčasnej slovenskej prózy v slovenskej kinematografii	1. miesto
Natália Matúšková, 3.E	13 – História, filozofia, právne vedy	Prejavy antisemitizmu v týždenníku ZMENA v rokoch 1990-1995	1. miesto
Simona Chyláková, 3.F	02 – Matematika, fyzika	Euklidovské konštrukcie	2. miesto
Patrícia Šmáriková, 4.F	17 – Pedagogika, psychológia, sociológia	Individuálne rozdiely pri učení sa cudzích jazykov	1. miesto
Tímea Gažová, 5.E	06 – Zdravotníctvo a farmakológia	Teratogény vo všeobecnom povedomí	1. miesto

Okresné kolo (21.3.2018): Ľubomíra Keblušková, 1.E – 2. miesto

Natália Matúšková, 3.E - 2. miesto

Patrícia Šmáriková, 4.F

Tímea Gažová, 5.E

Krajské kolo (5.4.2018): Natália Matúšková, 3.E - 2. miesto

Ľubomíra Keblušková, 1.E

Celoslovenské kolo (25.-27.4.2018): Natália Matúšková, 3.E – 10. miesto

Ďakujem všetkým súťažiacim za výborné výkony, zaujímavé práce a mimoriadne úspešnú reprezentáciu školy a verím, že aj ďalšie ročníky SOČ nájdu svojich víťazov.

Mgr. Ľudmila Cvičková
koordinátorka SOČ

POCHVALY UDELENÉ RIADITEĽOM ŠKOLY

I. polrok

1.F

Veronika Paulovičová – za 2. miesto v okresnom kole olympiády v nemeckom jazyku, kategória 2A, účasť na školskom kole OAJ a v Súťaži mladých prekladateľov

2.F

Radovan Beňo - za 1. miesto na Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu SŠ a za pomoc pri organizácii medzinárodnej konferencie Europrojekt

Alexandra Janasová - za reprezentáciu školy na simulovanom zasadnutí OSN TOMUN 2017, zisk ocenenia najlepšieho delegáta vo svojom výbore, za 3.miesto v školskom kole OFJ a 5. miesto v OAJ

3.E

Johana Divišová - za reprezentáciu školy na simulovanom zasadnutí MEC v pozícii headpage a aktívnu prácu v projekte HOPE v pozícii prezidenta klubu a za 3. miesto v školskom kole OĽP

Linda Lichnerová – za 1. miesto v krajskom kole Župnej kalokagatie, za 1. miesto v celoslovenskom kole s medzinárodnou účasťou Župnej kalokagatie, za 1. miesto v Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu SŠ, za 2. miesto v krajskom kole v cezpoľnom behu SŠ

3.F

Adriana Krivková - za 3. miesto na Majstrovstvách okresu stredných škôl v šachu

3.G

Viktória Brišková – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu v bedmintonе stredných škôl, za aktívne zapojenie sa do posudzovania 5 knižných titulov a hlasovania o čitateľskú cenu René 2017

Samuel Jančo – za získanie bronzovej ceny v medzinárodnom programe Cena Vojvodu z Edinburghu a reprezentáciu školy v cezpoľnom behu

Ema Kasáková – za 1. miesto v krajskom kole Župnej kalokagatie, za 1. miesto v celoslovenskom kole s medzinárodnou účasťou Župnej kalokagatie, za 1. miesto v Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu SŠ, za 2. miesto v krajskom kole v cezpoľnom behu SŠ

Michal Gabriel Muška – za získanie bronzovej ceny v medzinárodnom programe Cena vojvodu z Edinburghu, za 2. miesto v školskom kole olympiády vo francúzskom jazyku, za 2. miesto v školskej Súťaži mladých prekladateľov a za vyhotovenie zvukového záznamu J. Francisciho pre potreby Dramatického krúžku v slovenskom jazyku

Martina Remišová - za získanie bronzovej ceny v medzinárodnom programe Cena vojvodu z Edinburghu, za účasť v školskej Súťaži mladých prekladateľov

4.E

Petra Majtánová – za návrh a spracovanie obálky Ročenky 2016/2017 a aktívnu účasť na príprave kultúrnych a charitatívnych podujatí školy

Radka Michalová – za pomoc pri organizácii medzinárodnej konferencie Europrojektu

Mia Mojsejová – za aktívnu účasť na príprave kultúrnych a charitatívnych podujatí školy, za pomoc na propagácii medzinárodnej konferencie Europrojekt, za 2. miesto v školskom kole olympiády v španielskom jazyku a postup do krajského kola

Anna Šparcová - za aktívnu účasť na príprave kultúrnych a charitatívnych podujatí školy, za pomoc na propagácii medzinárodnej konferencie Europrojekt

Filip Štrba - za 2. miesto v okresnom kole Olympiády v anglickom jazyku, kategória 2B

Marietta Zifčáková – za aktívnu účasť na príprave kultúrnych a charitatívnych podujatí školy, za pomoc na propagácii medzinárodnej konferencie Europrojekt, za 3. miesto v školskom kole OAJ - kategória 2B

4.F

Marián Bielka - za reprezentáciu školy v súťaži Župná kalokagatia 2017 - 1. miesto v celoslovenskom kole súťaže Župná kalokagatia 2017 s medzinárodnou účasťou a pomoc pri príprave a inštalácii propagačných materiálov k medzinárodnej

konferencii Europrojekt 2017 a za pomoc pri realizácii hry geochaching a účasť v predmetových súťažiach

Andrej Harciník - za reprezentáciu školy na medzinárodnom modelovom zasadnutí inštitúcií Európskej únie v Brne v rámci projektu Rozhoduj o Európe a za reprezentáciu školy vo finále Dejepisnej súťaže gymnázií Českej republiky a Slovenskej republiky v Chebe

Lukáš Ihnatišín - za reprezentáciu školy v súťaži Župná kalokagatia 2017 - 1. miesto v celoslovenskom kole súťaže Župná kalokagatia 2017 s medzinárodnou účasťou a za aktívnu pomoc pri organizácii medzinárodnej konferencie Europrojekt

Emma Paulínyová - za reprezentáciu školy vo finále Dejepisnej súťaže gymnázií Českej republiky a Slovenskej republiky v Chebe, za reprezentáciu školy na simulovanom zasadnutí OSN TOMUN, za reprezentáciu školy na simulovanom zasadnutí MEC v pozícii prezidenta výboru a účasť na diskusii s prezidentom SRN a prezidentom SR

Petra Štefancová - za 1. miesto v literárnej súťaži v pôvodnej tvorbe pod názvom Cena Jána Frátrika - poézia, za vedenie moderovanej diskusie v rámci ceny René 2017 so slovenským spisovateľom Víťom Staviarskym a za aktívne zapojenie sa do posudzovania 5 knižných titulov a hlasovania o čitateľskú cenu René 2017

4.G

Marián Bellay - za reprezentáciu školy na medzinárodnom modelovom zasadnutí inštitúcií Európskej únie v Brne v rámci projektu Rozhoduj o Európe a získanie 3. miesta, za reprezentáciu školy na simulovanom zasadnutí MEC v pozícii prezidenta výboru, za reprezentáciu školy na záverečnej konferencii projektu Rozhoduj o Európe a za účasť v školskom kole OĽP

Matej Drdák - za reprezentáciu školy na medzinárodnom modelovom zasadnutí inštitúcií Európskej únie v Brne v rámci projektu Rozhoduj o Európe, za reprezentáciu školy vo finále Dejepisnej súťaže gymnázií Českej republiky a Slovenskej republiky v Chebe, za reprezentáciu školy na simulácii OSN TOMUN v pozícii prezidenta výboru, za 4. miesto v školskom kole OAJ - kategória 2B a za 1. miesto v školskom kole OĽP

5.E

Zuzana Kráľová – za 1. miesto v školskom kole olympiády v španielskom jazyku, za prezentáciu španielskej sekcie počas Dňa otvorených dverí a za tlmočenie pri návšteve španielskeho veľvyslancu počas DFHK

5.F

Kristína Mravcová – za pomoc pri organizácii konferencie Europrojekt

Veronika Sokolovská – za získanie bronzovej ceny v medzinárodnom programe Cena vojvodu z Edinburghu

5.G

Soňa Dobroňová – za úspešné reprezentovanie školy v Majstrovstvách okresu v cezpoľnom behu žiačok SŠ (1. miesto družstvá škôl, 2. miesto jednotlivci), v krajskom kole v cezpoľnom behu žiačok SŠ (2. miesto družstvá škôl, 3. miesto jednotlivci) a za 3. miesto v Behu 17. novembra

Terézia Filová – za pomoc pri organizácii konferencie Europrojekt a za získanie bronzovej ceny v medzinárodnom programe Cena vojvodu z Edinburghu

Natália Liptáková – za moderovanie DFHK a za prezentáciu francúzskej sekcie počas Dňa otvorených dverí

Michal Sandanus – za reprezentáciu školy v krajskom kole matematickej olympiády v kategórii A, na športových súťažiach a za pomoc pri organizácii medzinárodnej konferencie Europrojekt (kompletné zabezpečenie hry Geocaching pre zahraničných študentov počas medzinárodnej konferencie Europrojektu)

II. polrok

1.E

Arce Isabelle – za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Kafka Samuel – za 2. miesto na národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Keblušková Ľubomíra – za 2. miesto v okresnom kole SOČ, odbor teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba

Kurnocíková Dominika – za bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Detskej divadelnej Žiline

Mazaňová Patrícia - za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku, za 2. miesto na školskom kole rétorickej súťaže Štúrov Zvolen a za 1. miesto v rečnickej súťaži v španielskom jazyku Atril de Gabilondo v kategórii A

Skaličanová Anna – za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Šughová Ester – za bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Detskej divadelnej Žiline a za 3. miesto v medzinárodnej výtvarnej súťaži Szabóov grafický Lučenec

Vavreková Andrea – za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Zachar Marek – za 1. miesto v krajskom kole a 1. miesto v celonárodnom kole Jazykového kvetu v nemeckom jazyku, za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku a technickú výpomoc, za účasť v rečnickej súťaži v španielskom jazyku Atril de Gabilondo v kategórii A

1.F

Doboszová Ema – za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v stolnom tenise SŠ

Hubová Sarah – za 2. miesto v regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii poézia

Paulovičová Veronika – za 1. miesto v celonárodnej esejistickej súťaži Hodžova esej 2018, za 2. miesto v okresnom kole a 2. miesto v krajskom kole olympiády v nemeckom jazyku a za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

Saberi Kochesfahani Daniel - za reprezentáciu školy počas konferencie FRAC v pozícii delegáta a za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

1.G

Chabadová Martina – za 1. miesto v okresnom kole Chemickej olympiády kat. D , za 3. miesto v okresnom kole Matematickej olympiády v kategórii Z9 a za účasť v rečníckej súťaži v španielskom jazyku Atril de Gabilondo v kategórii A

2.E

Brnčalová Valéria - za 1. miesto v krajskom kole a 6. miesto v celoslovenskom kole Biblickej olympiády

Durmis Natália – za 2. miesto v krajskom kole olympiády v nemeckom jazyku a za reprezentáciu školy počas konferencie Karmun Maďarsko v pozícii delegáta

Hodás – Pauerová Lucia – za 5. miesto v súťaži tímov 1. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 3. miesto v súťaži tímov na IV. regionálnom turnaji SDL, za 3. miesto v prednese vlastnej tvorby v angličtine v regionálnej súťaži Shakespeare's Day, za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii delegáta

Mráziková Sára - za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN a MiniMUN Luxembursko v pozícii delegáta a za 2. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Lige halového veslovania Concept2

Obrk Rodan - za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Witkovská Viktória – za 2. miesto na národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku

2.F

Beláková Júlia – za 5. miesto v súťaži tímov I. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 3. miesto v súťaži tímov na IV. regionálnom turnaji SDL a za reprezentáciu školy počas konferencie Kamun Švédsko v pozícii delegáta, za vynikajúcu prácu v triednej samospráve

Borák Tomáš – za bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Detskej divadelnej Žiline

Brodňanová Soňa – za 2. miesto v krajskom kole v orientačnom behu družstiev žiačok SŠ, za reprezentáciu školy počas konferencie FRAC v pozícii viceprezidenta

Janasová Alexandra - za 3. miesto v súťaži tímov na IV. regionálnom turnaji SDL, za 5. miesto v súťaži tímov 1. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 1. - 3. miesto v súťaži MLADÝ DIGITÁLNY EURÓPAN 2018 a postup do celoštátneho kola - kategória najlepší jednotlivci, za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii zástupcu prezidenta výboru a počas konferencie MiniMUN Luxembursko a Karmun Maďarsko v pozícii delegáta

Sýkorová Nicole - za reprezentáciu školy počas konferencie FRAC v pozícii delegáta a za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

2.G

Filičková Karolína - za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii manažéra Page a za reprezentáciu školy počas konferencie Kamun Švédsko v pozícii delegáta

Horváth Samuel – za 1. miesto v krajskom kole v Dejepisnej súťaži gymnázií ČR a SR a postup do medzinárodného finále v Chebe a za bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Detskej divadelnej Žiline, za reprezentáciu školy počas konferencie Kamun Švédsko v pozícii delegáta

Mládenková Barbora - za 5. miesto v súťaži tímov 3. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 3. miesto v súťaži tímov 2. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 2. miesto v celoštátnom kole súťaže MLADÝ DIGITÁLNY EURÓPAN 2018 a za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii manažéra podporného tímu

3.E

Divišová Johana - za reprezentáciu školy počas modelového zasadnutia ŽilinaMUN v pozícii ZAMUN Vice Director General a za výraznú pomoc pri realizácii projektu Erasmus+ HOPE v pozícii prezidentky HOPE klubu Slovensko

Jalovičiar Juraj - za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku a za úspešné riešenie krajského kola geografickej olympiády

Lichnerová Linda – za 2. miesto v krajskom kole v orientačnom behu družstiev žiačok SŠ, 1. miesto v regionálnom kole Župnej kalokagatie a za 2. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Liga halového veslovania Concept2U

Matúšková Natália - za 2. miesto v krajskom kole a za 10. miesto v celoslovenskom kole SOČ - odbor história, politológia a právne vedy

Nguyen Samuel - za 2. miesto v oblastnom kole súťaže MLADÝ EURÓPAN, za 2. miesto na národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku a získanie ceny pre najlepšieho herca, za reprezentáciu školy v národnom kole Modelového európskeho parlamentu (MEP) v Bratislave a postup na medzinárodné zasadnutie (MEP) vo Viedni a za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii zástupcu prezidenta výboru

3.F

Bielková Beáta - za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

Dupkalová Ema - za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

Krivková Adriana – za 3. miesto v kategórii dievčat v Šachovom turnaji O pohár riaditeľa ŽSK

Wallenfelsová Mária - za 1. miesto v krajskom kole a za 6. miesto v celoslovenskom kole Biblickej olympiády

Žideková Paulína – za čestné uznanie v regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii próza

3.G

Brišková Viktória – za 2. miesto v krajskom kole v orientačnom behu družstiev žiačok SŠ a za 2. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Lige halového veslovania Concept2 a za 2. miesto v medzinárodnej súťaži jednotlivcov v Lige halového veslovania Concept2

Hrušková Alexandra – za 2. miesto na národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku a za organizáciu modelového zasadnutia ESMUN

Jančo Samuel - za 2. miesto v oblastnom kole súťaže MLADÝ EURÓPAN, za 6. miesto v krajskom kole MO v kategórii B

Kasáková Ema - za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v stolnom tenise SŠ, 1. miesto v regionálnom kole Župnej kalokagatie, za 1. miesto v krajskom kole v orientačnom behu v kategórii jednotlivcov, 2. miesto v súťaži družstiev žiačok SŠ, za

2. miesto v Behu do strečnianskych hradných schodov a za úspešnú účasť v Školských majstrovstvách Slovenska v orientačnom behu žiačok SŠ

Laššáková Petra – za 2. miesto v národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Moravčíková Adriana – za 1. miesto v okresnom a 1. miesto v regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii prednes recitačného kolektívu, za 2. miesto na krajskom kole Hviezdoslavovho Kubína v súťaži umeleckých kolektívov, za 2. miesto na regionálnom kole v recitačnej súťaži Vansovej Lomnička v kategórii jednotlivcov, za 1. miesto v interpretácii piesne v angličtine v regionálnej súťaži Shakespeare's Day, za cenu pre najlepšiu herečku a za 2. miesto na národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku a za organizáciu modelového zasadnutia ESMUN

Muška Michal Gabriel – za 3. miesto v Majstrovstvách okresu vo volejbale žiakov SŠ, za 1. miesto v regionálnom kole Župnej kalokagatie, za 2. miesto v oblastnom kole súťaže MLADÝ EURÓPAN, za 1. miesto v interpretácii piesne v angličtine v regionálnej súťaži Shakespeare's Day a za čestné uznanie na školskom kole rétorickej súťaže Štúrov Zvolen 2018, za reprezentáciu školy počas konferencie FRAC v pozícii prezident

Remišová Martina – za 1. miesto v Behu do strečnianskych hradných schodov a za 2. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Lige halového veslovania Concept2 a za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

Valašiková Elena – za 1. miesto v národnom kole matematickej olympiády v španielskom jazyku

4.E

Arendáriková Tereza – za organizáciu ŽilinaMUN party 2018

Belková Zuzana – za sprevádzanie hosťujúcich divadelných súborov počas národného kola festivalu divadiel v španielskom jazyku

Czánová Katarína –za sprevádzanie hosťujúcich divadelných súborov počas národného kola festivalu divadiel v španielskom jazyku

Čuláková Romana Chantal – za uvádzanie divadelných hier prostredníctvom skečov počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Majtánová Petra – za návrh obálky Ročenky 2017/18 a za organizáciu ŽilinaMUN party2018

Mojsejová Mia – za 3. miesto v krajskom kole olympiády v španielskom jazyku, za sprevádzanie hosťujúcich divadelných súborov počas národného kola festivalu divadiel v španielskom jazyku a organizovanie ŽilinaMUN party 2018 a za organizáciu modelového zasadnutia ESMUN

Samec Richard – za 3. miesto v Majstrovstvách okresu vo volejbale žiakov SŠ a za reprezentáciu školy v priateľskom futbalovom zápase v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch

Seduchová Natália – za 2. miesto na Majstrovstvách okresu v stolnom tenise SŠ, za pomoc pri organizácii ŽilinaMUN party a za technickú výpomoc počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Šparcová Anna – za 2. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Lige halového veslovania Concept2 a za sprevádzanie hosťujúcich divadelných súborov počas národného kola festivalu divadiel v španielskom jazyku a za organizáciu modelového zasadnutia ESMUN v pozícii predsedu výboru

Štrba Filip – za 2. miesto na národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku, za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii šéfredaktora, za 2. miesto v dramatizácii anglického textu v regionálnej súťaži Shakespeare's Day a za pomoc s prípravou ŽilinaMUN party 2018

Timková Kristína – za 1. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev Liga halového veslovania Concept2 a za pomoc s prípravou ŽilinaMUN party 2018

Wildová Diana – za 1. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Lige halového veslovania Concept2

Zagrapanová Silvia – za sprevádzanie hosťujúcich divadelných súborov počas národného kola festivalu divadiel v španielskom jazyku a organizovanie ŽilinaMUN party 2018

Zifčáková Marietta – za sprevádzanie hosťujúcich divadelných súborov počas národného kola festivalu divadiel v španielskom jazyku a za organizáciu a moderovanie ŽilinaMUN party 2018

4.F

Bielka Marián – za 2. miesto v krajskom kole v orientačnom behu družstiev žiakov SŠ a za 1. miesto v regionálnom kole Župnej kalokagatie

Harbaz Samir - za 3. miesto v Majstrovstvách okresu vo volejbale SŠ a za 2. miesto v krajskom kole v orientačnom behu družstiev žiakov SŠ a za reprezentáciu školy v priateľskom futbalovom zápase v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch

Horová Michaela – za 10. miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017 a aktívnu účasť na medzinárodnej matematickej súťaži IMMC 2018

Ihnatišin Lukáš - za 3. miesto v Majstrovstvách okresu vo volejbale SŠ, za 2. miesto v krajskom kole v orientačnom behu družstiev žiakov SŠ a za 1. miesto v regionálnom kole Župnej kalogatie, za reprezentáciu školy v priateľskom futbalovom zápase v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Sučanoch a za reprezentáciu školy počas konferencie FRAC v pozícii delegáta

Jakubcová Dominika – za 10. miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017 a aktívnu účasť na medzinárodnej matematickej súťaži IMMC 2018

Káčeriková Tereza - za 1. miesto v regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii próza

Makula Jozef – za 1. miesto v krajskom kole olympiády vo francúzskom jazyku a za 3. miesto v celoštátnom kole olympiády vo francúzskom jazyku - kategória 2C

Paulínyová Emma – za 1. miesto v krajskom kole v Dejepisnej súťaži gymnázií ČR a SR a postup do medzinárodného finále v Chebe a za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii prezidentky výboru

Šašala Ján – za 10. miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017

Šmáriková Patrícia – za 1. miesto v školskom kole SOČ, odbor psychológia, sociológia, pedagogika a za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

Škvareková Žofia - za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

Štefancová Petra - za 1. miesto v regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii prednes recitačného kolektívu, za bronzové pásmo na Detskej divadelnej Žiline, za 2. miesto v krajskom kole Hviezdoslavovho Kubína v súťaži umeleckých kolektívov a za reprezentáciu školy na verejnosti - publikácia básnickej pôvodnej tvorby na stránkach literárneho periodika Slovenské pohľady (02/2018)

Urbaníková Eva – za získanie bronzového pásmo na Detskej divadelnej Žiline a za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

4.G

Bellay Marián – za 5. miesto v súťaži tímov 3. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 3. miesto v súťaži tímov 2. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 2. miesto v celoslovenskej vedomostnej súťaži pre študentov SŠ Sociálno-politické otázky a za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii zástupcu prezidenta výboru

Drdák Matej – za 1. miesto v krajskom kole v Dejepisnej súťaži gymnázií ČR a SR a postup do medzinárodného finále v Chebe, za reprezentáciu školy v národnom kole Modelového európskeho parlamentu (MEP) v Bratislave a postup na medzinárodné zasadnutie (MEP) v Paríži, za úspešnú reprezentáciu školy na celoslovenskom kole súťaže v rétorike Štúrov Zvolen, za 5. miesto v súťaži tímov 3. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 3. miesto v súťaži tímov 2. stredoslovenského regionálneho turnaja SDL, za 1. miesto v celoslovenskej vedomostnej súťaži pre študentov SŠ Sociálno-politické otázky, za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii prezidenta výboru a za 10. miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017

Hrtus Tomáš Peter – za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale žiakov SŠ

Jančí Filip - za pomoc pri realizácii projektu Erasmus+ HOPE v pozícii zástupcu prezidentky HOPE klubu Slovensko, za reprezentáciu školy počas konferencie ŽilinaMUN v pozícii IT manažéra a manažéra technickej podpory a za reprezentáciu školy počas konferencie Karmun Maďarsko v pozícii delegáta, za bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Detskej divadelnej Žiline 2018

Lorinczová Emma - za účasť na Medzinárodnom festivale francúzskeho divadla

Strýčková Petra – za 1. miesto v regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii prednes recitačného kolektívu, za 1. miesto v okresnom kole

Hviezdoslavovho Kubína v kategórii recitačné kolektívy a za bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Detskej divadelnej Žiline 2018

Tunčerová Begüm – za 1. miesto v regionálnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii prednes recitačného kolektívu, za 2. miesto v krajskom kole Hviezdoslavovho Kubína v súťaži umeleckých kolektívov, za bronzové pásmo hereckého kolektívu GBZA na Detskej divadelnej Žiline 2018 a za 1. miesto v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína v kategórii recitačné kolektívy

5.E

Ivana Baliarová - za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

Margaréta Camberová - za 2. miesto na národnom kole Festivalu divadiel v španielskom jazyku a za 3. miesto vo výtvarnej súťaži v kategórii plagát v rámci regionálnej súťaže Shakespeare's Day

Zuzana Kráľová – za 2.miesto v krajskom kole olympiády v španielskom jazyku, tlmočenie technikom a režisérom počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku a za priemer 1,0 v prospechu v 5. ročníku a za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

Alžbeta Ondreášová - za tlmočenie technikom a režisérom počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku

Mária Ondrušková – za 1. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Lige halového veslovania Concept2

Ivana Wallenfelsová – za 1. miesto v krajskom kole Biblickej olympiády, za 6. miesto v celoslovenskom kole a za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

5.F

Lea Babejová - za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

Júlia Balvonová – za úspešné zvládnutie dvoch náročných škôl súbežne

Stela Krištofiková - za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí ZAMUN v pozícii prezidentky výboru a za priemer 1,0 v prospechu

Simona Maceková – za úspešné zvládnutie bilingválneho štúdia a vrcholovej reprezentácie Slovenska v kanoistike

Peter Nadányi – za udržiavanie tradície Grill párty, za reprezentáciu školy vo francúzskom divadle, za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí ZAMUN v pozícii General Director

Katarína Pekarová - za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

Lucia Rajňáková - za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

5.G

Michaela Barošová – za tlmočenie technikom a režisérom počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku, za priemer 1,0 v prospechu v 5. ročníku a za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

Soňa Dobroňová – za 1. miesto v medzinárodnej súťaži družstiev v Lige halového veslovania Concept2

Terézia Filová - za úspešnú reprezentáciu školy - 5.miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017 a za 1. miesto v národnom kole medzinárodnej matematickej súťaže IMMC a postup do celosvetového finále v USA, za reprezentáciu školy na modelovom zasadnutí OSN ESMUN, v pozícii generálny sekretár, za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

Andrea Mináriková - za úspešnú reprezentáciu školy - 5.miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017, za 1. miesto v národnom kole medzinárodnej matematickej súťaže IMMC a postup do celosvetového finále v USA, za tlmočenie technikom a režisérom počas národného kola Festivalu divadiel v španielskom jazyku, za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

Lucia Mandová - za úspešnú reprezentáciu školy - 5.miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017 a za 1. miesto v národnom kole medzinárodnej matematickej súťaže IMMC a postup do celosvetového finále v USA

Michal Sandanus - za úspešnú reprezentáciu školy - 5.miesto v národnom kole medzinárodnej súťaže Matematický B-Deň 2017, za 1. miesto v národnom kole medzinárodnej matematickej súťaže IMMC a postup do celosvetového finále v USA, za postup do celoslovenského kola geografickej olympiády za 3. miesto na Majstrovstvách okresu vo volejbale žiakov SŠ, za ocenenie Najlepší delegát na modelovom zasadnutí FRAC a za výborný prospech do 1,5 počas celého štúdia

KRÚŽKY

Názov krúžku:	Vedúci krúžku:
Biologický krúžok	Mgr. Elena Hladká
Debatný krúžok	Matej Drdák, Marián Bellay
Divadlo v španielskom jazyku	Carlos González-Espresati García-Medall, PhD. Alexis Torres Domínguez
Francúzske divadlo	Silvia Amato, Florian Coheur
Dramaticko-výtvarný krúžok	Mgr. Martin Benikovský, PhD.
Krúžok ceny vojvodu z Edinburgu	Mgr. Mária Beňušová Mgr. Lucia Hruzová
Krúžok španielskeho jazyka pre francúzsku sekciu	Luis Gil Guerra PaedDr. Mária Čurgalyová
Fyzikálny krúžok	Mgr. Gabriela Slovákova
Literárno–publicistický krúžok	Mgr. Ivana Horecká
Literárny krúžok	Petra Štefancová Eva Urbaníková
Matematická analýza	Mgr. Janka Holešová
Power yoga	Alexandra Trnovcová
Krúžok halového veslovania	Mgr. Dagmar Kutliková
Športový oddiel GBZA	Lukáš Ihnatišin
Športový krúžok – fitness	PaedDr. Ľudmila Malachová Diana Wildová

GBZA V TRIEDACH

1. E & Mgr. Silvia Furmanová

Arce Isabelle
Bartová Martina
Benková Natália
Franček Štefan
Gaňová Zuzana
Hostačná Ema
Joung Gayoung
Kafka Samuel
Keblušková
Lubomíra
Knapcová Viktória

Kremlová
Annamária
Kurnocíková
Dominika
Mazaňová Patrícia
Michelová Natália
Mintálová Natália
Novák Martin
Palušová Barbora
Samuelová Aneta
Skaličanová Anna
Stiller Matúš

Surovčíková
Veronika
Šebeňová Veronika
Škrková Júlia
Šobichová Alexandra
Štillová Simona
Šughová Ester
Tarjányiová Tereza
Vavreková Andrea
Zachar Marek

Bola škola, smutná škola,
celé leto prázdna bola.
Hoc chceli ju dať do gala,
akási časť jej chýbala.

No tu kdesi v septembri
jej dvere rozrazili známe vetry,
ako slnko z ďaleka
prišla dúha odveká.
Profesori „radosti“ sa dočkali,
došli známi éčkari.

Grupa vám to nebezpečná,
rehocú sa donekonečna.
Fufu zvedavá, čo to bude,
keď nájdu cinco menos v zošite.
Čo budú mať za filtre?
Len sa na to pozrite!

September bol pohodička,
v októbri schladila ich vodička.
Či prežili november?
Prežili, veď známky... čert ich ber!
Užili si imatrikuly,
do ich GBZA života to bolo buly.
Ako prišiel decembrík,
zistili, kto je ich strážny anjelič,
zistili, že sa radi navzájom majú,
zase o krok bližšie boli k rajcu.

S novým rokom noví ľudia,
no éčkari stále blúdia.
Moje telo, je môj chrám,

na „jednotku“ testy dám.
A tak ten náš január,
prebehol tak, ako mal.
Druhý mesiac tohto roku
niesol sa v hereckom duchu.
Na festival divadiel
prišiel celý E oddiel.
No a táto mafia
skoro mestské divadlo rozbila.

Marec....
Zobuď sa už, prosím, starec!
Je fajn mať to na saláme,
ale Fufu to už srdce láme.
Apríl s nami neplakal,
cudzincov nám domov prilákal.
Aký bude zvyšok tejto šou?
Skončí sa trňom či ružou?

To je jedno, dámy, páni,
veď Fufu svoje *cefalópodos* vždy
zachráni.
Uvidíme na výlete,
ako, drahí z Liptova, dopadnete.
Náš pilotný rok sa končí,
tak ako tento veršík kratší,
o rok sme tu zas a znova,
teš sa, naša „drahá škola“!

Patrícia Mazaňová

1. F & Mgr. Dana Markušová

Danišová Aneta
Doboszová Ema
Dobrovodský Ján
Ferechová Katarína
Holienková
Miroslava
Hubová Sarah
Janičková Stanislava
Kazatelova Johana
Kišoňová Laura
Knapcová Klára
Kotrčová Daniela

Mišáková Nikol
Mrázová Tamara
Németh Richard
Paulovičová
Veronika
Poništová Ivana
Remeková Patrícia
Saberí Kochesfahani
Daniel
Sádecká Klára
Seo Hyeonsu
Stroka Andrej

Struharňanská
Mária
Szabóová Simona
Šimoníková
Vladimíra
Šimšajová Alexandra
Šušoliaková
Alexandra
Tarčáková Barbora
Uhliariková Viktória
Vrláková Lenka
Randa Peter

Anet: „Je déteste faire de la randonnée!“

Zadanie na prvom Bilane: Napíš troch učiteľov, ktorí ťa učia francúzštinu.

Anonym: „La Markušová, La Pospěchová, Le Aldrick.“

Prof. Markušová: „Viete niekto, ako je mláďa sovy?“

Dano: „Nie je to náhodou kukučka?“

Logopedické okienko

Prof. Beňušová: „Šípa rúžová.“

Prof. Pospěchová: „Mani Parkušová.“

Prof. Markušová: „Fokokópie.“

Prof. Petrek (náboženstvo): „Na domácu úlohu dopozerajte Deadpoola.“

Prof. Kubinec: „Medved' naháňa nejakého Ferka..., teda, Jožka.“

Prof. Sališová: „Vaša pamäť je ako špongia.“

Veronika: „Ale keď tá moja strašne rýchlo schne...“

Na hodine chémie preberáme nové učivo:

1.F: „Pani profesorka, a to ako máme počítat?“

Prof. Hladká: „No to ja vám neviem vysvetliť, to sa budete musieť naučiť.“

Peťo má nový účes:

Prof. Pospěchová: „Máš nový účes, že?“

Peťo: „To kvôli stávke.“

Prof. Pospěchová: „Asi si ju prehral...“

Prof. Hladká: „Keď neviete šepkať ani odpisovať, tak to nerobte.“

Veronika: „Kábel.“

Prof. Coheur: „Cable.“

Veronika: „Veď to je to isté, ty kokos.“

Anet nevie odpovedať na otázku o zdraví:

Prof. Berquin: „Radšej zomrieť, ako ísť k doktor, Aneta!“

Prof. Kubinec: „Chráň si to, lebo to jediné, čo máte, je časť. Peniaze... tých nikto z vás veľa mať nebude.“

Prof. Berquin: „Čo robí muž, keď žije sám?“

Karla: „Žije vo vlastnej špíne.“

1.F/2: „A pani profesorka, má to byť pred alebo za slovesom?“

Prof. Pospěchová: „Áno.“

Prof. Markušová: „Qu'est-ce que tu as fait hier?“

Daňo: „...“

Prof. Markušová: „No mne je to jedno, nech si pásol aj tigre na poli.“

Prof. Hladká: „To nemáte štvorce ani kosoštvorce, normálne moderné umenie.“

Vladka: „No vieš, ja bývam v Rašove medzi obchodom a cintorínom.“

Laura: „A aké to tam je?“

Vladka: „Je tam také hrobové ticho.“

Prof. Coheur: „Je počkám. Nous počkamons.“

Prof. Markušová: „Myslíte, že je v dnešnej dobe ľahké alebo ťažké nájsť si partnera?“

Rišo: „Nemožné.“

Prof. Pospěchová: „V akej farbe chcete mať psa?“

1.F/1: „Modrého.“

Prof. Pospěchová: „Skvelá voľba.“

Barča: „No, bola tam jedna dedina Quebec.“

Prof. Pospěchová: „Poznáte takého francúzskeho pavúcieho muža?“

Sarah: „Spidermana?“

Prof. Hladká: „Musíte napísať celý ten príklad a na základe toho určiť, či je to polárna alebo nepolárna väzba. Nie to tipnúť. Toto nie je tipovacia kancelária.“

Prof. Rubešová: „Môžem sa vás opýtať, či máte niekto priateľa alebo priateľku?“

1.F/1: „Pri Rišovi na túto otázku všetci odpoveď poznáme.“

Zadanie na MAT: „10-metrový stožiar vrhá na slnku tieň...“

Dano: „Stožiar? To je tam akože sto tých svetielok?“

Prof. Kubinec: „Neviem, či mám niečo v peňaženke. Mám dve eurá, tak to som na tom dobre.“

Prof. Pospěchová: „Ja vám to vyhláskujem. P-E-T-I-T.“

Nikol: „Takže ako Putin len s 'e'?“

Prof. Coheur: „Predtým som mal život, potom prišla GBZA.“

Vladka: „Vy aspoň nemusíte písať vlastné písomky.“

Andrej: „Mne niekedy z nejakého dôvodu vypadnú slovíčka.“

Prof. Sališová: „No, ja raz vypadnem z tohto okna.“

Prof. Markušová: „Ako sa menil ten rozvrh?“

1.F/1: „V piatok máme spolu šiestu hodinu.“

Prof. Markušová: „No super, v piatok posledná hodina s mrenami.“

Prof. Pospěchová: „Takže v zápore être, Majka?“

Majka: „Je n'être pas.“

1. G & Mgr. Dagmar Kutliková

Čačková Emma
Čičmanová Martina
Čišecká Miriama
Dávidová Aneta
Ďurecová Lucia
Dvorský Adrián
Florková Nataša
Fujačková Annamária
Galová Barbora
Hederová Vanda

Chabadová Martina
Jakubík Samuel
Janeková Tatiana
Kolenčíková Alžbeta
Kresaňová Dorota
Kučera Tomáš
Lamošová Lucia
Madigárová Miriam
Maťková Eva
Pospěchová Tereza
Rybárová Júlia

Scherer Erik
Smolková Marianna
Sučková Timea
Šišťíková Zuzana
Štekláčová Terézia
Vdovičíková Viktória
Wallenfels Martin
Zvariková Dominika
Žeriavová Natália

Mysleli sme si, že sme na tento ročník pripravení, ale 20 hodín francúzskeho alebo španielskeho jazyka, bolo ako pád do ľadovej vody. Každý deň rovnaké hodiny, s rovnakými profesormi, bez našich obľúbených predmetov, ako sú napríklad informatika alebo dejepis, no kto by z toho nebol smutný? Teraz na konci roka však vieme, že nám prvý ročník bude chýbať. Nie nadarmo som sa od pár ľudí dopočuľa, že prvý ročník je očistec a ostatné sú peklo.

Pomocou GBZA sa nám podarilo nájsť samých seba, prísť na to, že sme (J)ELITA a taktiež sme si zvýšili sebavedomie a nebojíme sa ukázať svetu naše autistické, ale aj inteligentné stránky (dobre, hľadali by ste síce ihlu v kope sena, ale snaha sa cení, nie?).

Táto škola je síce náročná, ale nie je iba o rapidnom nasávaní informácií, ktoré v budúcnosti využijeme, ale aj o ľuďoch. Síce máme niekedy chuť sa navzájom povyhadzovať z okien, ale zatiaľ sa žiadny takýto drastický krok neuskutočnil, čo znamená, že sme dokázali desať mesiacov spolunažívať v jednej triede bez väčšej ujmy na zdraví. Medzi spolužiakmi sme našli rovnako stratené duše v gramatike, spoznali krásy Maďarska, na hodinách španielskeho jazyka sme sa nasmiali na našich *tonterías* a na hodinách francúzštiny sme zasa zistili, že sloveso *être* sa naozaj v druhej osobe singuláru nečasuje '*tu étres*' (prekvapujúce, však?). Dopočula som sa, že pred ostatnými žiakmi vyzeráme ako zvrátení neohrabanci, ale hlavné je, že si neustále prejavujeme lásku (napríklad sarkastickými poznámkami a kradnutím jedla).

Sme nadšení, že sme to takto statočne zvládli a po týchto nekonečných desiatich mesiacoch máme pred sebou ešte ďalšie štyri roky. Niekedy nás táto škola dostávala do kolien, ale inokedy sme dostávali do kolien my ju.

Dorota Kresáňová, Tereza Pospěchová a Lucia Lamošová

Prof. Sališová: „Erik, ty si sa naozaj rozišiel so svojou priateľkou cez správu?“

Erik: „Áno.“

Prof. Sališová: „No, keby si sa tak rozišiel so mnou, tak ťa pošlem kade ľahšie.“

Erik: „Ale ja by som sa tak s vami nikdy nerozišiel.“

Prof. Sališová: „To by si ma mal tak rád?“

Erik: „Nie, nechodil by som s vami. Nie ste môj typ.“

Martina: „Pán profesor, ale to je hlúposť, že močová trubica muža meria približne 20 cm.“

Prof. Coheur: „Martina! Penis a močová trubica sú dve rozdielne veci!“

Erik: „Nuž, viete, moja starká sa do dvadsiatich rokov neusmievala, a preto si nemohla nájsť chlapa.“

Prof. Sališová: „Nuž, to je karma.“

Lucia: „Kedy ideš na Mallorcu?“

Natália: „14:15 mi ide autobus.“

2. E & PaedDr. Mária Čurgalyová

Bistáková Natália
Brňalová Valéria
Čišecká Dominika
Dujak Sarah
Durmis Natália
Frátrik Roman
Frolka Juraj
Hodás-Pauerová
Lucia
Chochulová Lujza

Jandžíková Lucia
Katrušíková Emma
Kyselicová Mária
Kyselová Andrea
Langová Veronika
Lokajová Janka
Malacká Zuzana
Mazániková Lucia
Michulek Daniel
Mráziková Sára

Obrk Rodan
Poljak Adam
Saganová Simona
Šňahničan Matej
Štaffen Alexander
Turská Bianka
Višňovská Miroslava
Witkovská Viktória
Zuskáš Jakub

Druhá éčka to sme my,
neporiadni Španieli.
Debatéri, športovci,
tejto školy otroci.

Vravia, že sme prospěchári,
nuž, škoda, že sa nám nedarí.
Luis či Fermín, to je jedno,
všetko vieme veľmi biedno.

Leniví sme študenti,
Čurgi nás ma za deti.
Pilne drieme(m) celý rok,
lezie nám to na mozog.

Škodoradosť je nám dobre známa,
s úprimnosťou si ruku podáva.
Prezentácií už máme dost,
žiadna ďalšia už nie je hosť.

Bezstarostný život plynie,
písomiek prúd sa k nám rynie,
Nemáme z nich ťažké hlavy.
Lačes, to sa nejak spravi.
Vaša energetická II.E

Simona Saganová

Prof. Tunčerová: „A hovoril si v tom Španielsku aj po španielsky?“

Dano: „Áno, s predavačkou.“

Prof. Tunčerová: „A čo ti povedala?“

Dano: „Nič..., že či hovorím po španielsky, tak som odpovedal, že.. no, ingléš.“

Prof. Gambošová: “¿Y cuántos años tienes, si vas a beber alcohol?”

Rodan: “Diecicinco.”

Prof. Kubinec: „ Tu mám takúto krabičku, čo som jedol sardinky z Thajska.“

Sarah: „Ste bol v Thajsku?“

Prof. Kubinec: „ Nieee, v Bille.“

Sarah: „ A na akej strane to je?“

Prof. Ferko: „ Ešte aj stranu by si chcela. Nájdi si! Stranu si založ, keď budeš dospelá.“

Prof. Čurgalyová: “Todos tenéis un 5!”

Všetci: “Ya nos hemos acostumbrado.”

Prof. Ferko: „Vy môžete použiť také krásne slová: Kurizovať, dvoriť..“

Sara: „Flirtovať.“

Prof. Ferko: „Áno, dokonca cudzoslovné.. krásne.. a vy použijete to mechanické.. baliť.“

Na hodine biológie (Rozmnožovanie dážďoviek):

Maja: „A to je všetko? On tu samicu len obmotá?“

Roman: „A čo čakáš, že s takým malým narobí veľké divy?“

Prof. Hladká: „Kyselinami sú proste všetky kyseliny.“

Prof. Kubinec: „Väčšina z vás má doma elektrické štiepačky. Ja mám Kubinec plus jedna sekera.“

2. F & Mgr. Janka Mládenková

Bachratá Klára
Begáňová Laura
Beláková Júlia
Beňo Radovan
Borák Tomáš
Brodňanová Soňa
Cabada Daniel
Ciceková Natália
Cyprianová Anna
Dobišová Monika
Gvoždiak Oliver

Hlavčo Július
Hodásová Nikola
Janasová Alexandra
Koleda Adam
Krupová Simona
Martyneková
Martina
Múčková Simona
Pecháčková Katarína
Petříčková Simona
Poláčiková Pavla

Puchalová Eva
Rajňáková Lenka
Riljaková Rebecca
Sýkorová Nicole
Tichá Bronislava
Tomusová Katarína
Veselá Alena
Zahradníková Emma

Tošo: „A zrazu sa zobudím, že mám ísť spať!“

Monika: „Veď ja viem, ale neviem.“

Julča: „Je ne comprends pas ce qu'on fait maintenant.“

Prof. Willer: „Moi non plus.“

Rado: „Jedna medúza, keď zomrie, tak nezomrie.“

Prof. Matuška na chémii: „V každej dvojici by mal mať aspoň jeden rozum.“

Prof. Holešová: „Zneguj mám 3,30 eur...“

Adam: „Tak nemám nič.“

Nika: „Ako môže 1 kg vážiť viac ako 1 kg?“

Rado: „Však počúvaj a uvidíš!“

Prof. Ferko: „A prečo teda deti mohli oslobodiť Levantu?“

Adam: „Lebo sú zlaté!“

Katka T. strihajúc na fyzike vraví: „Toto sa mi páči, konečne niečomu rozumiem.“

Prof. Kubinec: „Ja mám rád zvieratká. Niektoré pečené, ale to už je druhá vec.“

Prof. Kubinec: „Preľudnenie je hlúposť. Celá populácia našej Zeme by sa zместila do rozlohy Východonemeckej demokratickej republiky.“

Aldrick: „Čiže marriages blancs..“

Klára: „Ja som si myslela, že to sa akože berú bieli ľudia.“

Aldrick: „Ah oui, bieli blanc, čierni noires... a keď sú zmiešaní tak čo? Marriages cafés?“

Prof. Matuška: „Ako ja mám pochybnosti, napríklad, čo tu robím.“

Sima P.: „Keď je ti najhoršie, vždy je s tebou gravitačná sila.“

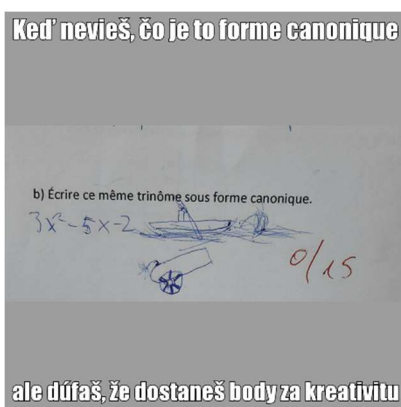
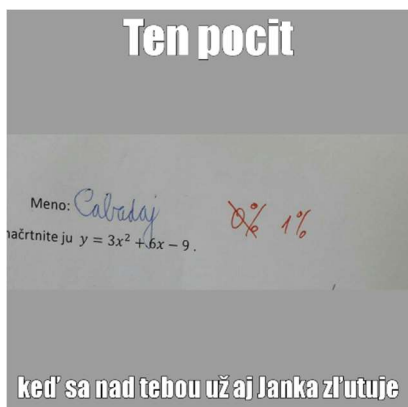
Prof. Kubinec: „Viete, ako funguje kyvadlo?“

Anonym: „No ja som jedno videla v Prahe...“

Prof. Kubinec: „No ja som v Prahe pri kyvadle nebol, ale bol som pri Orloji.“

Katka P.: „Baby, kašlite na informatiku, dajte si čokoládu.“

Dano: „Doplzil som sa na tú zastávku ako Fantaghiro po mŕtvici.“

2. G & Mgr. Marek Matuška

Baumgartner Jakub
Bjeľáková Barbora
Blahutová Adela
Bodóová Jana
Filičková Karolína
Franková Viktória
Hazuchová Denisa
Holíncová Mária
Horváth Samuel
Hudáková Simona

Kováčová Natália
Krnáčová Viktória
Kyšová Miroslava
Marettová Natália
Mičečová Terézia
Mládenková
Barbora
Mojsej Norbert
Nemčok Matej-Pavol
Ondrová Kristína

Podpleská Slávka
Sališová Klára
Slavíková Soňa
Šoltýsová Lucia
Šútor Michal
Viatrová Kristína
Zemanová Mária

Zvládli sme to! Náš druhý rok je úspešne za nami. Síce sme doň vstupovali v menšom počte ako do toho minulého, ale o to viac motivovaní. Motivácia nás veľmi rýchlo opustila, keď sme zistili, čo pre nás v skutočnosti znamená „prejsť prvým ročníkom a dostať sa do druhého,“ ale boli sme ticho a držali sme krok s osnovami. Pretože, ako povedal pán profesor Ferko, *sme zvyknutí spávať na ľade a prikrývať sa snehom a táto škola nás zocelila*. Spolu s množstvom vedomostí, papierov, kruhov pod očami a oveľa väčším množstvom vecí, ktoré nikdy v živote (či už ho budeme žiť na Slovensku, alebo v inej krajine) potrebovať nebudeme, si odnášame

aj kopec zážitkov a spomienok na úsmevné momenty, ktoré človek zažije iba v školskej lavici. A po prázdninách sa opäť motivovaní vrátíme a bludný kruh môže pokračovať ďalej v treťom ročníku. Držte nám palce. My už na to nemáme silu.

Terézia Mičechová

Technický problém na Zamune:

Terez: „Pán profesor, vy viete prepájať MacBook s dataprojektorom?“

Prof. Milo: „Vyzerám na to? Nemám MacBook a pri práci v školstve ho ani v živote mať nebudem...“

Prof. Tanító: „Fuuuuu a vy ste koľkatáčky, že neviete prepájať MacBook s dataprojektorom (smiech)?“

Anonym: „Druháčky, ale Margetín nás nenaučil...“

Cestou na výlet:

Teta z vlaku: „A z ktorej školy ste?“

Mišo: „Z bilingválneho gymnázia v Žiline.“

Teta z vlaku: „Aj ja som učila na učilišti.“

Prof. Matuška: „Ja vo vašom veku, keď som chodil do školy, ja som aj v lete chodil do školy.“

Lili: „...komisionálky...?“

Prof. Matuška: „Nie, ja som bol taký divný.“

Prof. Horecká: „Píš si to, dopekla, lebo keď sa ťa to na maturite opýta Díriová...“

Natali: „To budeme robiť akože aj na známku?“

Prof. Cvičková: „No nie, na lentilky, Bože.“

Prebieha Willerova matematika, Jana sa zrazu postaví a povie: „Chcem ísť domov.“

Prof. Kavecká: „Kde sa najčastejšie môžeme stretnúť so stafylokokom alebo streptokokom?“

Terez: „V deťoch.“

Prof. Gil: „Yo que tú iría pasito a pasito, despacito como en la canción.“

Prof. Ferko: „Vy ste tak lingvisticky zdatní, že ja som voči vám v prenatálnom štádiu.“

Kika: „Aha, a to čo znamená, prenatálny?“

Prof. Horecká: „Čo slovanské sa vo svete presadzuje?“

Terez: „Vodka.“

Prof. Horecká: „Okrem jedla a pitia...“

Terez: „To nie je jedlo a pitie, sú takí, pre ktorých je vodka životný štýl.“

Prof. Kutliková: „Nejaké kondičné cvičenia, kruhové tréningy, crossfit, tak, aby ste aj telo prekvapili nejakou aktivitou.“

Džana: „Smrťou??“

Prof. Willer: „Ja som si to poznačil do diára, ale problém je, že ja si nepozieram diár, ale mám aj druhý diár, kde si píšem, že sa mám pozrieť do diára.“

Meniny má Juraj:

Kika: „Dneska má Ferko meniny.“

Nata: „Ale veď dnes neni Františka.“

Niektó si fotí poznámky z tabule, prof. Kubinec sa uhne a hovorí: „Nepotrebujem, aby ma nejaký Zuckerberg držal v evidencii.“

Prof. Matuška sa snaží žiakov motivovať k noseniu laboratórnych plášťov v labáku:

„Možno si niekto povie, že ten plášť sa mu tak zapáči, že pôjde na medicínu.“

Barča: „Kvôli plášťu?“

Prof. Matuška: „No áno.“

Samo: „No, to potom to zdravotníctvo tak aj vyzerá.“

Prof. Horecká: „Vo štvrtom strofe štvrtý pieseň.“

Prof. Kubinec: „Kedy sa nám lepšie pohybuje?“ (Pozrie na chalanov.) „Keď namažeme telesá alebo vysušíme?“

Prof. Matuška aplikuje chémiu v bežnom živote #1: „Ak bude náš vzťah nestabilný, tak sa rozpadne.“

Jana: „Už sa rozpadol.“

Prof. Matuška aplikuje chémiu v bežnom živote #2: „Napríklad, prečo sa dvaja ľudia sprchujú spolu?“

Samo: „No kvôli šetreniu vody to asi nebude.“

Maťo: "¿Quién de los lectores le gusta más?"

Luis Gil: "Ninguno, me gustan las mujeres. No hombres."

Natália: "Me llamo Natalia y tengo dieci cinco años."

Fermín: "Todos tienen quince solo Natalia tiene diecicinco."

Alexis: "Es tu vida, tú tienes que organizarlo."

Barča cez chémiu: „Akou kyselinou sa môžem doma poleptať?“

Prof. Petrek: „S kým by si sa ráno chcela stretnúť v posteli, aby ti doniesol kávičku?“

Kika: „S maminkou.“

Klára Sališová: „Bolí ma hlava.“

Prof. Markušová: „Aj tvoju mamu.“

Prof. Matuška hovorí o tom, že fyzika je všade okolo nás: „Vychádzam z garáže, zrýchľujem, 50, 80, 100... Vidím skupinku detí, zapínam stierače...“

3. E & Mgr. Jana Gambošová

Astalošová Diana
Abaffy Marcela
Böhmeová Nina
Bučkuliak Adam
Cigániková Jarmila
Divišová Johana
Gajdošová Júlia
Hušťavová Natália
Hrubjak Tomáš
Chamajová Simona
Chlebanová Natália

Jalovičiar Juraj
Kasmanová Petra
Klundová Simona
Korman Rastislav
Krchňanová Katarína
Kubová Lenka
Labudová Kristína
Lacková Kristína
Lichnerová Linda
Matúšková Natália
Mayerová Silvia

Melcerová Michaela
Miklúš Marek
Nguyen Samuel
Omachelová
Martina
Pavlusíková Emília
Plevová Eva
Romancová Klaudia
Sakala Samuel
Štípalová Sylvia

Čas nám nezastaviteľne plynie a tak sme sa plynulo dopracovali do tretieho ročníka. Jedným z pozitív je, že tento rok nás zatiaľ nikto neopustil 😊. Ba čo viac, pribudla nám príjemná partáčka, ktorej sa na našej škole tak páči, že tu chce stráviť o rok viac ako my ostatní. Objem učiva v tomto roku zo dňa na deň narastá. Je dobré, že si už môžeme vybrať budúce zameranie vo forme voliteľných predmetov.

V závale učiva nás potešil týždeň voľna, zábavy a výletov s našimi kamarátmi zo Španielska. Po týždennom spríjemnení nás ale zase v škole čakala ťadová sprcha v podobe spříšky testov a skúšania. Ešteže sme museli zo slušnosti opätovať návštevu Španielom 😊.

Valencia, Barcelona a samozrejme Vinarós a Benicarló si zabrali v našich srdciach nemalú časť. Nejednen z nás sa do týchto končín aspoň raz isto vráti. No návrat domov bol zase sprevádzaný kopou písomiek, skúšania a testov. Ale netreba zabúdať na to, že každým rokom sa blížime k maturite a odchodu z GBZA a jediné, čo nám ostane, bude kopa vedomostí a spomienok, a preto by sme mali najmä myslieť na pozitívne zážitky a snažiť sa čo najviac, aby naša budúcnosť bola čo najkrajšia.

Rastislav Korman

3. F & Mgr. Elena Hladká

Bielková Beáta
Decká Lenka
Dostálek Timotej
Dupkalová Ema
Gajdošíková Sára
Gažová Michaela
Hajašová Katarína
Chyláková Simona
Janiga Tomáš
Klocháňová Lujza

Konáriková Nina
Krivková Adriana
Mičieta Jakub
Michalcová Timea
Micháľková Timea
Miniariková Nina
Niepelová Ivana
Papánková Sandra
Rybanová Lucia
Salajová Martina

Šimko Marcel
Štadáni Ivan
Štrbáková Alica
Uhrínová Miriam
Vraňanová Martina
Wallenfelsová Mária
Zadubanová
Romana
Žideková Paulína

Rok sa s rokom stretol, a aj keď sa to zdalo nemožné, pomaly sa blížíme k vytúženému koncu. Prežili sme tretí ročník na GBZA a dostali sa za polovicu nášho stredoškolského štúdia. Všetci, čo už tretí ročník absolvovali, vedia, aké to bolo, a mladším by som odkázala akurát to, že aj keď máte pocit, že už vás nemá čo prekvapiť, neverte tomu. Okrem krušných chvíľ, ktoré sú grátis v GBZA balíčku, sme zažili aj veľa príjemných okamihov. K nim určite patrí slovensko-francúzsky výmena, exkurzia v Kremnici či každoročné vianočné trhy (len tak mimochodom, náš stánok

s občerstvením je čím ďalej tým lepší!). Aj keď sme na výberovej škole, nie sme ničím extra výnimoční. Všetko odkladáme na poslednú chvíľu, permanentne si vybavujeme odpadávanie suplovaných hodín a zo všetkého sa snažíme vyťažiť čo najviac. Okrem vedomostí obohacujúcich náš všeobecný rozhľad gymnazistov (vieme všetko... a zároveň nič), sme sa dozvedeli aj mnoho iných užitočných informácií. Ktovie, možno sa raz zídu aj vám:

1. Prof. Hladká: „Bude aj horšie, nebojte sa.“
2. Keď pošleš svojho spolužiaka po poznámky z francúzštiny, uisti sa, že pochopil, čo sú poznámky z francúzštiny. Ináč ti donesie papierové utierky zo záchoda.
3. Ani jeden večer pred písomkou nie je neskoro začať dobiehať trojmesačné učivo.
4. V prípade, že prof. Coheur povie: „Très bien, je suis content“, očakávaj tak 3+.
5. Prof. Ferko: „Ten západ nás ničí!“ (na margo výmenných pobytov vo Francúzsku).
6. Nepozerajte sa divne na Francúza idúceho v daždi bez dáždnika. O chvíľu sa začne divne pozeráť on, keď si vytiahnete ten svoj.

Lujza Klocháňová

Prof. Hladká: „Nina, pozbierajte sa! Ste mladá energická žena! Ľudia po zemetrasení v Mexiku sa tvária šťastnejšie ako vy.“

Ema: „Kedy Claude robí niečo nekomplikované?“

Timo: „To ako keď ideš do Bratislavy cez Košice.“

Lenka: „Skôr cez Moskvu.“

Prof. Ferko: „Ja som končil na gymnáziu v 91.“

Marcel: „Vy ste starší ako republika.“

Ohovárame Clauda:

Ema: „Je mu úplne jedno, ako odpovedáme, hlavne, že keď píšeme písomku, sedíme tak, že si nevidíme pomaly ani do vlastnej.“

Timo (pýta sa prof. Matušku): „Smajlík znamená dobrý pokus, ale žiadne body, že?“

Prof. Díriová: „Zase definujte lásku... to čo sú za úlohy?“

Prof. Šúleková: „Ešte nie sme zrelí na toto cvičenie.“

Nina desiatuje na hodine:

Prof. Hladká: „Nina, dúfam, že vám zabehne!“

Prof. Matuška: „Marcel, keď máš 2 eurá a chceš mať 3 eurá, koľko ti niekto musí dať?“

Sára: „Aspoň dvacku.“

Na literatúre rozoberáme báseň Zelená krčmička:

Prof. Díriová: „No neviem, na mňa z toho ide taký piatok.“

Marcel: „Čo??? Kto by šiel v piatok von už o piatej?“

Prof. Díriová: „Ja.“

Marcel: „Pani učiteľka, myslíte, že aj u zvierat je rasizmus?“

Prof. Rašovcová: „Nie.“

Kubo: „Ale áno. Veď to škaredé káčatko, nie?“

Prof. Kubinec: „Najvyšší stupeň uvedomenia je sebauvedomenie.“

Prof. Benikovský: „Ja jediný štát, ktorý poznám je Nevada – tam je Las Vegas.“

Romana: „A vy ste boli v Las Vegas?“

Prof. Benikovský: „Áno, zákonník práce, pracovná zmluva....“

Prof. Ferko: „Ty si ešte neodpovedala a máš 1.“

Alica: „Ja mám 3.“

Prof. Ferko: „To fakt? Kto ťa učí dejepis? To musí byť hrozný človek.“

Prof. Rašovcová: „Koreň sa dostane na zemský povrch a ako sa zmení jeho farba, ak tam svieti slnko?“

Marcel: „Opáli sa.“

Prof. Beňušová: „Význam vodného diela?“

Kubo: „Aby tam boli houseboaty.“

Prof. Beňušová: „A ako by si to inak povedal?“

Kubo: „Obytná zóna.“

3. G & Mgr. Janka Kavecká

Akantisová Michaela
Beníková Silvia
Brišková Viktória
Daňová Juliana
Hanzelová Rebeka
Herudová Lucia
Hrušková Alexandra
Jagnešáková Izabela
Jančo Samuel
Kapasný Michal
Kasáková Ema

Knapec Vladimír
Kobyliak Erik
Laššáková Petra
Lukáčová Alexandra
Malíková Bibiana
Michelová Simona
Moravčíková
Adriana
Muška Michal
Gabriel
Ninisová Slávka

Nováková Denisa
Porubčanská Natália
Remišová Martina
Tabáčková Tereza
Takáčová Romana
Topoľská Simona
Trpišová Alžbeta
Valašíková Elena
Vrábel Branislav
Zatkalíková Gabriela
Zvarová Martina

Ďalší rok je za nami. Jediné nové, čo vám môžeme povedať, je to, že máme novú triednu pani učiteľku Kaveckú, boli sme na výmenných pobytoch, a ako už býva zvykom, mali sme niekedy aj poriadne nervy spôsobené školou a aj pravidelné záchvaty smiechu. Zrejme by sme to neboli my, keby sme nemali nejakú „hádku“ s učiteľmi, nejedli na hodinách, nesmiali sa vtedy, keď je to najmenej vhodné, keby podaktorí neumierali pri každom nádychu počas behania na telesnej a neopravovali si známky na poslednú chvíľu. Už tretí rok tvoríme taký rôznorodý kolektív, že mám problém to opísať. Každý je iný, každý si ide to svoje, no aj napriek tomu si rozumieme. A to je asi všetko. Samozrejme sme poctivo zapisovali hlášky (ktoré sa hádam všetky dostali do ročenky).

Michaela Akantisová

Prof. Hladká: „Keď sa neviete nájsť, investujte do GPS.“

Prof. Hladká: „Choďte do prírody, ak chcete vidieť mravenisko, ale neštuchajte do neho.“

Prof. Hladká: „Máme pocit, že rastlinky nedýchajú, lebo nemajú noštek.“

Prof. Kavecká: „Pozor na tú divočinu v exponente.“

Prof. Hladká (Skonštatovala pri pohľade na Emu.): „Sedíte ako po 4 veľkých pivách.“

Prof. Hladká: „Sedte si ako chcete, aj doktori potrebujú z niečoho žiť.“

Prof. Hladká: „Teraz sa tu idete dohadovať, či je lepší dom alebo byt. To si nechajte na filozofiu.“

Carlos: „Cuando sales de la vagina de tu madre, ves el universo .“ („Keď vyjdeš z vagíny tvojej matky, vidíš vesmír.“)

Erik: „Chápeš to? Mne dali z chémie 4. A vieš, čo je na tom najhoršie? Že mi tam aj vychádzala.“

Prof. Hladká: „Normálna ovca robí meeé...“

Prof. Hladká: „To je jedno, ktorý z rodičov, buď dcéra, alebo matka.“

Prof. Hladká: „Čo takým veľkým píšete ako v slepeckej škole.“

Carlos počíta: „11, 12, 9, ...“

Prof. Beňušová: „...aký typ dopravy sme ešte nespomenuli?“

Mišo K.: „Teleport.“

Prof. Šúleková vysvetľuje niečo so zvratnými zámenami takto nejako: „...sa sebe samému si...“

Prof. Holešová: „Ako sa v minulosti prenášali listy?“

Biba: „Z rúčky do rúčky.“

Prof. Kubinec: „Ja som prefíkaný, ja som mesiac.“

Prof. Ferko: „Keď som naozaj v kríze, pustím si šláger...“

Prof. Benikovský: „Čo očakáva žena od muža?“

Ema: „Sms.“

Prof. Benikovský: „Aký je súvis medzi temnotou a popraskanou šijou?“

Iza: „Keď praskne šija, prichádza temnota.“

Prof. Benikovský: „Máte úlohu?“

Braňo: „Nie, bolelo ma koleno.“

Prof. Ferko: „Žigmund bol vymetač bordelov...“

Miška: „Smiech vraj okysličuje mozog.“

Sisa: „Tak ty si už nadkysličená.“

Alexis: “¿Qué es agua dura para vosotros?” („Čo je pre vás tvrdá voda?“)

“Dímelo.” („Povedz mi to.“)

Saška: “¿Yo?” („Ja?“)

Alexis: “No, mi abuela.” („Nie, moja babka.“)

4. E & Mgr. Martina Díriová

Arendáriková Tereza
Bašo Patrik
Belková Zuzana
Briestenská Mária
Czánová Katarína
Čuláková Romana
Chantal
Husárová Monika
Jantošová Katarína

Kormanová Michaela
Líšková Tatiana
Majtánová Petra
Michalová Radka
Mojsejová Mia
Samec Richard
Sedláková Dominika
Seduchová Natália
Smuda Samuel

Šparcová Anna
Štrba Filip
Tarabíková Alexandra
Timková Kristína
Wildová Diana
Zagrapanová Silvia
Zifčáková Marietta

Hovniváli zo 4.E triedy si tento rok pred sebou nabalili naozaj veľkú guľôčku. Azda všetko sme robili po termíne, a ak aj nájdete niečo, čo sme po termíne nerobili, bude to tým, že sme ešte nezačali. Traja naši študenti si rok spestrili guľáním svojej guľôčky na Kanárskych. Jeden sa vrátil po pol roku a zvyšné dve tam ostali až do konca. My ostatní sme každé ráno unavene vypínali budíky a vydávali sa za misiu osvietenstva. Dobojovali sme náš duel s pánom Slovenčinom, a teda sme z gramatiky poľavili ešte viac. Dochádzka nebola ideálna a telesná prítomnosť ešte neznamenala aj vnímanie, no aj napriek našim nechápavým výrazom sa učitelia nevzdávali. Naučili sme sa veľa nového, napríklad, že Holandsko sa píše s D, ľudia

najčastejšie zomierajú na smrť, alebo že náš sexuálny život vraj za veľa nestojí. Humor nás neopustil ani v tomto roku, a aj keď cez slzy, vždy sme sa vedeli zasmiať.

Filip Štrba

Monika: „ Ak by ten film bol o živote tých, čo zomreli vo vojne, nebol by krátky?“

19 dní do maturity... Filip: „Pani Bovaryová, to je tá detektívka, nie?“

Prof. Beňušová: „ Vidím, že po prázdninách ste sa vrátili bez sadier.“

Marietta: „ My nemáme sadru, ale sadlo.“

Filip: „To si mala aj pred prázdninami.“

Filip: „Prečo si mi zavrela zožiť?“

Marietta: „Aj tak si nič nepíšeš.“

Filip: „To nevadí, ale je to rekvizita.“

Marietta: *rysuje* „ A keď to dorobím, vznikne mi celých 365°, jaj nie, toľko je dní v roku.“

Marietta: „Sex až po svadbe vymysleli muži s malým penisom.“

Prof. Díriová: „Ani Barak Obama sa tam tiež len tak bez prípravy nepostaví.“

Alexis: „Lipidy + alkohol je tiež esterifikácia.“

Filip: „Marietta, aj my sme taká esterifikácia, samý tuk a chľast.“

4. F & Mgr. Juraj Ferko

Beháňová Paulína
Bielka Marián
Čangel Patrik
Dubovcová Lenka
Grofová Gabriela
Harbaz Samir
Harciník Andrej
Horová Michaela
Ihnatišín Lukáš
Jakubcová Dominika

Káčeriková Tereza
Korcová Miriam
Kuparová Veronika
Kuriaková Janka
Makula Jozef
Michtalíková Katarína
Mintálová Timea
Murínová Zuzana
Ondrušová Magdaléna
Paulínyová Emma

Pavličková Kristína
Pokorná Veronika
Sedúchová Laura
Šašala Ján
Škvareková Žofia
Šlapková Kristína
Šmáriková Patrícia
Štefancová Petra
Urbaníková Eva

Správy z frontu: Bojová akcia s názvom „Štvrtý ročník“

Na bitevnom poli je ticho. Boj je skončený, ale vojna pretrváva. Celkovo sme v tomto roku utrpeli dve straty spolubojovníkov vo vojenskom prápore, no nástrahám vzdorovito odolávame a sme odhodlaní odolávať i v nasledujúcom a zároveň poslednom piatom ročníku. Po výbere seminárov nám ostáva už len dúfať, že naša voľba nebola chybná a že čoskoro všetci prídeme na to, čo bude našim budúcim zameraním, životnou náplňou, a dúfame, že sa naša vízia ihneď po týždni

nezmení. Každý z nás úspešne absolvoval prvú vojenskú maturitu, a tak sme opäť na čas zhodili uniformy. Vojnovú sekeru zatiaľ ešte nik nezakopal, no po dvoch mesiacoch vojenskej dovolenky budeme pripravení nabrať dostatok sily a odvahy pevne ju uchopiť a finálne zakopať pod bielu zástavu. (To všetko však len zdanlivo.) Roztočí sa nám pred očami nový kolotoč - pre náš život dôležitejší a vplyvnejší, a to rozhodnutie, čo ďalej. Čaká nás kolektívne odlúčenie sa a v akomsi skrytom znamení „stratenej generácie“ aj integrovanie sa do sveta dospelosti. Schopnosť niesť následky za naše rozhodnutia, úsilie, cieľavedomosť a napokon aj vízia je to, čím sa musíme vyzbrojiť, aby sme vzdorovito odrážali útoky aj v ďalšej vojne, síce studenej, ale pôsobiacej akosi pod povrchom – studenej vojne dospelosti medzi zodpovednosťou a detstvom, ktoré je stále v nás.

Petra Štefancová

Prof. Hladká: „Horová, viete o tom, že neporiadok na lavici znamená neporiadok v živote?“

Prof. Šúleková: „Lukáš, beriete drogy?“

Prof. Willer: „Admirez la beauté de cette formule!“

Prof. Benikovský: „A Rúfus, ten sa odvážil napísať verš aj cez dva riadky!“

Prof. Willer: „On va attaquer le papier!“

Jano: „Pani učiteľka, mám problém.“

Prof. Matuščinová: „To je evidentné, Janko.“

Prof. Hladká: „No nepôjdete do nebička, ale na pitevňu!“

Prof. Ferko: „Samir, a prvé meno tvojej frajerky vieš?“

4. G & Mgr. Janka Holešová

Ballová Alexandra
Balogová Nina Mária
Bartonek Marek
Bellay Marián
Bielková Alžbeta
Drdák Matej
Fornarová Denisa
Gažová Simona
Gregušová Xénia
Gulašová Beáta

Holienková Natália
Hrtus Tomáš Peter
Jančí Filip
Knihová Lucia
Kubáňová Ľudmila
Liptáková Karolína
Lörinczová Emma
Majeriková Dominika
Majtánová Valentína
Malacká Eliška

Parišová Natália
Pavlíková Michaela
Rafajová Paulína
Strýčková Petra
Svrčková Alexandra
Ševčíková Simona
Tomaníková Simona
Tunčerová Begüm
Urdák Radovan
Záhonová Kristína

Toto by asi mala byť charakteristika triedy. Neviem ani čo povedať. Asi len to, že nie sme najzodpovednejší. Veľa vecí robíme na poslednú chvíľu. Ako napríklad domáce úlohy. Stánok na vianočné trhy. Dizertačky. Tento článok. A niekedy to nespravíme vôbec.

Opakovanie je matkou múdrosti. Po troch rokoch sme už vedeli, do čoho opäť ideme. S (ne)chuťou sme vyštartovali, i keď nás tento rok čakal na konci „bonus“

v podobe maturity zo slovenského jazyka, v septembri sme to ešte neriešili, „ved' do mája času dost'“.

Bez zbytočných stresov z neznámeho sme sa mohli naplno tešiť na všetko tradičné, kvôli čomu máme túto školu radi. Namiesto viacerých vecí, ktoré sa nám stihli zunovať a zaradiť do kolónky „je nám to jedno“, sme sa mohli viac zamerať na seba navzájom a uvedomiť si, že každý z nás sa posunul zas o krok bližšie k označeniu zrelá osobnosť (teda aspoň ja to tak vnímam). To, čo sa pred pár rokmi zdalo ako jednoliata masa nespracovanej suroviny, je dnes skupinou silných jedinečných indivíduí, ktoré čakajú už len na posledné, finálne ťahy rydlom.

Týmto rokom sa pre nás všetkých niečo skončilo (niekto si vydýchol po maturite, niekto z pocitu, že v piatok už nebude musieť niektoré predmety vídať). Budúci rok bude o inom a sme na to pripravení.

Konečne zase koniec. Aspoň na dva mesiace vyjdeme z tohto popolavého údolia. Dva mesiace bez školy. Dva mesiace bez slniečka.

Simona Gažová, Natália Parišová a Matej Drdák

5. E & Mgr. Lucia Hrúzová

Badiková Michaela
Baliarová Ivana
Boháčová Emília
Camberová Margaréta
Filipová Dominika
Frolová Michaela
Gažová Tímea
Harišová Kristína

Chomová Alexandra
Kráľová Zuzana
Kuderavá Miroslava
Malíková Nikola
Maňová Martina
Mičundová Katarína
Mozoľová Denisa
Ondreášová Alžbeta

Ondrušková Mária
Štrbová Markéta
Štrbová Terézia
Tadian Martin
Tomanová Terézia
Wallenfelsová Ivana

Hovorí sa, že čas letí. A hoci neviem, kto je autorom tohto výroku, dovoľm si ho mierne upraviť. Čas neletí. Čas sa pohybuje rýchlosťou fotónov vo vákuu, vymyká sa ľudskému pochopeniu, a keď nám kalendár ohlásí, že prešlo päť rokov, zúfalo sa obzeráme a hľadáme, kde sa všetok ten čas stratil, čo sa s ním stalo. A potom si v jednom momente uvedomíme, že vôbec nejde o to, čo sa stalo s časom, ale o to,

čo sa stalo s nami. Rozprávať kým a čím bola naša trieda v priebehu tých rokov by mohli tí, ktorí sa na ňu dívali zvonku a videli objektívne jej vzostupy aj pády. Sledovali, ako sa naša éčka pomaly zmenšovala, až sa nakoniec vyformovala do konečnej podoby hŕstky odhodlaných, tvrdohlavých a nezávislých ľudí, ktorí zdieľajú problém s dodržiavaním termínov a riadia sa heslom „nemôžeš prísť neskoro, ak neprídeš vôbec“. Avšak naozaj pochopiť súhru a protiklady, priateľstvá a konflikty, slová a pocity, môžu len tí, ktorí boli súčasťou tohto kolektívu. Len ten, kto sa s nami smial, vedel, čo nám bolo vtipné, a len ten, kto s nami plakal, vedel, čo nás zarmútilo. V našej éčke sa prelínalo, zamotávalo a riešilo dvadsaťdva životných príbehov, každý individuálny a emotívny, no zároveň sme žili aj jeden spoločný život, ktorého čaro sa ukrývalo v humore nám vlastnom, vo veľavravných pohľadoch cez celú triedu a vo vzájomnom rešpekte. Neoddeliteľnou súčasťou a mentorkou tohto života na kosínusoide bola Lucia, ktorá svoju úlohu zvládla na výbornú, a predovšetkým v posledných rokoch sa stala nielen triednou, ale aj blízkou osobou s vlastným miestom v strede nášho spoločného srdca. Toho srdca, ktoré nechávame v piatej é a v slniečku, nechávame ho na chodbách a v stenách, nechávame ho našej alma mater a dúfame, že sa mu bude dobre dariť medzi srdcami ostatných absolventských tried.

Zuzana Kráľová

5. F & Mgr. Mária Beňušová

Babálová Tamara
Babejová Lea
Balvonová Júlia
Cesneková Michaela
Cigániková Alexandra
Čelešová Barbora
Erteltová Emma
Gabčo Samuel
Kapasná Veronika
Kolarčíková Anna
Mária

Krištofčíková Natália
Krištofiková Stela
Luhová Ľubica
Lukášiková Romana
Maceková Simona
Mravcová Kristína
Nadányi Peter
Neslušánová Martina
Palková Zuzana
Pekarová Katarína
Podmanická Lucia

Poliaková Ema
Rajnáková Lucia
Rodičková Gabriela
Seňkevič Peter
Slocíková Emília
Sokolovská Veronika
Šimoníková Silvia
Tašková Valéria
Tlacháčová Simona

Nastal ten čas, keď mám poslednú možnosť takto sem písať. S mojou triedou sme spolu prežili päť krásnych rokov, učili sme sa, zabávali sme sa a užívali sme si čas ako študenti. Teraz prichádza nové obdobie nášho života. Všetko pre nás bude začínať odznova, ale na čas strávený na GBZA nikdy nezabudneme.

Barbora Čelešová

Prof. Berquin (zapisuje absenciu): „Kto nemá sused?“

Prof. Kavecká: „V postupnosti máme 14 párov. Žiadne neslušnosti, každý má len ten svoj pár.“

Prof. Kavecká: „Claude prišiel taký pyšný z tej vašej stužkovej, Michal. Vraj vyhral súťaž o najkrajšieho muža, tak som mu povedala, že asi veľký výber nebol.“

Na hodine angličtiny zisťujeme, ako sa povie kamzík:

Prof. Cvičková: „Chamois“

P.S.: „Čo? Veď to znie ako rozkošná ťava.“

Menujeme anglické slovíčka s predponou mis:

5.F.: „Misspel, misuse, ...“

Ema Poliaková: „Mississippi.“

Počas seminára z matematiky:

Prof. Kavecká: „No a teraz si dáme taký nejaký zložený. Koľko máme do konca? Pol hodinu? Ale to stihneme, hádam.“

Samo príde na hodinu angličtiny, 25 minút po jej začatí:

Samo: „Bol som na WC.“

Prof. Berquin: „Par quel pays était colonisé la Belgique?“ („Ktorou krajinou bolo kolonizované Belgicko?“)

P.S.: „La France?“ („Francúzskom?“)

Anna Mária Kollárčíková o syntéze: „To je ľahké, skoro ako resumé, ibaže úplne iné.“

Slovo triednej

Každá trieda je v niečom výnimočná. Vy ste moja tretia trieda. V čom ste boli výnimoční Vy?

V tom, že ako jedinú triedu som Vás dovedla až do konca piateho ročníka. Nie žeby som ostatné triedy nechcela, ale osud to zariadil inak.

V tom, že ako prvá trieda na škole ste absolvovali školský výlet na vode, vo vzduchu ☺, v škole. Ten posledný bol vraj najlepší. Prespávačka v škole, nočná skrývačka. Bála som sa. ;)

Teraz bude na Vás dávať pozor niekto iný. Ja Vám už len môžem popriať, aby ďalšia etapa Vášho života bola plná dobrodružstiev a splnených túžob.

A chcem Vám aj poďakovať. Za úprimnosť, ochotu, humor, dôveru, slušnosť, sympatie, šikovnosť, rozhodnosť, aj nerozhodnosť, bezproblémovosť, spoluprácu, pozornosť...

Chýbate mi. Nikdy na Vás nezabudnem a budem Vás nosiť po celom svete.

ĎAKUJEM. MB

5. G & Mgr. Ivana Horecká

Balejová Nicol
Barošová Michaela
Dobroňová Soňa
Filkorn Filip
Filová Terézia
Gotthardtová Barbora
Hujová Mária
Chamajová Janka
Chládková Emma
Chodelková Adriána

Ižvoltová Natália
Kredátusová Simona
Kuželová Kristína
Liptáková Natália
Mandová Lucia
Martináková Petra
Michniaková Martina
Mináriková Andrea
Moravčíková
Katarína

Murínová Miroslava
Opavská Denisa
Poláčková Klára
Sandanus Michal
Štefanková Eva
Tomková Patrícia
Trnovcová Alexandra
Uličný Samuel
Valúšková Lucia
Žigmund Jakub

Musím povedať, tá naša 5.G je výnimočná, naozaj zapamätateľná, aj keď pre učiteľov fakt príšerná trieda - celých päť rokov suverénne najhorší prospech na škole, dochádzka katastrofálna, nepípa sa to, neprezúva sa to a v bufete to nakupuje na sekeru. Spýtajte sa pani profesorky Horeckej, ona by vám mohla rozprávať, akí sme dzignutí. Ale ako ona sama povedala v deň našej piatackej rozlúčky: "Aká triedna, taká trieda." Neviem, čo nás lepšie vystihuje, či to, že sa nám na stužkovej celkom nepodaril polnočný súd a nechali sme ju tam sedieť

uprostred parketu zviazanú, alebo to, že sme jej stratili fotku na tablo (nebojte, oboje sme vyriešili, no stress.)

Snáď jediné, čo sa nám nedá vytknúť, je naša súdržnosť - vždy sme boli naozaj výborný kolektív. Prežili sme si spolu veľa dobrého, ako každá trieda, ale prežili sme si oveľa viac zlého, ako väčšina tried. Niektorí hovoria, že sa vaše detstvo končí maturitou, a do istej miery majú pravdu. Na strednú prichádzate ako detiská a odchádzate dospelí.

To naše detstvo skončilo 14. marca 2016. Boli sme tretiaci, mali sme sedemnášť a žiadne starosti. Potom sme však prišli o Filipa Gaňu, nášho spolužiaka a kamaráta. Filip bol odhodlaný a cieľavedomý, človek s veľkým srdcom a ostrým jazykom. Filipa som poznala už od prvého ročníka základnej školy, a na tejto škole sa z neho stal plnohodnotný človek, z malého hašterivého chlapca tu vyrástol rozhládený, aj keď stále rovnako hašterivý, muž. Za to budem nadosmrti vďačná – a som si istá, že moji spolužiaci tiež – že sme mali tú česť spoznať niekoho, kto nám daroval do života toľko sily rovnako svojou prítomnosťou, ako aj svojou smrťou.

Nesmieme zabudnúť, čo z nás spravilo silných ľudí, akými dnes sme. Odchádzame z tejto školy, berieme si so sebou vedomosti a spomienky, ale taktiež tú spoločnú jazvu na srdci, vďaka ktorej si vážime svoj život o niečo viac.

Všetko si to nesieme do budúcnosti, kde na tom budeme postupne budovať svoje vlastné životy. Nechcem, aby ste teraz plakali, ale aby ste si uvedomili, aké máte šťastie, že máte vo svojom živote ľudí, ktorí vám raz budú chýbať.

Nenechajte sa zdeptať touto školou, pretože vám to za to nestojí, ale robte všetko preto, aby ste čo najlepšie využili všetky príležitosti, ktoré sa Vám tu naskytujú.

Ešte raz za celú 5.G - ďakujeme, že sme sa týchto päť rokov mohli učiť kopy vecí a že sme vás, učiteľov a spolužiakov, mali tú česť spoznať.

Adriana Chodelková

Paťka: „Ako dokáže Michal vyjsť na Mont Blanc, keď my nevyjdeme ani na tretie poschodie?“

Mišo: „A v akom formáte chceš kúpiť ten syr?“

Lucka: „A4.“

Lucka roztápa čokoládu v mikrovlnke:

Lucka: „Nejaké je to čudné.“

Adá: „Asi si to už spiekla.“

Lucka: „Veď som to tam dala len na pol minúty!“

Adá: „To bola tá chyba, mala si to tam dať na 30 sekúnd!“

Mišo: „Lucia, kedy máš narodeniny?“

Lucka: „Včera.“

Adá: „Ako si tak rýchlo našiel tu informáciu?“

Mišo: „To je nadpis.“

Lucka hovorí **Mišovi:** „Na to, že si taký inteligentný, si celkom dutý.“

Saška: „Jakub, ľudia keď veľa rozmýšľajú, nie len že sú škaredí zvnútra, ale aj zvonku. Ja to viem, ja veľa rozmýšľam, ja som múdra.“

V skupinovej konverzácii triedy:

Lucka: „Ja nemôžem piť triezva“ (Paťka T. 2018)

Adá: „NEPÍŠ TO TAM!“ (Paťka T. 2018)

Adá: „Ariane, to bola tá, čo vyviedla za nitku oného z labyrintu.“

Lucia: „Išla som povedať že z Egypta. Ariana Grande vyviedla židov z Egypta za nitku.“

Paťa: „No ja asi budem vegetariánka.“

Mišo: „A pred chvíľou si mala mäso v ústach a čo!“

Janka: „Mne trvalo jednu tašku urobiť dva dni.“

Lucka V.: „A to si ešte aj ľan zbierala?“

Saška: „Myslela som si, že tu máte trojku, aj s mäsom.“

Paťa Evke: „Ja by som ťa aj mala rada, len keby si nechrápala.“

Katka: „Buď má človek veľké srdce, alebo veľké prsia, čo máš ty?“

Paťa: „Ja mám obidve! Výnimka potvrdzuje pravidlo.“

Katka: „No matika ti vždy išla.“

Kubo: „Mišo, čo to vydávaš za zvuky?“

Mišo: „Dozvuky!“

GBZA NA CESTÁCH

MOBILITY 2017/2018

Mobility v šk. roku 2017/2018 - dvojmesačné študijné pobyty v partnerských školách siete Europrojekt

Institution Saint Jude, Armentières, Francúzsko - Nina Konáriková, Lucia Rybanová, 3.F a Martina Remišová, Samuel Jančo, 3.G

IES Miguel Catalán, Zaragoza, Španielsko - Juraj Jalovičiar, Samuel Nguyen, 3.E a Elena Valašíková, 3.G

Lycée Michel Rodange, Luxemburg-mesto, Luxembursko - Michal Gabriel Muška, 3.G

Schildtin lukio, Jyväskylä, Fínsko - Timea Michalcová, 3.F

Študenti absolvujúci pobyt v našej škole:

Flavien Houze, Zoe Becuwe, Ana Gonzalvo, Sofia Salazar, Sara Gonzalez, Terhi Nurminen

Všetky tieto mobility sa mohli uskutočniť vďaka ochote partnerských škôl umožniť štúdium a nájsť hostiteľskú rodinu, učiteľom, ktorí pomáhajú žiakom zvládať rôzne situácie v zahraničí a po návrate aj dobehnúť zameškané, a hlavne rodičom, ktorí sa snažia urobiť pre svoje deti maximum a niekedy obetovať svoje súkromie a znášať „vrtochy“ detí zo zahraničia, či akceptovať rozdielne kultúrne zvyklosti. Patrí im veľká vďaka, lebo okrem mnohých pozitív a benefitov, sa nájdu aj výnimky, ktoré prekvapia a museli sa s nimi vyrovnáť.

Ďalšie mobility sa uskutočnili do Indie, kde v rámci programu Nurturing Leadership absolvovali časť štúdia študenti:

Júlia Gajdošová, 3.F, Emma Lörinczová, Eliška Malacká, 4.G Katarína Michtalíková, Ján Šašala a Eva Urbaníková, 4.F

Okrem toho štúdiom v zahraničí počas celého klasifikačného obdobia v školskom roku 2017/2018 absolvovali:

trieda	meno, priezvisko	termín	krajina
3. F	Simona Štibraná	1.9. – 30.6.2018	Kanada
3. F	Dorota Ničíková	6.8. – 30.6.2018	Kolumbia
3.F	Terézia Pašková	24.8. – 30.6.2018	USA
3. G	Martina Zvarková	7.9. – 31.1.2018	Valencia
4. E	Patrik Bašo	1.9. – 31.1.2018	Gran Canaria
4. E	Alexandra Micháľková	1.9. – 30.6.2018	Gran Canaria
4. E	Veronika Sekerková	1.9. – 30.6.2018	Gran Canaria
4.G	Simona Tomaníková	1.9. -30.6.2018	Francúzsko

Projekt spolufinancovaný programom Erasmus+ KA1 - Inspiring ERA+ umožnil 4 učiteľom absolvovať týždňový pobyt v partnerských školách.

Erasmus+

Tzv. job-shadowing aktivitu spojenú s výmenným pobytom alebo modelovým zasadnutím OSN absolvovali:

Aldrick Berquin - Saint Jude Institution, Armentières, Francúzsko

Mgr. Jana Gambošová - IES Ramón y Cid, Benicarló, Španielsko

Mgr. Ľudmila Cvičková - Lycée Michel Rodange, Luxemburg - miniMUN so 4 žiakmi

Mgr. Marek Matuška - Karolinska gymnasiet, Orebro, Švédsko - KaMUN s 5 žiakmi

Keďže projekt trvá až do konca októbra 2018, letné metodické kurzy angličtiny absolvujú Mgr. Lucia Hruzová a Mgr. Janka Mládenková a dvaja učitelia budú mať možnosť zúčastniť sa výročnej konferencie siete Europrojekt pod názvom V.I.P. (Visions on Innovative Project) v októbri v Belgicku.

Našu školu navštívil a týždeň pozoroval prácu a hodiny niekoľkých vyučujúcich výchovný poradca z fínskej školy Schildtin lukio v Jyväskylä Markku Leskele, ktorý takto absolvoval job-shadowing aktivitu Erasmus+ projektu u nás. Zaujímala sa o názory študentov na profesijné a kariérne poradenstvo a vplyv psychológov, či výchovných poradcov na ich výber budúcej profesie.

A ďalší schválený projekt programu Erasmus+ na obdobie od 1.7.2018 do 30.11.2019 v rámci KA1 pod názvom New management ERA umožní mesačný kurz na zdokonalenie francúzskeho jazyka riaditeľovi školy, ďalšie 4 mobility na pozorovanie a získavanie inšpirácii v partnerských školách a realizáciu výmenných pobytov do Francúzska, Fínska, Luxemburska a jeden dvojtýždňový kurz metodiky výučby španielčiny.

Mgr. Janka Mládenková

ŠTUDIJNÉ DOBRODRUŽSTVO NA KANÁRSKÝCH OSTROVOCH

Naša „dovolenka“ alebo nezvyčajný pobyt na jednom zo siedmich Kanárskych ostrovov sa začal neočakávanou náhodou – videokonferenciou cez skype so školou na Kanárskych ostrovoch pri príležitosti Dňa jazykov, kde sme boli prítomné vďaka našim predošlým výmenným pobytom vo Fínsku a Španielsku. Stretli sa tam dve tvrdohlavé a cieľavedomé osobnosti, ktoré už od počiatku vedeli, kam smerujú.

A tak sa po zatvorení dverí učebne informatiky obom rozžiarili oči rovnakým nápadom – vytvoríme si výmenný pobyt na Kanárskych ostrovoch. Týmto sa odštartoval beh na dlhú trať s názvom „Čo si vybavíš, to budeš mať“ za pomoci našich učiteľov a spolupodieľajúcou sa riaditeľkou

z druhej školy. Po ceste sme k sebe na pol roka pribalili ešte jedného spoucestujúceho, Patrika. V tomto zoskupení sme sa rozhodli conquizar – dobyť Gran Canariu. Po nekonečnom papierovaní a behaní sme dňa 5.9.2017 nastúpili do lietadla, smer Las Palmas. Prvé noci sme strávili v malej ubytovni pre začínajúcich cestovateľov, alebo, po našom, pre stratených imigrantov, nie veľmi bezpečnej, nie veľmi čistej, nie veľmi pohodlnej, avšak ideálnej na prichýlenie na pár nocí. Pod červenou oblohou plnou saharského piesku nám nedal spávať ešte jeden problém, a to vybaviť nájom na desať mesiacov. Po niekoľkých obhliadkach sme našli náš ideálny, ale hlavne náš, prvý vlastný byt, kde podobne ako my, bola migrujúca aj pani majiteľka. A po prvých dňoch sa ukázalo, že v byte nie sme sami. Prvé stretnutie v kuchyni s našimi spolubývajúcimi nastalo pri chladničke. Z ničoho nič sa ozval strašný krik, za ktorý by sa nemuseli hanbiť ani hororoví herci, nasledujúci bežiacou Ronie a bežiacim Paťom. Naskytol sa im veľmi zaujímavý pohľad. Vylakaná Saška a malé šváby vyliezajúce z obrovskej chladničky. Preto, ako správni krotitelia

hmyzu, šli sme vykúpiť postreky a pasce na šváby do najbližšieho obchodu. Od tohto incidentu sme sa so švábmi stretávali už iba na ulici.

Pri prvej návšteve školy sme sa zoznámili s našou triednou, ktorá bola až neuveriteľnou španielskou kópiou našej slovenskej triednej pani učiteľky. Postupne sme nadväzovali priateľstvá, tak v našom, ako aj vo vyššom ročníku a na naše prekvapenie sme sa stretli ešte s jednou Slovenkou. Po prvých týždňoch dve bledovlasé Slovenky zistili, že odvetvie vied nie je to pravé orechové, no napriek tomu sme sa s tým pobili statočne. Prebdených a preplakaných nocí nebolo veru málo, no ako dni odsypávali, tak prichádzali nové a lepšie zážitky a na tieto noci sa takmer zabudlo. Postupne sa upevňovali naše priateľstvá, objavovali sa nové miesta a nadobúdali sa nové vedomosti, nielen zo školského prostredia. Poniektorí z nás zistili, že jedlo za horúca sa nedáva do chladničky, hranolky sa nerobia na 160 minútach, ale na 160°, ale taktiež, že vajíčko nepatrí do mikrovlnky. Každý z nás vie, ako veľmi rýchlo čas beží a čochvíľa sme sa rozlúčili s Paťom. Na smútenie však nebolo veľa času, pretože hneď na to sa začínal karneval na Tenerife, a tak sme si vyrobili naše kostýmy, zbalili naše veci a s Fredom a jeho lodnou spoločnosťou sme vycestovali aj s našimi španielskymi kamarátmi preskúmať tradičný španielsky zvyk. Je to nezabudnuteľná spomienka, ktorá utkvela v našich slovenských hlavičkách a nejakým tým spôsobom sa stala aj naším každoročným zvykom. Po návrate z karnevalu sme sa ocitli záhadným spôsobom už v treťom (a zároveň poslednom) semestri, kde sme museli naše snahy strojnásobiť. Semester sme v pohode ukončili a popritom sme stihli precestovať aj ďalšie ostrovy.

Počas nášho pobytu sme sa naučili neskutočne veľa dôležitých vecí a spoznali pravé hodnoty. Preto by sme takéto dobrodružstvo dopriali všetkým našim rovesníkom, pretože potom naozaj pochopíš tak prácu dospelého, ako aj prácu rodiča. Hovorí sa, že z každej cesty sa vrátiš iný. Sme si viac než vedomé, že tá Saška a tá Ronie, ktoré odišli, nechali časť zo seba na Kanárskych ostrovoch a priniesli si so sebou novú časť, ktorá navždy zmenila ich JA. Priateľstvá, ktoré získali, sa premenili na putá, ktoré napriek veľkej diaľke, neochabnú. A spomienky, ktoré si vytvorili, zostali hlboko vryté v ich hlave. A preto nebudeme odchádzať len s plnými kufami, ale aj s plnými srdcami a očami plnými slz.

Veronika Sekerková a Alexandra Micháľková, 4. E

DHANYAVAD BHARAT

V novembri sa nám, šiestim študentom GBZA, naskytla šanca stráviť mesiac v Indii.

Rozdelili sme sa na dve skupinky. Pre prvých troch (Julku, Janka a Katku) sa cesta začala 2. novembra 2017. Samozrejme, nastali aj komplikácie, keď sme zabudli vystúpiť z autobusu na viedenskom letisku, previezli sme sa až do Viedne a takmer zmeškali lietadlo. No nakoniec všetko dobre dopadlo, lietadlo sme stihli a s prestupom v Dubaji sme pristáli v Indii na letisku v Delhi. Všetci sme mali zmiešané pocity, nevedeli sme, na čo sme sa to dali, keďže India je úplne iný svet. Vyčerpaní po dlhom lete a vystrašení, že naše rodiny na nás zabudli, sme vyšli z letiska. A tam už na nás čakali noví priatelia spolu s našou učiteľkou Schwetou, možno s rovnako zmiešanými pocitmi, ako sme mali aj my. Prvý kultúrny šok nastal hneď počas zvitania. Keď sme sa preladili do angličtiny, každému z nás zavesili okolo krku reťaz z kvetov a na čelo nám otláčili vosk, na ktorý ešte nalepili zrnká ryže. Zoznámili sme sa s rodinami, ktoré si nás vzali do našich nových dočasných domovov.

Bývali sme v meste Ghaziabad v štáte Uttar Pradesh, v Noide a v Delhi vzdialenom od Nového Dílí asi 20 km. Počas cesty sme sa všetci prekvapene pozerali oknom auta, svet vonku bol úplne iný ako na západe. Všade bolo množstvo áut, ktoré sa nejak extra neriadili pravidlami cestnej premávky a taktiež trúbili asi stokrát viac než u nás na Slovensku, čo sa nám príliš nepáčilo, keďže nás z toho dosť bolela hlava. Všetci sme bývali vo vysokých panelákových v societes (čo sú strážené sídliskové oblasti), okrem Emky, ktorá bývala v dome. Po príchode domov sme sa prezliekli a šli sme rovno do našej školy AMITY, pretože v ten deň prebiehala slávnosť School Annual Day, ktorá sa odohráva každý rok a škola si pripraví predstavenie plné scénok, tancov a spevu, kde sa venujú indickej kultúre. Cítili sme sa ako bohovia. Povedali sme pred publikom pár slov o nás, boli sme usadení na miestach pre V.I.P., zoznámili nás s významnými indickými osobnosťami. Všeobecne v Indii platí, že sa správajú k svojim hosťom ako k bohom.

Druhá skupinka v zložení Emka, Evka a Eliška do Indie prikvitla o týždeň neskôr - 10. novembra. AMITY má viacero pobočiek a našu Evku prihlásili do AMITY 1, my ostatní sme chodili do AMITY 6, čiže toto bola pre nás mierne smutná správa.

V AMITY 6 bolo výborne. Do školy sme cestovali školskými autobusmi. V škole za nami neustále chodili deti, zoznamovali sa s nami, pýtali sa nás dookola rovnaké otázky (ako sa voláme, odkiaľ sme, kedy odchádzame a ako sa nám páči). Úspešne

sa nám podarilo vyhnúť ťažším predmetom, počas celého pobytu sme mali raz geografiu, raz dejepis a dvakrát angličtinu, čo nám vyhovovalo. Oveľa viac nás bavila jóga, psychológia, spev s úžasným Amitom, tanec so Shilpi, sochárstvo so San Deppom, história s milou pani v modrých šatách, hudba so Shubhashishom a výtvarná s našou milovanou Manju. Starali sa o nás dve úžasné dámy, Schweta a Ekta, bez ktorých by to proste nebolo ono.

Taktiež sme sa museli pripravovať na AIMUN. Ten prebiehal od 16. do 18. novembra v AMITY Univerzite v Noide. Traja z nás boli delegátmi Portugalska a traja delegátmi Slovenska. Rozdelili sme sa do troch committee. Debatovali sme o globálnom otepľovaní, chudobe a rasizme. Okrem najpočetnejších a taktiež najpremotivovanejších Indov sa AIMUN-u zúčastnili Japonci, Holanďania, Američania, Taliani, Nemci a ďalšie národy. Každý národ si pripravil malé predstavenie. My sme spievali dve indické pesničky a jednu slovenskú. Zožali sme úspech, so všetkou skromnosťou.

Cez týždeň sme chodili len do školy a krásy Nového Dlí sme spoznávali cez víkend, každý so svojou rodinou. Videli sme pamiatky ako Qutub Minar, India gate, Red Fort, Lotus Temple, Akshardame na vodnom predstavení a ďalšie, no Jankovi sa naskytla príležitosť vidieť aj Taj Mahal a Himaláje, čo sme mu všetky veľmi závideli. Každou sekundou sme si všímali ďalšie a ďalšie rozdiely medzi Indiou a Slovenskom.

Len tak v krátkosti: oveľa viac áut, trúbenia, ľudí, špiny, iné náboženstvá, pracovný život (Indovia bežne trávajú pracovaním 12 hodín denne), menej slobody (len málokedy sme so súrodencami mohli opustiť našu society, o každom našom kroku sme museli informovať rodičov), pikantné jedlo, opice, somáre a kravy v strede ciest, rady ľudí, čo vznikli len tak random na ulici, lebo chceli s nami fotku, najväčší smog v histórii. V domácnosti okolo nás chodili sluhovia a niektorým pomáhali so všetkým (varili, upratovali, česali aj pomáhali s obliekaním).

Viacerým z nás sa podarilo dostať na indickú svadbu alebo pohreb. Jeseň je najtypickejším obdobím roka pre svadby, ktoré tvorí viac ceremónií. Indická svadba je pre typického Európana niečo nepredstaviteľné. Oblečenie nevesty a ženicha je pestrofarebné, všetci sú prešperkovaní, všade jedlo, hudba, tanec, veľké množstvo ľudí, ktorí často ani nepoznajú nový manželský pár.

Náš pobyt sa nezadržateľne chýlil ku koncu, počasie sa schladilo (skutočne sme očakávali, že v takej exotickej krajine, ako je India, bude počas celého novembra 30 stupňov). Snažili sme sa užiť si posledné chvíle s rodinou, skúsiť čo najviac indického jedla (ktoré sme brali s rešpektom), užiť si nových priateľov. Privítali nás slávnostne a rovnako slávnostne sa s nami rozlúčili. Pred celou školou sme v slovenských krojoch zaspievali indické aj slovenské piesne, zatancovali indické tance a poďakovali za pobyt, ktorý prebehol lepšie, než sme dúfali. Evke v AMITY 1 dokonca darovali tortu a video o pobyte v Indii. Rozlúčka s rodinami bola veľmi emotívna, nezaobišla sa bez množstva slz. Sľúbili sme si, že zostaneme v kontakte, že sa ešte

stretneme a nikdy nezabudneme na krásne chvíle, ktoré sme spolu zažili.

Ráno 5. decembra sme sa stretli na letisku v Novom Dílí, uplakani a vyčerpaní. V lietadle sme si spravili ešte fotky so stewardom, vychutnali si posledné indické jedlo a obdivovali krásne hory Pakistanu. Boli sme vďační za množstvo zážitkov, priateľstiev a skúseností, ktoré nám India dala, no taktiež sme sa tešili domov, na naše rodiny a kamarátov, ktorí nám už veľmi chýbali.

Emma Lörinczová a Eliška Malacká, 4.G, Júlia Gajdošová, 3.F, Eva Urbaníková, Katarína Michalíková, Ján Šašala, 4.F

VŠADE DOBRE, VO ŠVÉDSKU NAJLEPŠIE

Raz mi ktosi povedal, že domov je tam, kde sa cítiš šťastný. Ak je to naozaj tak, potom sa mi Švédsko stalo druhým domovom.

Pondelok, 5. február, 3:00 a.m.

Cieľ: Örebro, Švédsko

Počet cestujúcich: 6

Nadšenie: veľmi veľké

Naším oficiálnym dôvodom na cestu do Švédska bol KaMUN 2018. Lenka, Rado, Lili, Samo a ja sme tam išli s malou nádejou, že nadobudneme aspoň akú

takú sebadôveru v cudzom jazyku a po návrate sa z nás stanú ostrieľaní delegáti. Našou oporou nám bol pán učiteľ Matuška, ktorý sa vybral do Švédska s dôležitou úlohou. Detailne preskúmať a aspoň trochu sa podučiť umeniu legendárnej škandinávskej výučby (všetko vďaka projektu Erasmus+).

Popravde, neviem, či sa z nás stali ostrieľaní delegáti, ani či sme teraz horúci kandidáti na post tlmočníkov v európskom parlamente. Skôr sme sa stali ešte väčšími milovníkmi kávy (Lili, Lenka), vlastníkmi neuveriteľného množstva ponožiek (Samo) a milovníkmi hudby (Rado).

No a ja? Ja vám rada predstavím môj pohľad na Švédsko a opíšem vám veci, o ktorých by ste pred vstupom do Švédska určite mali vedieť.

1. Švédi sú tí najmilší ľudia, akých môžete stretnúť. Veľmi zvedaví, vzdelaní a hlavne neuveriteľní pohodári.

Takmer nič nebolo dobre zorganizované, veci sa riešili za pochodu, ale to nikomu nevadilo, hlavne, že bola každé dve hodiny *fika*. V rodinách boli vzťahy jednoznačne pokojnejšie a nestresovali sa kvôli zbytočnostiam typu neumytý riad a pod. Rodičia sa tu už s malými deťmi otvorene rozprávajú o politike, a tak niet divu, že Švédi ako takí sú veľmi otvorení svetu a novým kultúram.

2. Takmer neustále pijú kávu a základnou zložkou ich potraviny sú sladkosti.

Viete, čo je to *fika*? Ak nie, okamžite by som sa s touto peknou tradíciou dôkladne oboznámila a začala ju praktizovať v reálnom živote. FIKA je čas strávený s priateľmi, zvyčajne v nejakej útulnej kaviarničke pri neuveriteľných zákusoch a výbornej káve. Sediac v Espresso house, obklopení minimálne dvadsiatimi ľuďmi, napchávajú sa tým najlepším koláčom na svete, zisťujete, že ste svoju dušu zapredali tejto krajine.

Okej, poviem pravdu, jedlo vo Švédsku nie je najlacnejšie. Dobrou správou však je fakt, že ceny švédskych sladkostí sú len o pár centov vyššie, a teda sa môžete prežierať bez výčitiek ako na Slovensku.

Máte radi pizzu? A máte radi kebab? A čo tak dať si kebabovú pizzu. Vo Švédsku, žiaden problém.

3. Aj napriek neuveriteľnej zime, chodia v tenkých tričkách a teniskách.

Áno, hoci to môže znieť trochu zvláštne, od každého Švéda a Švédky budete počuť, aká je mu/jej strašná zima. Ale aby si dali čižmy, ani náhodou.

A samozrejme je úplne bežné, že sa ráno zobudíte neveriacky zízajúc na teplomer, ktorý ukazuje -18 vonku a 15 stupňov vo vnútri.

4. Obedy v škole sú ZADARMO!

Ich škola je skrátka perfektná.

Sympatickí učitelia, zaujímavé hodiny, ale aj hodina taekwonda namiesto telesnej. Dokonca od svojich 16 rokov dostáva pravidelne každý Švéd a každá Švédka od štátu približne 110 eur.

Ako v rozprávke sa však cítite, až keď vkročíte do jedálne. Obrovský výber jedál, dokonca je v ponuke aj vegetariánske či vegánske menu. Hneď v prvý deň sme mali možnosť ochutnať švédske národné jedlo alias mäsové guľky. Ak sa vám zbiehajú slinky, zájdite do IKEA. Chutia presne tak isto.

5. Každý Švéd/Švédka vedia minimálne spievať a/alebo hrať na hudobnom nástroji.

Či už to bolo gitarové vystúpenie na opening ceremony, alebo spev našej chairky na closing ceremony, Švédi jednoducho žijú hudbou. A to nie len mladí. Mali sme tú česť sa zúčastniť na diskotéke usporiadanej školou. Ale nejakého podpriemerného DJ by ste čakali márne. Táto škola mala totiž svoju vlastnú kapelu a išlo im to fakt skvele. Najväčším prekvapením však bolo, keď na pódium zrazu vystúpil jeden z učiteľov a začal spievať. Skrátka parádna šou.

Je toho ešte veľa, čo by sa dalo napísať o švédskych tradíciách, našich host families, o nádhernom meste menom Örebro či o čarovnom výlete do Štokholmu. Tak rada by som vám dopodrobna opísala, ako mi každý deň chýbajú naši švédski a dánski kamaráti, naše zážitky a dlhé posedenia pri káve a koláčikoch. Ale bohužiaľ, nemám dosť miesta. Preto vám všetkým odporúčam, choďte a zažite si to sami. A potom to pochopíte.

Júlia Beláková, 2.F

KEĎ CESTA JE CIEĽ

Legendy hovoria, že sa to začalo obyčajným snom. Zažiť všeobecne známe a právom ospevované Camino de Santiago. Hoci samotná myšlienka, takpovediac, ležala v zásuvke niekoľko mesiacov, koncom leta 2017 sa pretavila do nezabudnuteľnej skúsenosti pre skupinu dvadsiatich odvážlivcov pripravených vystúpiť z komfortnej zóny a otestovať svoje fyzické či psychické sily na stodvadsať kilometrovej pešej ceste naprieč Galíciou.

Prvá výzva bola stanovená jasne. Doraziť o štvrtej ráno na vlakovú stanicu, riadne zbalení a podľa možnosti oddýchnutí, pretože nás čakal celý deň cestovania. Polovica skupiny meškala, dva batohy bolo nutné opravovať ešte na Slovensku a spánok sa konal len vo forme schúlenia sa na sedačke. Pokladajme to za úspešný začiatok, veď nakoniec sa nám všetkým podarilo odletieť.

Po trojhodinovom lete sme sa svieži a plní energie premiestnili do centra Madridu, kde nám pani profesorka Furmanová s Alexisom v krátkosti vysvetlili, kde sme a kde sa stretneme o tri hodiny. O tom, ako sa dostaneme na miesto stretnutia, nepadlo ani slovo. „Bojíte sa?“ spýtal sa Alexis. Samozrejme, že sme sa nebáli. Veď čo sa nám môže stať v tri a pol miliónovom meste, kde sme prvýkrát v živote a nemáme potuchy, kde je sever. A tak sme sa vybavení mapami a telefónmi vybrali objavovať metropolu Španielska. Ak je niečo, čo ste o Madride určite nevedeli, tak je to fakt, že chodby v metre nie sú naprojektované pre ľudí vyšších než dva metre. Braňo by vedel rozprávať...

Neskôr popoludní sme si dali meeting v Museo del Prado. Jednak preto, aby *los jefes de la banda* skontrolovali stav skupiny a prípadné straty, ale aj preto, aby sme konečne mohli z vlastnej skúsenosti polemizovať na tému „na koho sa to díva autoportrét Velázquezu v obraze *Las Meninas*“.

O deviatej večer sme obohatení o zážitky a *churros* nastúpili do vlaku, ktorý nás cez noc prepravil do Sarrie. Tu sa malo začať naše putovanie. Ešte predtým nás však čakal posledný kúsok luxusu, výdatné raňajky vo forme švédskych stolov. Po nich nasledovalo azda najväčšie prekvapenie zájazdu – od Alexisa a jeho rodiny sme všetci dostali tričká s dizajnom nášho Camino de Santiago a mušle, symbol pútnikov. Vyzbrojení pozitívnou náladou sme mohli vyraziť na cestu. ¡Buen camino!

O tom, čo sa dialo počas piatich dní putovania, by sa dal napísať román. Každé ráno nás čakal skorý budíček, balenie po tme, lebo v ubytovniach nazývaných *albergues* sa nesmelo svietiť pred siedmou (čo neraz viedlo k zmätkom alebo dokonca „krádeži“ cudzieho príslášťa), krátke raňajky a potom, ešte za tmy, hybaj putovať! Po rovine, do kopca, dolu kopcom, cez dedinu, cez pole, po asfaltke alebo po lese. Kilometre nám ubúdali, sťažnosti na únavu pribúdali, ale úsmev nám z tváří nezmizol. Popri putovaní sme si čas krátili rozprávaním a predovšetkým spoločným smiechom. Po etape nasledovalo vytúžené sprchovanie, trojchodový obed, oddych a prieskum mestečiek, v ktorých sme sa ocitli. Boli to Portomarín, Palas de Rei, Arzúa a O Pedrouzo. Večer nás čakala pravidelná „sesión de médico“, alebo inak povedané, ambulancia prvej pomoci doktora Torresa a sestričky Furmanovej.

Náš cieľ sme dosiahli na piaty deň putovania. Santiago de Compostela nás vítať svojou veľkolepou katedrálou, zvukom gájd, ale aj davmi iných pútnikov. Na jednej strane bol najvyšší čas, pretože sme v okoloidúcich určite vzbudzovali dojem lazaretu na zdravotnej prechádzke. Na druhej strane sa nás zmocňovali sentimentálno-nostalgické pocity pri predstave, že na druhý deň nás nečaká žiadna tridsaťkilometrová štreka do ďalšieho mesta. Preto sme sa pokúsili užiť si deň v Santiagu najviac, ako sa dalo, a tento pokus pokladáme sa úspešný. Okrem svätej omše, kde Adam a Simona pred niekoľkými stovkami pútnikov čítali čítanie a prosby

v španielčine za nás z GBZA, sme navštívili námestia, obchodíky a kaviarne. A potom, chtiac-nechtiac, nás čakala spiatočná cesta. Opäť dlhá cesta vlakom, voľný čas v Madride, kde sme už mali orientáciu v malíčku, nečakane zaujímavá noc na letisku a už sme nastupovali do lietadla. Mnohí z nás putovali do ríše snov ešte predtým, než sa stihli všetci pasažieri usadiť. ¡Hasta luego, España!

A čo sme sa počas nášho putovania naučili? Že pre západ slnka v Portomaríne sa oplatí putovať. Že na praženicu pre trinásť ľudí treba viac ako dvadsaťpäť vajec. Že čelovka sa do zoznamu odporúčaných vecí neuvádza len tak z roztopaše. Že si musíme vážiť našu chutnú slovenskú vodu. Ale predovšetkým už vieme, že cestovať znamená podeliť sa s ostatnými a že nasledovať naše sny je to najsprávnejšie, čo môžeme urobiť. Lebo oni poznajú cestu.

za *peques*, *gremlins*, *G8* a *jefes de la banda* spísala Zuzana Kráľová, 5.E

NEZAPRŠÍ A NEZAPRŠÍ...

Londýn – devätmiliónové hlavné mesto Anglicka, tretia najväčšia metropola Európy. Práve tam tento rok zavítali druháci z GBZA z malého päťmiliónového Slovenska. Dokopy sa zúčastnilo tridsaťjeden študentov, pani profesorky Mládenková a Hruzová, plus pani sprievodkyňa.

Už len začiatok bol na nezaplatenie - odlet o piatej ráno. Všetci sme prevracali oči, ale nakoniec sme našu potrebu spánku prekonali, vstali o tej druhej ráno a o tretej sedeli v mikrobuse na ceste na letisko do Bratislavy, odkiaľ sme leteli necelé dve hodiny do našej destinácie.

Prvý deň, ako skoro všetky ostatné, bol veterný, upršaný a hlavne chladný. Ale to nám nezabránilo si naplno užiť toto rušné, pekné veľkomesto. Po prilete sme si išli uložiť veci do hotela (aby ste mali aspoň trochu predstavu o tom, aký veľký je Londýn - hotel bol približne štyridsať minút metrom z centra), naobedovali sme sa a hurá na spoznávanie! Pozreli sme si Buckinghamský palác, Admirality arch a Trafalgarské námestie, kde sme si dali rozchod v Národnej galérii s maľbami svetoznámych maliarov, ako napríklad Vincent Van Gogh. Následne sme pokračovali k Big Benu, Londýnskemu oku a metru na cestu späť do hotela.

Na druhý deň, už celkom spriaznení s londýnskym náladovým počasím a žiadnym slnkom, sme sa vybrali do Tower of London. Tento deň bol asi najhorší. Nechcete zažiť státie v rade na vstup približne pol hodinu v daždi, so zlomenými dáždnikmi

a žiadnou teplou bundou. Ale to nevádi, stálo to za to. V Toweri sme si pozreli kráľovské korunovačné klenoty, trochu naštudovali históriu a vybrali sa na Tower Bridge. Nasledovali nákupy na slávnej Oxford street, kde si každý našiel svoje - od Victoria's Secret po Zaru, od Primarku po Topshop, od sekáčov až po, len tak mimochodom, vtipnú street art zobrazujúcu kráľovnú a celkovo inú (umeleckejšiu a krásnu) tvár Londýna. Prijemne unavení sme sa vrátili do hotela a vďaka zaspali.

Na tretí deň sme boli veľmi milo prekvapení: 20°C a modrá obloha bez jediného mráčika. No raj na zemi! Alebo iba v Londýne? Každopádne sme to využili a navštívili mohutnú Katedrálu sv. Pavla, aj jej vežu s vrcholom vo výške 108 m, odkiaľ sme videli celý Londýn, a možno ani to nie (berúc do úvahy jeho veľkosť). Tento deň skutočne vynahradil tie ostatné. Pokračovali sme prechádzkou popri Temži, prešli sme cez Millenium Bridge, pozreli si Shakespeare's Globe Theatre a presunuli sa do British Museum, po ktorom sme sa opätovne vrátili do hotela a smutne, ale s úsmevom na tvári, sa pobalili a pripravili na 'final day'.

Posledný deň sme prešli štvrt Camden Town a pobyt zakončili návštevou Natural History Museum. Po ňom sme sa presunuli na letisko, odleteli na Slovensko a konečne sa dostali do Žiliny, do ktorej sme dorazili v takom istom čase, v akom sme odchádzali. Unavení ako po maratóne, ale šťastní a obohatení sme sa vrátili domov spolu so spomienkami, na ktoré sa len tak ľahko nezabudne.

Klára Bachratá, 2.F

BIENVENUE CHEZ LES CHT'Í

„ Keď niekto ide do Nord-Pas-de-Calais, plače vždy dvakrát: Prvýkrát, keď prichádza, druhýkrát, keď tam musí všetko zanechať a odísť. "

Pravdivosť týchto slov sme si uvedomili až počas cesty späť domov, na Slovensko.

Na začiatku nám však nebolo všetko jedno. Po príchode do Armentières, keď náš autobus zaparkoval pred Lycée Saint-Jude a my sme uvideli obrovskú skupinu ľudí, ktorí na nás nedočkavo čakali, sme boli rozhodnutí stráviť noc v autobuse. Ovládla nás nervozita, no napriek tomu sme sa vybrali zoznámiť s korešpondentmi, bez batožiny, až kým na nás Aldrick so smiechom nezakričal: „A kufre neberiete?“

Celý pobyt sa niesol v podobnom zábavnom duchu. Myslím, že z väčšiny z nás strach opadol počas prvého večera stráveného v našich nových rodinách. Pomaly sme si zvykli na fakt, že tu svitá až po ôsmej, že sa všetci medzi sebou zdravia „bisous“, že brána školy sa zatvára s prvým zvonením a máte smolu, ak prídete neskoro, že večera začala mnohokrát neskoro večer, aj že množstvo jedla, ktoré večer vo Francúzsku zjedia, je príliš veľké pre naše žalúdky. Niektoré zvyky nás neprestali prekvapovať. Napríklad pre nás zostalo záhadou, prečo počas bežných daždívých dní, ktoré v tomto regióne prevládajú, nosia všetci pláténé tenisky a členkové ponožky. Francúzski študenti spoznali Slováka skôr podľa oblečenia ako podľa slovenčiny, pre nich veľmi náročného jazyka. Pre nás boli zimné topánky, dva svetre, bunda, šál a rukavice povinnou výbavou napriek pocitu, že vyzeráme ako Eskimáci.

Všetkými týmito bizarnosťami nás sprevádzali vždy veselí francúzski kamaráti, ktorých sme mali možnosť spoznať. Bez nich by naša cesta za poznaním nemala zmysel. Mali sme možnosť zdokonaľiť sa vo francúzštine, objaviť nové miesta, kultúru aj odlišný školský systém. Keď niekedy znova zavítame do Armentières, určite sa nestratíme. V neďalekom Lille by sme dokázali robiť prehliadky pre turistov s názvom Tour-de-Lille. Stali sa z nás odborníci na vianočné trhy. Úprimne povedané, vianočné trhy aj v malých mestách vo Francúzsku sa môžu rovnať vychýreným trhom v Prahe či vo Viedni. Taktiež si môžeme povedať: „Boli sme aj v Kanade!“ Teda, iba na území vo Francúzsku patriacom Kanade, ale to je iba malý rozdiel. Avšak náš týždenný pobyt nebol iba spoznávacím zájazdom. Už mesiac pred odchodom sme sa pripravovali na výklad vo forme prezentácií. Našou hlavnou témou bola prvá svetová vojna a prírodné podmienky oblasti Nord-Pas-de-Calais.

Tam sme potom navštívili aj množstvo pamätníkov, vojenských cintorínov a zákopov. V posledný deň sme odchádzali naozaj smutní, no povzbudzovala nás myšlienka, že dobrodružstvo sa ešte nekončí a bude pokračovať v apríli, keď sa Francúzi prídu pozrieť na Slovensko.

A kto by považoval túto výpoveď za subjektívnu, môže sa presvedčiť o jej pravdivosti na základe ďalších svedectiev.

Aďa: „Moja korešpondentka ma naučila vstávať na prvý budík a vystreliť z postele ako strela!”

Lujza: „Po neuveriteľnom týždni, počas ktorého som zistila, že francúzština reálne existuje a dokonca existujú ľudia, ktorí ju používajú, sa mi veru naozaj odchádzalo ťažko.”

Timea: „Strávili sme super týždeň s ešte lepšími ľuďmi a ako bonus sme pri tom využili francúzštinu. Najviac sa mi páčil výlet do Lille s mojou korešpondentkou a tunajšie vianočné trhy.”

Na záver jedno obrovské ĎAKUJEM našim skvelým profesorom, ktorí nás brali ako seberovných, dôverovali nám, zaujímali sa o to, ako sa máme, povzbudili nás, keď

bolo treba, a všetko prežívali spolu s nami. Ďakujeme, pani profesorka Pospěchová a pán profesor Berquin!

Sandra Papánková, 3.F

BIENVENUE CHEZ LES ŠOŠONÝ

"À bientôt en avril!" S týmito slovami sme sa v decembri lúčili s našimi francúzskymi kamarátmi. Mali sme pocit, že do apríla budeme musieť čakať neuveriteľne dlhú dobu, no opak bol pravdou. Ani sme sa nenazdali a prišiel večer, keď sme stáli pred našou školou a čakali na príchod korešpondentov. Tentokrát už bolo zvitanie oveľa vrúcnejšie a mnohí z nás sa po príchode domov rozprávali dlho do noci.

Počas týždňa, ktorý strávili francúzski študenti na Slovensku, mali možnosť vidieť našu krajinu v plnej kráse. Okrem Žiliny a jej výnimočných historických pamiatok ako Rosenfeldov palác či Žilinská synagóga si ich obdiv získala najmä príroda. Napriek faktu, že vo Vysokých Tatrách nám počasie neprialo a kvôli hustej hmle sme nevideli ani pleso, okolo ktorého sme kráčali, ešte v ten deň sa nám slniečko ospravedlnilo a krásu Strečna s okolím nám ukázalo naplno. Ďalšou veľmi obohacujúcou skúsenosťou bola pre našich kamarátov prehliadka Banského múzea v Banskej Štiavnici a mincovne v Kremnici, pretože, ako sami povedali, nič také ešte nemali možnosť vidieť. Mimo programu pripraveného našimi skvelými profesormi sme sa spolu zabávali na bowlingu, v laser aréne či na prechádzke na Straníku. Vždy vládla príjemná atmosféra, z každého rohu sa ozýval smiech a nemyslím si, že by sa niekto nudil či sedel v kúte. Napriek fantastickým zážitkom odpoveď na otázku: „Čo sa vám na Slovensku najviac páčilo?“ znela: „Jedlo“. Pravdepodobne preto patrilo slovo „halušky“ medzi prvé slovenské výrazy, ktoré sa Francúzi naučili správne vyslovovať a nezamotal sa im pritom jazyk. V rebríčku obľúbenosti nezaostávali ani horalky a „voda z trávy“, v preklade Rajec - Materina dúška. Zábava sa striedala s o niečo vážnejšími chvíľami v škole, kde sa Francúzi oboznamovali s naším školským systémom, no ani počas hodín s korešpondentmi nám neschádzal úsmev z tváre. Ako to už chodí, odchod prišiel príliš rýchlo, pričom bol v mnohých ohľadoch náročnejší ako ten vo Francúzsku. Na jednej strane sme boli po celom týždni unavení a uvítali sme príležitosť na oddych, avšak, keďže sa z nás po druhej fáze výmenného pobytu stali skutoční priatelia a nemali sme istotu, že sa ešte niekedy uvidíme, lúčilo sa nám ťažko.

S odstupom času sme si uvedomili, že v dnešnej dobe sú hranice štátov iba minimálnou prekážkou a vďaka tomuto faktu sme zostali v kontakte aspoň prostredníctvom sociálnych sietí. V tomto bode však neskončíme, plánujeme aj osobné stretnutie počas prázdnin. Myslím, že môžem za všetkých účastníkov výmenného pobytu skonštatovať, že sme veľmi spokojní a vďační za túto

nenahraditeľnú príležitosť, ktorá by ale nevznikla bez našich vždy pozitívne naladených profesorov.

Ďakujeme, pani profesorka Pospěchová a pán profesor Berquin☺.

Sandra Papánková, 3.F

ŠIBI, RYBY ŠPANIELI!

Od prvého ročníka sa určite každý žiak z našej školy teší na výmenný pobyt, ktorý ho čaká v treťom ročníku. Tri roky prešli ako voda a my sme sa konečne dočkali nášho vysnívaného výmenného pobytu. Všetko to odštartovalo Veľkonočným pondelkom, keď do Žiliny pricestovalo zhruba dvadsať Španielov, ktorí neboli oboznámení s našou krásnou veľkonočnou tradíciou. Napriek našim diabolským plánom, ako ich prekvapíme po príchode na vlakovú stanicu, sme nemali to srdce ich takto osviežiť, keď sme videli ich unavené tváre po celonočnom cestovaní. Po prvom zoznámení a menšom zmätku, ktorý nastal na nástupišti, sme zobrali našich „hermanos“ a „hermanas“* domov, kde ich, ako inak, čakala fúra jedla a natešení rodičia. Napriek únave Španielov sa ukázal ich pravý španielsky duch a po krátkej sieste mali dostatok energie preskúmať Žilinu a okolie. Niektorí boli dokonca natoľko proaktívni, že využili posledné chvíle zasnežených hôr a zobrali ich lyžovať (Rastík☺).

Celý týždeň sme strávili spoznávaním krás Slovenska. Navštívili sme Čičmany, kde sa napriek tomu, že bol sviatok, opäť prejavila typická slovenská pohostinnosť, keď len pre nás otvorili krásny obchodík so suvenírmi. V Nitre sme spoločne navštívili zámok, kde sme okrem krásneho výhľadu na Nitru s okolím mali aj menšie divadelné a spevácke predstavenie, vďaka čomu sa pesnička Havana stala akousi hymnou celého intercambia*. Samozrejme, že sme si nenechali ujsť ani naše hlavné mesto. Ani chladné počasie a svižný krok sprievodcu nám neprekazili výlet. Po prehliadke mesta a návštevy kostnice, sme zamierili všetci do najbližšieho obchodného domu, pričom asi v každom obchode boli Španieli uchvátení nízkymi cenami u nás. Španieli vyskúšali aj naše národné jedlo na peknom salaši neďaleko Žiliny. Napriek slovenskému nadšeniu z halušiek, naši španielski hermanos nimi neboli príliš ohúrení.

V programe samozrejme nechýbali ani športové aktivity, ako napríklad výstup na Dubeň, pri ktorom nám opäť počasie neprialo a poveternostné podmienky na vyhladke spôsobili nejednému z nás pocit, že tu a teraz sa všetko končí. V piatok si naši Španieli vyskúšali, mnohí z nich po prvýkrát, korčuľovanie na ľade, čím sa skončilo týždňové šťastie bez úrazov. Napriek tomu sme sa večernej rozlúčkovej párty zúčastnili všetci, pričom asi nikto nečakal, že vlna úrazov bude pokračovať. Aj keď niektorí z nás neboli schopní tancovať, všetci sme si užili piatkový večer, ktorým sa pomaly končil náš výmenný pobyt. Už nám ostala iba sobota, tú sme mali stráviť

s rodinami. Nakoniec nastal deň D a horkosladá rozlúčka so Španielmi. Prežili sme úžasný týždeň plný nezabudnuteľných zážitkov, zlepšovania našich jazykových schopností a upevňovania vzťahov. Toto všetko nám umožnilo vedenie školy a tvrdá práca našej triednej pani učiteľky Gambošovej, za čo je jej každý jeden z nás neskutočne vďačný.

Martina Omachelová, 3.E

*hermanas=sestry, hermanos=bratia (zo španielčiny)

*intercambio= výmenný pobyt

SLNEČNÉ POZDRAVY Z PYRENEJSKÉHO POLOSTROVA

Kto sa doplazil, ten tam bol - tak nejak vyzeralo stretnutie na stanici v Žiline o 2:40. Keďže nás škola naučila prežiť deň aj po dvoch hodinách spánku, nebol to pre nás žiadny problém. A tak sme sa stretli všetci. Nasáčkovanie do lietadla bolo úspešné. Dokonca viac ako úspešné - nikto nemusel platiť za prekročenie mier batožiny, čo je vskutku pozoruhodné vzhľadom na veľkosť niekoľkých kufrov.

Dovolím si povedať, že cesta bola bez komplikácií. Zastavili sme sa v rímskom meste Tarragona, kde sa nás snažili poučiť o histórii mesta. Okolo ôsmej sme dorazili k našim rodinám.

Ďalší deň (utorok) sme navštívili školy. Ak mi ešte nejaký profesor niekedy povie, že sme nezorganizovaní a nezodpovední, viete kam ho pošlem... do Španielska. Neskôr toho dňa sme navštívili hrad Peñíscola. Tam na nás veľmi zodpovedne dozerali všetci učitelia, ale nedá mi nespomenúť (až prehnanú) starostlivosť nášho (väčšinou nie až tak starostlivého) profesora Carlosa, ktorý dohliadal na našu bezpečnosť. Večer sme niektorí ešte išli obzrieť kultúru našich rovesníkov v Španielsku ku kostolu San Gregori. Konštatujeme, že sú veľmi pobožní. Na Slovensku sa nestáva, že by sa toľko mladých ľudí obťažovalo prísť okolo jednej ráno k sakrálnej budove. Chválime.

Na ďalší deň sme vstali a zasa išli na púť k už spomínanému kostolu. Teraz tam už boli rozložené stánky s rozličným tovarom. Tu väčšina z nás uspokojila svoju potrebu nakúpiť náramky rodinným príslušníkom. Zvyšok dňa sme strávili na pláži a niektorí otužili dokonca aj v mori.

Vo štvrtok sme navštívili mesto Valencia. Tento deň sme videli aj ryžové polia. Vďaka tomu teraz už určite všetci vieme, že ryža sa v dnešnej dobe nepestuje zo semienka ako kedysi, ale že sa necháva naklíčiť. Každý z nás nepochybne tiež vie vymenovať minimálne päť druhov rýb žijúcich na tomto mieste.

Piatok sme začali návštevou radnice. „Vinarovčania“ vo Vinarose, „Benicarlovčania“ v Benicarle. Frekvencia, s akou sa v starostkinom výklade o meste Benicarló vyskytovalo slovo *alcachofa* (slovensky artičoka), bola desivá. Aspoň *desde mi punto de vista*.

Večer nám Španieli prichystali fiestu de despedida. Premietli nám video z nášho pobytu v Španielsku, ktoré nás zahrialo na duši a dovolilo nám zabudnúť na povestnú španielsku nedochvilnosť, ktorú sme pociťovali celý týždeň. Po tejto formálnej časti nasledovalo karaoke, kde sme si statočne pozavíjali („...v čiernom bahne rozliatych snov... a VÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍÍ“). Myslím, že Maťo Ďurinda by na nás bol právom pyšný. No a po karaoke nasledovala fiesta vo Vinarose v klube Nacar, z ktorej sme sa vrátili nasledujúci deň okolo šiestej ráno.

Sobota slúžila na pozliepanie sa a strávenie pekných chvíľ so svojou rodinou (komu zostal čas). Bol *día en familia*. Príjemný deň, strávený v spoločnosti príjemných ľudí. O príjemnosti tohto dňa svedčí aj počet fotografií jedla v skupine Intercambio. Večer sme podaktorí s prekvapením zistili, že niekto ešte stále pozerá Eurovision.

Nedeľné ráno sme sa rozlúčili s našimi Španielmi. Rozlúčka bola dojímavá. Len malému počtu ľudí sa podarilo neplakať (akože... seriózne).

Dorazili sme do Barcelony. V sprievode „vinarovských“ učiteliek sme prešli mestom. Ku koncu sme navštívili Sagradu Familiu a potom sme už mali rozchod. Celý výmenný pobyt sme ukončili večerou u našej bývalej profesorky Vicky.

V pondelok ráno sme všetci úspešne nastúpili do lietadla a vrátili sa domov. Myslím, že sa zhodneme na tom, že nám tento výmenný pobyt priniesol mnoho zážitkov, skúseností a nových priateľov. ¡Hasta luego, bocadillo!

Natália Porubčanská, 3.G

ÚLET DO BRATISLAVY (FOTOREPORTÁŽ)

Každoročná tradícia štvrtáckej exkurzie do Bratislavy začala štandardne v nízkorozpočtovom duchu. Cestovali sme vlakom, väčšina mala lístky zdarma. Avšak, zopár študentov nemalo legendárny „ficáčik“, a preto si lístky s miestenkami mali kúpiť sami. „Hviezdne“ sa na svoje miestenky vykašľali, bez zábran si posadali na naše miesta, a tak sme sa usadili v jedáľenskom vozni. Našťastie sa pani učiteľka Díriová „obetovala“ a neostali sme bez dozoru.

Nastúpení študenti španielskej sekcie v hale Cervantesovho inštitútu. Na tvárach vidieť nadšenie a chuť sa vzdelávať. Kolegov z francúzskej sekcie zas srdečne privítal Francúzsky inštitút, vrátane pani atašé.

Študenti so záujmom o biológiu čakajú na výstavu ľudských tiel. Naskytol sa nám jedinečný pohľad na ľudskú anatómiu, povedali by sme, druhý najlepší, prvým je, samozrejme, pitva. No sme vďační, že nikomu neprišlo zle.

My, ktorí svoje (alebo cudzie) vnútornosti radšej nevidíme, sme sa podujali na skúmanie židovskej kultúry v Múzeu židovskej kultúry. Kedysi aj u nás mnohopočetné spoločenstvo, dnes známe skôr z literatúry, nám podrobne priblížila rázna pani s pohotovou odpoveďou na hocijakú otázku. A hoci si nezapamätáme každú informáciu, niečo sa na nás prilepilo: „Židovský muž sa musí naučiť 613 príkazov a zákazov, žena iba tri. Muža totiž treba postupne sprevádzať a učiť, žena väčšinu spraví intuitívne (a správne).“ Nuž, kto by sa odvážil odporovať?

Nie je nič lepšie ako zakončiť deň kvalitným divadlom. Naše unavené nohy zasadli do kresiel Malej scény a nechali sme ich odpočívať. Miesto nich pracovali naše zmysly, aby sme si skutočne toto jedinečné predstavenie vychutnali.

Hoci na prvý pohľad Malá Scéna nemusí všetkých upútať, spestrila náš „útek“ príbehom dvoch žien v skutočne nezávideniahodnej situácii v inscenácii Panna Jana a Čajka od bulharského dramatika Caneva.

(Ne)Jane z Arcu ostáva iba pár hodín na rozmyslenie - Smrť hrdinky alebo život? Judita Hansman v pozícii manželky muža, ktorý sa dopustil najhoršieho zločinu voči nej i morálke, nakoniec dvoma výstrelmi ukončí predstavenie (a spôsobí niekoľkým infarkt), zanechávajúc v nás zdesenie, obdiv a pochopenie.

Nové sily sme naberali cez noc v útulnej ubytovni. Na fotke je pohľad na malú kaviareň, ale jasne vidieť, v akom duchu minimalizmu bol tento hotel zariadený.

Filip Štrba a Silvia Zagrapanová, 4.E

GBZA NA MUNOCH A MEPOCH

HOPE

HUMAN OPPORTUNITIES FOR PEACE IN EUROPE - LIFELONG LEARNING DEMOCRACY AND ACTIVE CITIZENSHIP

ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE

PROJEKTOVÉ OBDOBIE: 1.9.2017 – 30.11.2019

Partnerské školy: Lycée Michel-Rodange (Luxembursko), Wittekind-Gymnasium Lübbecke (Nemecko), Gymnázium bilingválne (Slovenská republika), IES Miguel Catalán (Španielsko), I Liceum Ogólnokształcące w Toruniu (Poľsko)

Maximálna výška grantu: 14 040 EUR

Plánované aktivity: činnosť školských klubov, Mini-MUN (1.-5.2.2018, LUXEMBURSKO), ŽilinaMUN (18.-24.4.2018), ToMUN2018 (2.-8.10.2018, POĽSKO), ŽilinaMUN 2019 (dátumy na základe dohody s mestom Žilina), ToMUN2019 (24.-30.9.2019, POĽSKO), LuxMUN (10.-16.11.2019, LUXEMBURSKO)

Ciele: rozvoj zručností potrebných pre budúcnosť, aktívne začlenenie mladých do spoločnosti, dobrovoľníctvo, zvýšenie povedomia o dôležitých spoločenských problémoch a ľudských právach, rozvoj zručností zapojených pedagógov.

ROK JEDNA – ČOSME VŠETKO STIHLI

- I. **Stretnutie klubu HOPE 3.11.2017** (úvodné stretnutie klubu sa uskutočnilo týždeň pre týmto prvým oficiálnym stretnutím, kde prišli všetci záujemcovia o projektové aktivity. Predstavili sme sa navzájom a uviedli sme všetko, čo nás v projekte čaká. Na stretnutí sa volil prezident a viceprezident klubu, povedali sme si o pripravovanom MiniMune v Luxembursku a venovali sme sa témam na prvé obdobie.
- II. **Pomoc pri zbierke Hodina deťom** – 3 dvojice sa zapojili do verejnej zbierky

- III. **HOPE teambuilding** - v piatok 1. decembra sa v priestoroch DARK SIDE LASER ARÉNY v Žiline uskutočnila prvá väčšia „spoznávačka“ HOPE klubu. Študenti spolu riešili stanovené úlohy, zvládli delenie do tímov i riešenie úloh v nich, súťažili, v tímoch pripravovali stratégiu na víťazstvo. Okrem tímovej hry LASER GAME si mohli vyskúšať i virtuálnu realitu a zažiť spolu veľa zábavy.
- IV. **Medzinárodný HOPE dotazník a súťaž o logo projektu** – zistili sme postoje mladých k otázkam globalizácie a vybrali logo z návrhov zo všetkých krajín.
- V. **Cheescakes of HOPE** – počas vianočných trhov sme prispeli úžasnými dobrotami a pomohli tak vyzbierať ďalšie prostriedky pre potrebných.
- VI. **Stretnutie klubu HOPE 19.1.2018** – hlavné témy boli príprava ŽilinaMUN a príprava delegátov na MiniMUN v Luxembursku.
- VII. **MiniMUN Luxembursko** – delegácia HOPE Slovensko reprezentovala našu školu na tomto veľmi dobre zorganizovanom MUNE, ktorý vznikol v Luxembursku na základe inšpirácie z nášho ŽilinaMUN v predchádzajúcom projekte YEL. Držíme palce, aby sa v Luxembursku tejto myšlienke darilo naďalej 😊.
- VIII. **Stretnutie klubu HOPE 9.3. 2018 – vrcholná príprava ŽilinaMUN a všetkých organizačných tímov**
- IX. **ŽilinaMUN 2018 a stretnutie HOPE klubov** – 18.-23.4. 2018 (články nižšie)
- X. **Stretnutie klubu HOPE 18.5. 2018** – evaluácia konferencie ŽilinaMUN a výber delegátov na ToMUN 2018.

Mgr. Imrich Milo

MUN POD DUBŇOM

19.-21.4. 2018

6 anglických výborov (ZAMUN), 1 španielsky výbor (ESMUN), 1 francúzsky výbor (FRAC)

160 študentov a 27 učiteľov z Ruskej federácie, Indie, Švédska, Nemecka, Luxemburska, Španielska, Palestíny, Belgicka, Poľska, Ukrajiny, Rakúska, Fínska a slovenských škôl.

Prehľad zúčastnených škôl, výborov, tém a fotografie nájdete na:

<http://www.zamun.sk/delegates-2018/>

<https://www.facebook.com/zamun2013/>

ŠANCA PRE MLADÝCH LÍDROV

Vzdelanie sa neukrýva len v učebniciach, ale najmä v skúsenostiach a zážitkoch. S radosťou môžeme povedať, že v roku 2018 existuje na Slovensku veľa štátnych škôl, ktoré sa snažia žiakov vyučovať práve týmto zážitkovým spôsobom a ponúknuť im okrem štandardu aj cenné poznatky a skúsenosti, ktoré v bežných osnovách nenájdete. Medzi tieto školy patrí aj naše gymnázium, ktoré 19. - 21. apríla 2018 s podporou mesta Žilina, UNIS Vienna a sponzorov organizovalo v poradí už siedmu medzinárodnú študentskú konferenciu ŽilinaMUN. A ako to tam vyzeralo? Presne takto...

Kráčajúc Mariánskym námestím vidím skupinku ľudí hovoriacich anglicky, oblečených vo formálnom oblečení, na krku majú biele visačky s niečím, čo sa na diaľku prečítať nedalo. Keď som prechádzala vedľa nich, počula som, ako si povedali: „Aha, tu ide ďalšia!“ Pousmiala som sa a išla som ďalej. Ponáhľala som sa. Viete, v lodičkách cez mestské dlažobné kocky, vo formálnom oblečení, s ťažkou kabelkou a visačkou na krku, na ktorej svietilo veľké PRESS, to nebol taký rýchly presun ako obvykle. A keďže všetky cesty vedú ~~do Ríma~~ na Mestský úrad, po pár minútach sme sa tu naozaj stretli. Náhoda? Ja myslím, že nie.

V rokovacích sálach sa ozývali vyjadrenia k dôležitým otázkam a názory na vážne témy, ako napríklad na krízu v Mjanmarsku či Južnom Sudáne, topenie ľadovcov v arktických oblastiach, globálny nedostatok pitnej vody... Riešenie problémov prebiehalo v anglickom, francúzskom a španielskom jazyku počas troch dní. A tak

som mala dosť času zistiť si od zahraničných študentov, aké sú ich dojmy zo ZAMUN-u a aj to, ako zvládajú dlhé rozmýšľanie v zasadačke.

“Zamun je zaujímavý, únavný a aj stresujúci, keďže sa musíte sústrediť počas celého dňa a pracovať na danej téme, aj keď podľa mňa, niekedy sú tie témy veľmi všeobecné,” prekvapil ma hneď na úvod mladý Luxemburčan. Prekvapená som kráčala ďalej a v sále, ktorá mala na dverách nalepený papier s nápisom UNESCO, som si počas pauzy odchytila sympatických Belgičanov, dievča a chlapca, ktorí trojdňovú konferenciu vnímali oveľa priaznivejšie: “Je tu veľmi dobrá organizácia, páči sa nám, že aj delegáti, ktorí nemajú veľa skúseností, si robia svoju úlohu veľmi dobre. Určite je to skvelá skúsenosť, je tu čo objavovať a všetko prebieha super.” Na otázku, či je pre nich náročné sústrediť sa na viac hodín, odpovedali takto: “Začiatku je to náročné, to áno, ale neskôr poobede a večer už nie tak veľmi. Skôr by som povedal, že problém je sústrediť sa a pochopiť skôr to, čo hovoria niektorí ľudia, to je únavné, ale keď príde pauza, máme možnosť si trochu oddýchnuť. A veľmi sa nám páčia večerné aktivity, sú zaujímavé a majú úspech.” Dodávajú tiež, že Žilina je veľmi pekné mesto.

Počas ZAMUNu som zistila, že svet delegátov a politikov je naozaj veľmi zaujímavý, no zároveň do istej miery unavujúci. ŽilinaMUN dal 170 študentom možnosť vyskúšať si, aký je to pocit, keď sa namiesto školskej lavice ocitnú

reálnych globálnych problémov, ktoré obyvatelia niektorých kútov Zeme riešia každý jeden deň, a tiež im ponúkol možnosť nadviazať nové kontakty a kamarátstva. Pretože to je okrem

vyriešenia celosvetových problémov ďalšia dôležitá cesta k tomu, aby bol náš svet lepším miestom pre život.

POHĽAD Z DRUHEJ STRANY

Dnes vám porozprávam o mojej novej skúsenosti na ZaMUNe, aké je to byť jedným z organizátorov celého podujatia. Minulý rok som tu do ročenky napísala článok o mojej skúsenosti so ZaMUNom z pohľadu delegáta. Musím povedať, že tento rok som nechcene postúpila o pár postov vyššie na Vice Director General, čo v preklade znamená „zástupca organizátora podujatia“. Prezradím vám, ako som sa vôbec dostala z postu delegáta na Vice DG. Po skončení minuloročného ZaMUNu som túžila sa znova zúčastniť, ale tiež ako delegát. Už som vedela, ako čo funguje, tak

som si svoje vedomosti chcela naďalej prehľbovať. Ani neviem, kedy to presne bolo, ale stretla som sa raz na autobusovej zastávke s Peťom Nadányim a ten sa ma spýtal, či by som nechcela byť spoluorganizátor. O pár dní na to prišiel za mnou pán profesor Milo s tou istou otázkou. Tak, a nemala som na výber.

A teraz preskočíme celé obdobie od septembra, plné príprav a dostaneme sa rovno na 18. apríl, kde už pre nás organizátorov ZaMUN začal.

Streda 18.

Všetko, čo sa pripravovalo (tlačenie placardov, diplomov a menoviek), už bolo spravené, objednané tašky s darmi pre delegátov od nášho mesta vo forme prospektov a diárov, sme už dostali. Zostávalo všetko krásne roztriediť, spraviť menovky, prichystať 180 tašiek pre delegátov, chairov a hostí. Všetko sa odohrávalo celé doobedie v zborovni. Prvý problém, ktorý hneď nastal, bol, že ruskí

delegáti prišli o hodinu skôr, než mali, vďaka voľným cestám. Takže sa nám rozvrh dosť narýchlo, nechcene pozmenil. Museli sme rýchlo bežať na miesto stretnutia.

Štvrtok 19.

Vo štvrtok sme začínali celý staff, pageovia a organizátori od ôsmej rána. Bolo treba spraviť registráciu delegátov. A začali sme náš prvý deň s „Opening ceremony“ a so štartom jednotlivých výborov. Zatiaľ čo podvečer o 19:00 išli delegáti do SPA Aphrodite v Rajeckých Tepliciach, my prezidenti a organizátori sme išli spolu, ako tradične, na večeru. A čas strávený spolu sme si užili aj neskôr v Emócií.

Piatok 20.

Druhý deň sme mali celé doobedie výbory. Už sa pomaly uzatvárali rezolúcie na jednotlivých výboroch s následným hlasovaním. My ako organizátori, tým že najväčšia časť práce bola už dávno za nami, sme mali chill a mohli sme chodiť sledovať jednotlivé výbory, či ide všetko, ako má. Ja som sa bola pozrieť napr. na WTO a UNESCO. Popoludní nás čakalo otvorenie Valného Zhromaždenia (General Assembly). Zatiaľ čo delegáti si obhajovali názory svojich štátov a riešili Rohingskú krízu v Mjanmarsku a Secretary General moderovala celé stretnutie, my organizátori a ostatní prezidenti sme museli podpisovať diplomy pre najlepších delegátov. Večer nás čakala ZaMUN Grill Garden Párty v našej škole. Program začal spevom našich talentovaných žiakov. A potom sa na školskom dvore grilovalo. Zatiaľ čo niektorí z nás organizátorov museli zostať v škole, hlavný menežment a prezidenti boli na VIP večeri aj so zahraničnými učiteľmi. Párty bola super vďaka všetkým organizátorom.

Sobota 21.

Náš posledný deň. Doobeda sme mali už len valné zhromaždenie a closing ceremony. Po ukončení sme sa všetci rozlúčili. Bolo nám veľmi smutno, lebo počas týchto pár dní sme si vytvorili pekné vzťahy medzi sebou a tešíme sa, až sa znovu (o rok) uvidíme.

Nedeľa 22.

Pre nás, členov HOPE klubu, celá akcia ešte nekončila. V nedeľu a v pondelok sme mali stretnutia z HOPE klubu. Na tomto stretnutí sa nachádzali aj naše partnerské školy z projektu, ako napr. Luxemburčania, Nemci, Poliaci, Španieli. Tento prvý deň sme sa stretli u nás v škole, kde prezidenti jednotlivých klubov za krajinu museli

odprezentovať, čo tento rok organizovali a na akých aktivitách sa kluby podieľali. Ako prezidentka nášho HOPE klubu som rozprávala o našich aktivitách. Ako sme sa podieľali na príprave ŽilinaMUNu, ako sme predávali „HOPE cheesecake“ na vianočných trhoch u nás v škole. A taktiež že sme sa zúčastnili dobrovoľníckych akcií ako „Hodina deťom“ alebo zbierka v Hypertescu na pomoc ľuďom s postihnutím (pod záštitou Nadácie Krajina Harmónie). Keď sme všetci odprezentovali naše aktivity, boli sme rozdelení do skupín a dostali sme rôzne úlohy, kde sme komunikovali, prečo je dobré byť „peer mediator“ a aké by mali byť jeho kladné vlastnosti. Deň sme skončili obedom. Počas týchto pár dní sme strávili veľmi produktívny čas vo vzájomných rozhovoroch. Napríklad španielsky HOPE club by chcel taktiež založiť prípravný MUN u nich na škole. S ich prezidentom sme s Peťom viedli konverzácie, ako by to mohlo byť pre nich najefektívnejšie a pravdaže im veľmi radi pomôžeme. Veď na to aj HOPE club je - aby sme si navzájom pomáhali☺.

Pondelok 23.

Opäť sme mali ďalšie stretnutie u nás v škole, kde nám nemeckí študenti prezentovali svoje charity ideas, čo viedlo k následnej diskusii, akej dobrovoľníckej aktivity by sme sa mohli zúčastniť a aký to môže mať úžitok pre obe strany. Neskôr nám poľskí študenti predstavili ToMUN 2018 (Toruń, Poľsko), kde nás so srdečnosťou všetkých pozvali. Pravdaže, pozvanie sme prijali, ako každý rok. A na neskoršom stretnutí HOPE klubu sme už aj spravili výber delegátov na tento MUN.

Tento rok to bola pre mňa ďalšia úžasná skúsenosť. Veľmi chcem všetkých povzbudiť, aby sa zúčastnili tejto super akcie. Verte mi, dá vám to veľa do života. ŽilinaMUN je výborná príležitosť pre študentov, aby mali pocit zodpovednosti, spolupráce, ale aj istej pracovnej samostatnosti a taktiež zakúsili, aké je to niečo organizovať. Mala by to byť predovšetkým študentská snaha a spolupráca na vybudovaní niečoho veľkého. Spoznáte nových ľudí, precvičíte si angličtinu, považujete nad svetovými problémami. A hlavne, ak by ste sa rozhodli zúčastniť ZaMUNu, nezabudnite sa taktiež prihlásiť na náš školský GbzaMUN, ktorý vás pripraví. Dúfam, že náš ďalší rok bude rovnako produktívny a úspešný.

Tak teším sa na vás o rok ako Director General.

Johana Divišová, 3.E

PIŤ ČI NEPIŤ VODU?

„Vodu neoceníme, pokiaľ nám nevyschne studňa a to platí o všetkom v živote,“ povedal raz Benjamin Franklin. A hoci na Slovensku problém s vodou nemáme, sú krajiny, kde mladé dievčatá musia dennodenne kráčať šesť hodín, aby ju zabezpečili.

Aj z tohto dôvodu sa v dňoch 20. a 21. apríla v priestoroch Nadácie POLIS uskutočnili rokovania mladých delegátov s cieľom modelovo vyriešiť problematiku prístupu k pitnej vode.

Počas svojho štvrtého ročníka mal ESMUN pestrú účasť a Žilina tak mohla privítať nie len ostrieľaných partnerov z Bratislavy a Zaragozy, ale aj nováčikov z Banskej Bystrice a vďaka Gymnáziu Varšavská aj delegátku z ďalekého Mexika, odvážne zastupujúcu Slovensko. Za pomyselnú spokojnosť a zlepšenie bojovali - našťastie iba pomocou rečníckych (ne)zručností - štáty ako Čína, Etiópia, Madagaskar, Veľká Británia, Ekvádor a mnoho ďalších.

Na rozdiel od stuhnutých či znudených tvár, ktoré vidáme v televízii, sa nám podarilo opäť vytvoriť príjemnú atmosféru, takže ani občasné nezhody nezabránili v plynulej konverzácii či snahe nájsť spoločné východisko.

Modelové zasadnutie OSN ESMUN bolo teda nielen formálnou záležitosťou, ale taktiež možnosťou spriatelíť sa s novými ľuďmi. Napriek tomu, že moderované debaty neumožnili delegátom spoznať sa po inej ako po profesionálnej stránke, všetko sa napravilo spoločným obedom, večerou, coffee breakmi alebo takisto na skvelej grill-party, ktorá definitívne odstránila formálnosť.

Výsledkom tvrdej dvojdnovej práce, bola schválená rezolúcia a nové zážitky obohatené o vylepšené rečnícke kvality (aspoň dúfame). ESMUN 2018 dopadol na výbornú a dúfame, že to tak bude aj opäť o rok.

Anna Šparcová, 4.E

ALDRICKOVA SRDCOVKA

Ako sa už stalo tradíciou, popri konferencii ZAMUN sa u nás organizuje aj modelové zasadanie OSN vo francúzskom jazyku. Uskutočnilo sa už po tretíkrát v priestoroch mestského úradu v Žiline v dátume od 19. do 21. apríla 2018. Vo štvrtok sme začali prehliadkou mesta a jeho pamiatok a neskôr sme sa presunuli na otváraciu ceremóniu do priestorov veľkej zasedačky na mestskom úrade. K slovu sa dostali veľvyslanci krajín, zástupcovia z rôznych odborov, ale aj pán zástupca Imrich Milo a dobre naladený pán riaditeľ Viktor Tanító.

Po ukončení otvorenia sme sa presunuli na teambuilding do našej školy. Tu nám prezident Michal Muška ešte osviežil priebeh konferencie, ktorý sme sa mali dopredu naučiť. Do utužovania kolektívu sme zaradili Laser game, ktorý priniesol uvoľnenie mysli koncentrovaných delegátov. Program sme mali celkom nabitý a spotení sme na seba len hodili čisté veci a hneď utekali do Aphrodity Rajecké Teplice. Po ceste sme vyzdvihli dve Luxemburčanky, pre ktoré to bola neopakovateľná jazda zakončená pekným, 90 stupňovým šmykom neznámeho šófera, ktorý takto vybral zákrutu a zaklincoval ich názor na slovenských šóferov. Preto cestu naspäť radšej absolvovali zo zodpovednejším šóferom/šéfom Michalom M. Na ďalší deň v piatok ráno sme sa stali pozorovateľmi ZAMUNu a využili sme posledný čas na spísanie informácií s druhým členom delegácie. Po doladení drobností a prípravy sály sa mohol FRACMUN začať. Každý z 12 štátov

odprezentoval svoj postoj ku téme s názvom: Les ressources en Arctique (Zdroje v Arktíde) a až do soboty sa rokovalo o tejto aktuálnej a zároveň nadčasovej otázku. V piatok sa medzi povinnosti pritrafila ďalšia akcia na spestrenie dňa v podobe párty. Tento rok sa organizovala na našej škole. Pravdupovediac, mali sme z toho zmiešané pocity, no nakoniec to dopadlo na výbornú a cudzinci, ale aj my domáci sme boli Milo prekvapení. Avšak zabávať sme sa mohli len do 22:00, a preto sme si povedali, že dotiahneme tento večer niekam ďalej. Išli sme teda do mesta a pobudli sme až do ranných hodín. Myslím, že na nálade ani pracovitosti nám to neubralo a všetko prebiehalo tak, ako malo, bez najmenších komplikácií, o čom svedčí aj záverečné zhrnutie a poďakovanie sa hlavného iniciátora Aldricka Berquina.

Lukáš Ihnatišin, 4.F

MUN V KOPERNIKOVOM MESTE

Pre mňa sa ToMUN reálne začal vtedy, keď som vytvoril pozície našej Saudskej Arábie a keď sa pán učiteľ Milo spýtal, či máme platné ISIC karty, lebo inak budeme kvôli vlakovým lístkam v Poľsku hľadať ropu na záhrade. Ja, samozrejme, ako poctivý študent som ISIC zľavu naposledy využil asi v ten istý deň, ako som si kúpil nálepku – minulý rok. Ten fakt zahŕňal veľa emócií, dojmov, návštevu pošty a nádej, že slovenská pošta môže fakt doručiť nálepku za jeden deň. Síce sa to nestalo, ale šťastie mi doprialo a ISIC nálepky nám nikto nekontroloval.

Trasa bola jasná, najskôr z Terry de Selinan – Zeme Žilinskej do zeme oplývajúcej mliekom a medom, konkrétne do Ostravy a odtiaľ do mesta katov, čo boli Katowice, nuž a z Katowic sa rovno vrhnúť na krásy Torune. Cesta nám celkovo zabrala dvanásť hodín a stála nás veľa energie a smiechu. Okrem mnohých tém a anglickej rozpravy o našich výboroch sa nám do rúk totiž dostala kniha menom Korán a celý čas sme študovali krásy vo viacvýznamovosti súr. Neverili by ste, koľkokrát som videl na päťdesiat kilometrovej trase ten istý dom s tou istou lúkou a tými istými stromami v pozadí. Toto všetko ale prestalo, keď sme prišli v noci do Torune a na stanici nás vyzdvihli naše hostiteľské rodiny, ktoré boli od nás

zhodnotené na desať bodov z desiatich. Ono vás to totiž zaskočí, keď vám host mama vyžehlí košeľu, zatiaľ čo tá vaša nie.

Košeľa-nekošeľa, na ďalší deň sa išlo poriadne a tvrdo reprezentovať delegáciu pánov ropy a zlatých eskalátorov – našu Saudskú Arábiu. Ja som reprezentoval záujmy jeho veličenstva Salmana v témach ako Jadrové zbrane a pašovanie zbraní. Emma zasadala ohľadom otázok potratov, Alexandra za nás vybavovala životné prostredie (ktoré je v Saudskej Arábii veľmi rozmanité a kolekory len tak kvitnú) a Bianka vysvetľovala ostatným štátom, čo to pre nás znamená demokracia. Matej zas zastával vysokú pozíciu a robil Pána Stoličku (alebo aj CHAIRa) a moderoval celú komisiu sťa samotný Juncker. Všetci sme splnili v komisiách naše roly hodnoverne, viedli sme ťah demokracie nášho kráľa a prehlasovanie bolo na dennom poriadku. Našťastie sme to neskôr v neoficiálnom programe naprávali a budovali vzťahy Slovákov a Poliakov. Konferencia dopadla veľmi dobre, aj keď na počiatku panoval chaos. Všetko sa dalo do svojich koľají a zavládla civilizovaná diskusia, počas ktorej sa nám zlepšovali schopnosti herecké, debatné, jazykové a mysliteľské. Úspech prišiel v podobe vymenovania medzi najlepšimi rečníkmi v komisiách a Alexandra získala titul The best delegate (voľbou samotnými delegátmi výboru).

Na konci ToMUNu sme boli všetci nabudení zo spoznania krásneho mesta, nových priateľov alebo skúseností z pravej poľskej rodiny a života. Predtým, než sme odišli, sme si ale ešte kúpili perníky, a to preto, lebo Toruň je mesto nielen Kopernikovo, ale aj mesto perníkov. A chutia dobre. Nevie, či zas až tak dobre, ale našťastie sme nešli tých dvanásť hodín zo Žiliny len pre perníky.

ToMUN bol skvelý zážitok, a ak sa budeme môcť vrátiť, tak sa o to určite pokúsime.

Do widzenia!

Samuel Nguyen, 3.E

MUN V SRDCI MAĎARSKA

Karmun, alebo aj Karinty Model United Nations, sa konal 21. - 24. marca v Budapešti. Našu školu zastupovala päťčlenná delegácia, pripravená riešiť globálne problémy, ktoré sa týkajú mnohých oblastí nášho života. Témy ako regulácia používania dronov vo vojnových oblastiach, riešenie následkov náboženskej neznášanlivosti, boj proti diskriminácii žien v zamestnaní a mnohé ďalšie boli predmetom prínosných debát.

Prvý deň sme pricestovali do Budapešti a zoznámili sme sa s našimi hosťovskými rodinami. Taktiež sme mali možnosť pozrieť si mesto a jeho pamiatky. Druhý deň sme sa po registrácii v škole presunuli do historickej budovy parlamentu v Budapešti, kde sa konal úvodný ceremoniál.

Nasledujúce tri dni prebiehala konferencia. Páčila sa nám nielen dobrá organizácia, ale aj coffee breaky, počas ktorých sme mali možnosť lepšie spoznať ostatných delegátov z nášho výboru. Na obede nás prekvapili rôzne jedlá, ale najmä ružová studená sladká polievka. Na priebehu debát sme našli určité nedostatky, no nakoniec sme v každom výbore napísali rezolúcie, ktoré sme prediskutovali vo valnom zhromaždení.

Po konferencii prebiehali rôzne spoločenské aktivity, na ktorých sme sa radi zúčastnili. Počas Treasure Hunt, ktorý sa konal v centre mesta, sme mohli vyhrať rôzne zaujímavé ceny za splnenie zábavných úloh. V priebehu súťaží každý výbor vypíňal kvíz a víťazní delegáti vyhrali poháre na kávu s logom Karmun. Aj napriek studenému počasiu táto aktivita bola príjemným sprestrením nášho programu.

Posledný deň sme strávili únavnou cestou domov. Odchádzali sme z Budapešti s novými skúsenosťami a tiež mikinami, ktoré sú pre nás peknou spomienkou na túto konferenciu.

Alexandra Janasová, 2.F

JA - EUROPOSLANEC

Nebudme pasívni! Neprežívajme štúdium, ale ho aj žime! Buďme aktívni, zabavme sa, precvičme si jazyk a pritom sa naučme niečo nové, čo obohatí naše štúdium o nové poznatky. Nemálo dôvodov, prečo som sa zapísala na Simuláciu európskeho parlamentu vo francúzskom jazyku a môžem povedať len jedno: „Odporúčam!“

Dňa 13. októbra 2017 sme sa pod vedením francúzsko-belgických lektorov (pána Aldricka Berquina a pána Florianu Coheura) zúčastnili tejto simulácie. Ráno sme sa stretli na vlakovej stanici v Žiline, odkiaľ sme spoločne cestovali do Banskej Bystrice. Potom sme sa spoločnými silami a vďaka výborným orientačným schopnostiam študentov a lektorov presunuli na pôdu Univerzity Mateja Bela. Boli tam študenti zo Slovenska, Česka a Maďarska. Samotná simulácia začala úvodným ceremoniálom, kde mali príhovory francúzsky ambasádor, dvaja poslanci európskeho parlamentu, riaditeľ a rektor univerzity, ktorí nám priblížili dianie v Európskom parlamente a jeho funkciu. Následne sa celá simulácia začala. Poslanci (študenti) mali za úlohu si zvoliť predsedu európskeho parlamentu, a to v niekoľkých kolách. Pomaly sa ale blížil čas obeda, čo bola výborná príležitosť ako spoznať svojich spojencov a rivalov. Podľa toho, akú politickú stranu zastupovali poslanci, museli spisovať novely zákonov, čo nebolo také jednoduché. Aj sa spájali politické strany a aj sa pekne taktizovalo. Následne sa tieto novely predložili na zasadnutí, kde ich poslanci schvaľovali.

Ubehol skvelý deň, z ktorého som si odniesla celkom slušnú slovnú zásobu. Bola to výborná príležitosť ako komunikovať vo francúzskom jazyku, česať vety, pochopiť a vyskúšať si na vlastnej koži fungovanie Európskeho parlamentu. Odporúčam všetkým, ktorí sa zaujímajú o medzinárodné dianie, neboja sa vyjadriť svoj názor a majú záujem komunikovať vo francúzskom jazyku trochu inak a profesionálnejšie.

Nicole Sýkorová, 2.F

TAKMER NENAPÍSANÝ ČLÁNOK O MODEL EUROPEAN PARLAMENT-E

Počas pátrania po akciách vhodných na zlepšenie mena školy a sebarealizáciu žiakov naša škola narazila pred pár rokmi na projekt zvaný „Model European Parliament“ (MEP). A ťažko by ste hľadali vhodnejších modelov a modelky ako členov tohtoročného výberového all - star tímu v zložení – Filip Jančí – tímový rojko a optimista, Karolína Filičková – tímová realistka a oddaná bojovníčka za ženské práva, Matej Drdák – profesionálny študent, Alexandra Janasová – ostrieľaná vymetačka MUN konferencií, Samuel Nguyen – tímový frontman a zberateľ známostí, nuž a moja maličkosť, Marek Bartonek – profesionálny dvíhač počtu zúčastnených a autor tohto malého resumé.

Naše šance na postup sú ako výsledky písomných maturít – nič moc nečakáme a dozvieme sa ich až neskôr. Dobrých dojmov a úsmevov sme však na konferencii spôsobili ozaj viac, než bolo treba na to, aby sa na nás tešili aj budúci rok. Kolektívna práca nášho dream-teamu dvíhala ruky do vzduchu už počas otváracjej ceremónie, kde sme ako jediní dokázali podať príhovor našej krajiny v hudobnej forme. Tento rok malo tú česť byť nami prezentované práve Belgicko v rytme známeho hitu zo začiatku tisícročia „Californication“ od Red Hot Chili Peppers.

Keďže tento silný a duchaplný hudobný zážitok zanechal na prítomných silný prvý dojem, nebolo pre nás ľahké držať nastavenú výšku kvality.

Nasledujúce dni sme si však dobré meno obhajovali, a to každý individuálne, keďže nás osud a organizátori MEP-u roztriedili do committees, v ktorých sme každý riešili iný problém. Preberali sme širokú škálu problémov od nerovnosti pohlaví v zamestnaniach, až po vesmírny odpad ako nástrahu digitálnej techniky. Na rokovaníach sme neskončili ani ako Danko, ani ako Pellegrini, t.j. všetci nám rozumeli a nenechali sme si diktovať názory.

Celkovo sme sa tak zaradili do malého percenta delegátov, ktorým tento projekt naozaj niečo priniesol a toto vedomie nás všetkých teší. Belgicko sa nám počas MEPu postupne dostávalo do krvi skrz dve základné belgické črty – diplomaciu a pivo. Jedno z toho sme prežili, to druhé sme si užili, a obidve odporúčame aj ďalším ročníkom a generáciám.

Na záver by som ešte rád poďakoval zvyšným členom delegácie, že to prežili so mnou a že tento článok nechali na mňa.

Marek Bartonek, 4.G

DISKUSIE O BUDÚCNOSTI EURÓPY V SLOVINSKU

Modelové zasadnutie Európskeho parlamentu (MEP) je vzdelávací projekt fungujúci v celej Európe už 24 rokov. Skladá sa z dvoch častí: práce vo výboroch a následne z plenárneho zasadnutia. Zúčastnil som sa národného kola v Bratislave v mesiaci jún 2017, kde som pracoval vo výbore pre ekonomické záležitosti. Za svoju prácu som bol odmenený postupom na európske regionálne kolo. Reprezentoval som región strednej, južnej a východnej Európy. Na tomto kole som zastupoval slovenskú delegáciu spolu s ďalšími štyrmi delegátmi zo Slovenska, ktorí sa tiež kvalifikovali do národného kola.

Zasadnutie sa konalo v nádhernom v meste Ljutomer v Slovinskej republike a pozostávalo zo šiestich výborov: bezpečnosť a obrana, ekonomické záležitosti, medzinárodný obchod, rodová rovnosť, regionálny rozvoj a kultúra a vzdelanie. Pracoval som vo výbore pre obranu a bezpečnosť. Naša téza bola: „Má sa EÚ spoliehať na ochranu zo strany USA alebo si má budovať vlastné vojenské

štruktúry?" Vo výbore boli študenti z 11 európskych krajín a každý z nich zastupoval stanovisko vlastnej krajiny. Zistili sme, že prieniky medzi našimi názormi sa nehľadajú ľahko, ale to nevadí, aspoň bola diskusia omnoho živšia. Identifikovali sme hrozby, ktorým EÚ čelí: terorizmus, totalitné režimy, kybernetické útoky alebo dezinformačné kampane vedené tretími štátmi. Po troch dňoch sme mali hotovú rezolúciu, na ktorú sme boli všetci pyšní. Celkový odkaz rezolúcie: európske štáty sú samé zodpovedné za svoju obranu a spoločným úsilím dosiahneme presadenie individuálnych parciálnych cieľov. Rezolúcia obsahovala rôzne návrhy na spoluprácu v organizácii PESCO (Pernamentá vojenská spolupráca), širšie zdieľanie informácií o organizovanom zločine a terorizme, aktívny boj proti hackerom a internetovej dezinformačnej kampani. Práca bola zdĺhavá, našťastie to bolo kompenzované zaujímavým večerným programom. Ten poskytoval mnoho príležitostí na spoznanie ostatných delegátov a vytvorenie priateľstiev. Okrem toho som spoznal Slovinsko. Prostredníctvom veľmi milej rodiny, u ktorej som býval. Vzorne sa o mňa starali a zaujímali sa o Slovensko.

Po skončení tvorby rezolúcií sa konalo plenárne zasadnutie, na ktorom každý výbor prezentoval svoju rezolúciu. Okrem toho, že som bol vybraný, aby som prezentoval našu rezolúciu som sa aktívne zúčastňoval na diskusiách o rezolúciách druhých výborov. Za prácu a výsledky počas výboru a plenárneho zasadnutia som bol nominovaný do funkcie predsedu výboru na modelové zasadnutie, ktoré sa bude konať v septembri v Rakúsku.

Marián Bellay, 4.G

GBZA V TRADÍCIÁCH

REALITA HIGH SCHOOL GBZA

15. november 2017 bol bežný pracovný deň, no pre nás – prvákov na GBZA – to bol deň, kedy sme boli oficiálne prijatí do veľkej študentskej rodiny. Absolvovali sme naše IMATRIKULÁCIE.

Mnohí z nás počuli toto slovo po prvýkrát a keďže znie

trochu exoticky, mali sme aj obavy. S malou dušičkou sme sedeli v Slniečku na určených miestach a čakali, čo sa bude diať. Náš strach však čoskoro vystriedala eufória a nadšenie, pretože druháci si pre nás vymysleli veľmi zábavné úlohy. Spoločná téma pre tento rok bola „High school GBZA“, pričom kostýmy druhákov boli skutočne nápadité. Previedli nás šatňou a po spoločnej fotografii pri Soche slobody sme sa rozdelili na 3 veľké tábory – 1.E, 1.F a 1.G. Prečítali sme imatrikulačný sľub, ktorý však berieme s nadhľadom. Potom nasledovali úlohy, počas ktorých sme zbierali body a na záver sme zistili víťaza, ktorým sa stala 1.E! Na znak víťazstva im druháci odovzdali putovnú sošku Oscara. Najzábavnejšími úlohami boli improvizovaný rap a tanec roztlieskávačiek, smiali sme sa, až nám tiekli slzy. Koniec bol veľmi romantický, pretože sme tancovali vo dvojiciach o cenu Kráľa a kráľovnej parketu. Opäť bodovala 1.E, konkrétne Marek s Anet, ktorí nám predviedli úchvatné sólo a odštartovali diskotéku. Študenti aj profesori sa roztancovali na tanečnom parkete a bolo nám veľmi ľúto, keď DJ dohral poslednú pesničku.

Tatiana Janeková, 1.G

EUROPROJEKT - VZDELÁVANIE BEZ HRANÍC

Po piatich rokoch sa opäť stretli na pôde našej školy riaditelia a učitelia zo siete stredných škôl Europrojekt, ktorej je GBZA členom od roku 2009. Túto sieť tvorí 19 krajín Európskej únie. Na tohtoročnej konferencii svoju účasť potvrdilo 51 delegátov z 13 krajín - z Belgicka, Dánska, Fínska, Francúzska, Holandska, Luxemburska, Nemecka, Poľska, Portugalska, Rakúska, Slovenska, Španielska a Talianska.

Každá krajina so sebou priniesla aj dvoch študentov a tí sa zúčastnili modelového zasadnutia Európskej rady, ktoré prebiehalo v dňoch 5. - 6.10.2017. Zatiaľ čo študenti rokovali o bezpečnostnom pláne EÚ, ich učitelia a vedenie rozhodovali o budúcnosti tejto siete. Uskutočnili sa voľby do novej riadiacej štruktúry, ktorej členkou sa s podporou 15 krajín stala aj učiteľka a projektová manažérka GBZA Mgr. Janka Mládenková. Prezentovali sa medzinárodné aktivity jednotlivých škôl a začali sa kuť aj nové plány na spoluprácu. Posledný deň konferencie si študenti užili Žilinu a okolie pri interaktívnom geocachingu a všetky priateľstvá sa napokon utužili pri záverečnom vyhodnotení a remeselných workshopoch v Terchovej.

Dôkazom toho, že išlo o jedinečnú udalosť, je aj účasť významných predstaviteľov mesta Žiliny a Národnej kancelárie programu Erasmus+, ako aj fakt, že v sebe kombinovala aj dve nadnárodné stretnutia v rámci programu Erasmus+.

Prvé stretnutie bolo ohľadom projektu YEL (Young european leaders), ktorý bilingválne gymnázium koordinuje od roku 2015 a práve v októbri 2017 končí. Toto strategické partnerstvo tvorili učitelia a študenti zo 6 partnerských škôl (Fínsko, Francúzsko, Luxembursko, Nemecko, Španielsko a Slovensko). Cieľom projektu bolo zlepšiť argumentačné, vodcovské a jazykové schopnosti študentov, ktorí organizovali každoročne ZAMUN (Modelové zasadnutie OSN v Žiline). Aj keď sa tento projekt končí, žiaci nemusia zúfať, pretože už existuje jeho nasledovník, a to projekt HOPE. Vďaka nemu sa budú môcť študenti naďalej stretávať a riešiť spoločne aktuálne problémy dneška.

A ako celé fungovanie projektu hodnotí generálny tajomník siete Georg Latzke z Rakúska?

Každoročne sa zúčastňujete konferencie ZAMUN, ktorú organizuje naša škola. Čo vás na ZAMUN-e najviac zaujalo?

Na začiatok, je to konferencia organizovaná hlavne pre študentov. Veľmi ma to zaujalo, pretože pre mňa bolo niečo nové. Zvyčajne sú konferencie organizované učiteľmi, ale tu som mohol vidieť, že študenti dostali nápad a zrealizovali ho. Tiež je potrebné mať školu, ktorá to dovoľí, a učiteľov, ktorí veria vo svojich žiakov. Učitelia, ktorí im povedia: „Ty dokážeš, a ak sa niečo stane, my ti pomôžeme!“ Môžete byť pyšní na to byť na tejto škole a na svojich učiteľov a vedenie.

Aké zmeny ste spozorovali na ZAMUN-e počas rokov?

ZAMUN sa stáva čoraz viac profesionálnejší. Organizácia je dobrá. Využitie sociálnych sietí a podanie informácií sú naozaj skvelé. Slovenská pohostinnosť je úžasná. Summa summarum, je to nádherná skúsenosť.

Čo si myslíte o študentoch, ktorí sa zúčastňujú na týchto konferenciách?

Myslím si, že to, čo robia, berú veľmi vážne. Pripravujú sa na to, čo chcú robiť. Vnímajú to ako šancu naučiť sa niečo pre ich budúcnosť. Nie je to len hocijaká aktivita. Je to niečo, na čom musíte pracovať dlhodobo a nie deň či dva. Je to projekt, ktorý každý rok uskutočňuje konferenciu a dovoľí študentom vyjadriť sa pred množstvom ľudí.

Keď ste videli prezentáciu o projekte Erasmus+, Europrojekte a o výsledkoch študentov, aký dojem to vo Vás zanechalo?

Je to neobyčajná šanca pre mladých ľudí počas štúdia mať takéto možnosti. Niečo takéto nie je možné v mnohých školách. Či už kvôli učebnému plánu, alebo kvôli učiteľom, ktorí nie sú až tak zapálení. Na všetko potrebujete hlavne dobrý tím, ktorý začína dobrým vedením. Potrebujete odhodlaných a excelentných učiteľov ako pani Mládenková alebo pán Milo z vašej školy. Ďalej potrebujete študentov, ktorí sú plní entuziazmu. Všetci si musíte navzájom veriť. Vyvinie sa to do veľmi dobrého vzťahu a tento vzťah sa volá rešpekt.

Na otázky nám odpovedali aj dvaja francúzski učitelia z L'Institution Saint Jude, Olivier Berthe a Véronique Boone.

Ako ste motivovali a pripravovali svojich študentov na túto konferenciu?

Olivier: Naši študenti boli už sami motivovaní. Vybrali sme študentov, ktorí sa minulý rok zúčastnili ZAMUN-u a FRAC-u. Tešili sa na návrat sem a na pokračovanie tohto projektu. Naši študenti sú veľmi samostatní a pracujú na tom, čo ich obohatí. Keďže tu ide aj o tému vodcovstva, je na nás učiteľoch, aby sme nechali na žiakoch iniciatívu, samostatnosť a zodpovednosť.

Našli ste počas fungovania projektu niečo, čo by ste chceli zmeniť? Alebo vám všetko vyhovovalo?

Véronique: Určite musíme zmeniť našu organizáciu vo Francúzsku. Je ťažké zorganizovať všetkých študentov naraz.

Olivier: Vidíme výsledky na našich študentoch a ich entuziazmus. Je to skoro perfektné. Študenti sú spokojní.

Véronique: Aj my sme veľmi spokojní, ako to všetko dopadlo.

Ako by ste opísali tento projekt v troch slovách?

Véronique: Otvorenosť. Pokrok. Príležitosť.

Kristína Mravcová, 5.G

AKO SME V 2017 – TOM TRHOVALI

Posledný školský deň pred Vianocami, 22.12.2017 sa na našej škole už tradične konali vianočné trhy, ktorým predchádzali vianočné dišputy, kde sme sa dozvedeli veľa nových vecí o archeológii, herectve, pomoci ľuďom alebo aj o vzťahoch na diaľku a ďalších veciach. A o pol desiatej to všetko odštartovalo!

Slniečko a aj celá škola sa ponorili do nálady skutočného vianočného trhu. Jedni predávali, druhí nakupovali, ale čo je hlavné, všetci boli v úžasnej nálade. Predávali sa hand made výrobky všetkých druhov. Ich tvorcovia, teda my študenti, sme preukázali, že okrem schopnosti učiť sa, vieme aj vlastné myšlienky svojimi rukami pretvoriť do nádherných vankúšikov, sviečok, taštičiek, svietnikov a vianočných podarúnkov. Chuťové poháriky fajnšmekrov uspokojovali všakovaké lahôdky - chutné klobásky, typické španielske churros, vynikajúce šaláty, či už ovocné alebo zeleninové, koláčiky a voňavé palacinky a vafle.

Absolventi mali skvelú príležitosť navštíviť školu, stretnúť sa so svojimi bývalými pedagógmi a spolužiakmi, mohli sa porozprávať so súčasnými študentmi a opäť raz zaspomínať, aké bolo študovať na tejto škole.

Trhmi nás sprevádzali tóny vianočných piesní a návštevníci trhov mali možnosť dať zaspievať pieseň pre svojich blízkych aj s venovaním. Vianočný zbor vedený štvrtáčkou Peťou Majtánovou, v ktorom spievali žiaci zo všetkých ročníkov, mal vo svojom repertoári množstvo piesní od domácich i zahraničných interpretov, ktorými potešili ušká všetkých návštevníkov. Tento zbor taktiež ukončil vianočné trhy. Za prítomnosti všetkých vianočne naladených účastníkov a za praskania

prskaviek zaspievali najkrajšiu vianočnú pesničku v troch jazykoch. Po odznení tónov Tichej noci /Noche de paz/ Douce nuit, sa spustila búrka papierového snehu, z ktorého mali radosť všetci, ktorí sa vrhli na nemilosrdnú papierovú guľovačku.

Myslím, že treba podotknúť, že žiadne trhy by neboli, nebyť pani profesorky Furmanovej a žiakov 4.E, ktorí strávili predchádzajúce týždne prípravou najväčšej vianočnej udalosti školy, zdobením školy, prípravou stánkov a neodmysliteľne po trhoch strávili veľa času upratovaním po snehovej nádielke.

Patricia Mazaňová, 1.E

PONORENÍ DO PŘÍRODY

Nie som veľký fanúšik matematiky, fyziky a ani chémie, ktorá sa nachádza v poučkách a príkladoch, pretože tie mi do života nič nedajú, pokiaľ nezistím, ako to funguje v praxi a ako sa dá konkrétne učivo uplatniť v reálnom živote. Avšak, konečne som mala možnosť nazrieť do sveta vied inými očami. Úprimne? Kde sa hrabe veta „Toto budete musieť vedieť, možno sa vám to raz zide!“ na pútavé rozprávanie odborníkov, ktorí sa svojmu odboru venujú s vášňou a snažia sa posunúť čaro s ním spojené aj nám, ktorí o ňom možno vôbec nič nevieme? PríDeň 2017 bol môj prvý Prírodovedný deň, nevedela som, ako to bude prebiehať a čo môžem čakať. Na prednáškach sme sa dozvedeli zaujímavosti a fakty z viacerých oblastí biológie, chémie, fyziky. Medzi prednášajúcimi sa našli odborníci z vysokých škôl, ale i naši žiaci, ktorí medzi nich skvele zapadli a ponúkli nám naozaj zaujímavé témy.

Všetkému predchádza tichý, zato však bleskový boj v zápisoch do blokov hier, prednášok, dielní a iných aktivít. Niektorí skúšajú úplatky, tie však nepomáhajú.

Prírodovedný deň je teda niečím, čo motivuje a obohacuje milovníkov prírodných vied a otvorí oči študentom, akým som napríklad aj ja - kým nespoznáme využitie v praxi, pokladáme učivo za (pre nás) nepotrebné. Práve táto akcia podčiarkuje dôležitosť vedy pre človeka a prírodu. To, čo sa mnohým môže zdať ako niečo zložité a komplikované, možno niekedy až nepochopiteľné, je každodennou súčasťou nášho života, len musíme vedieť, z akého uhla sa na to máme pozerať.

Niektorí ľudia tvrdia, že prírodné vedy sú nudné, nezaujímavé či zbytočne náročné. V tomto klame potom ostanú celý život a nevšimnú si prítomnosť vedy v ňom a jej vplyv na ich každodennosť. Našťastie pre nás, osadenstvo GBZA, pán profesor Matuška nevzdáva svoju snahu zmeniť túto tendenciu, a aj preto sa posledný deň pred prázdninami už po piatykrát uskutočnil Prírodovedný deň.

Prvý blok aktuálneho ročníka mal podnietiť našu kreativitu v Kvietkove či otestovať vedomosti v rôznych Kahootoch. Druhý a tretí blok boli venované prednáškam, rozoberajúc mnoho tém, medzi nimi napr. Genetika v kriminalistike, Vitamíny, Voda vo vesmíre, Vtáky alebo Ženy vo vede, Výpočet šírenia požiaru a mnohé iné. Veľa sa súťažilo. Družstvá hľadajúce poklad konkurovali prvému ročníku Biologickej olympiády vo francúzskom jazyku. Neskôr pred očami celej školy zviadli súboj pani učiteľka Hruzová a pán učiteľ Milo s pomocou študentov. A ako každý rok, všetko uzavreli slávnostné príhovory a odovzdávanie vysvedčení.

A ako Prírodovedný deň 2018 hodnotia žiaci a učitelia GBZA?

„Je úžasné, že sa študenti môžu zúčastniť prednášok expertov, ktorí okrem odbornosti a poznatkov prinášajú priamu skúsenosť s výskumom a univerzitami. Prednášky sú obohacujúce pre život a verím, že môžu ovplyvniť budúci výber povolania študentov, a tak ovplyvniť ich život.“ (prof. Imrich Milo)

„Ako učiteľ humanitných predmetov nesmierne oceňujem možnosť nahliadnúť do „vedľajšej kuchyne“ k prírodovedcom. Baví ma pozrieť si chemické pokusy, chrobáky, rastliny, hviezdy, dokonca pitvať srdce (nezabudnuteľný zážitok z predminulého ročníka), aspoň virtuálne navštíviť CERN či preskúmať bunku. To, že prednášky idú nad rámec bežného učiva, nie je problém, pretože rozprávajú prevažne zaujímaví a inšpiratívni ľudia. Je prosto fajn občas vyjsť zo svojich zabehnutých koľají a nanovo si uvedomiť, aký je svet vzrušujúci.“ (prof. Ivana Horecká)

„Prírodovedný deň sa mi veľmi páčil. Je to super príležitosť dozvedieť sa niečo nové a zaujímavé zároveň. Každý sa mohol zúčastniť prednášky, ktorá ho zaujíma. Páčilo sa mi, že to prezentovali ľudia, ktorí sa danej problematike venujú a rozumejú jej. Vďaka tomu nám mohli ukázať, ako to všetko „chodí“ a mnohých z nás táto skúsenosť mohla až natoľko osloviť, že sa o vedu začali viac zaujímať a dokonca začali uvažovať aj nad štúdiom týchto zaujímavých vecí. Okrem prednášok bolo na

škole veľa zábavných aktivít, ktoré sme si všetci veľmi užili. Dúfam, že tento deň sa na našej škole bude opakovať každý rok.“ (Simona, španielska sekcia)

„PríDeň bol dňom, keď sme na našej škole mali možnosť objavovať odvetia rôznych vied a získať nové zaujímavé poznatky. Program bol veľmi bohatý a nebola núdza o zaplnené prednášky, ktoré sa nám veľmi páčili, už sa tešíme na ďalší ročník.“ (Samuel, francúzska sekcia)

„Ľudia plní vedomostí prišli, aby sa s nami o ne podelili. Experti, ale aj amatéri z celého Slovenska prišli, aby nám priblížili ich prácu.“ (Kristína, španielska sekcia)

„Tohtoročný PríDeň bol zároveň aj mojím prvým, preto som zo začiatku nevedela, čo mám očakávať. Avšak moje pochyby sa rýchlo zmenili na príjemné prekvapenie. Tento deň určite patrí k školským akciám, ktoré ma zaujali, pobavili, obohatili o nové vedomosti. Dal mi náhľad na nové veci a možnosti, od matematiky po vesmír. Už teraz sa teším na budúci ročník.“ (Jana, francúzska sekcia)

Organizácia Prírodovedného dňa rozhodne nie je jednoduchá. Každý rok sa snažíme pritiahnúť pred pochybovačné tváre študentov zaujímavých ľudí z praxe, ktorí dokážu zaujať témami či spôsobom prezentácie svojej práce. Pozitívne reakcie študentov sú najlepšou satisfakciou za množstvo energie, ktorú si všetky prípravy vyžadujú. Táto tradícia však má šancu prežiť, len ak sa nájde skupina ochotných pomocníkov z radov učiteľov i študentov, ktorí s láskou a novými nápadi pripravujú ďalšie ročníky pre nové generácie potenciálnych prírodovedcov.

Terézia Mičechová, 1.G, Silvia Zagrabanová, 4.E a Mgr. Marek Matuška

SPÍME V ŠKOLE

Poviete si - prespanie na netradičnom mieste - to je tak pre malé deti. Keď však pán profesor Matuška, ktorý na škole pôsobí aj ako koordinátor prevencie, predstavil žiakom v triedach túto novú mimoškolskú akciu, hneď mal na prihlasovacom papieri niekoľko mien. Aj napriek tomu, že by sa mohli v piatok podvečer venovať svojim koníčkom alebo kamarátom, tak sa trinásť žiakov rozhodlo nachystať spacák a karimatku a vyskúšať si - Noc prevencie.

V piatok 13. apríla 2018, sme sa trinásť statoční stretli v našom Slniečku. Počas poobedia nás čakalo viacero aktivít. Hneď po príchode sme si vyskúšali menší teambuilding, kde nám dvaja veľmi šikovní a inšpiratívni ľudia z organizácie LEAF predstavili svoj projekt, v ktorom sme zistili, ako sa dá účinne a efektívne realizovať svoje vízie, túžby, sny. Do aktivity sa zapojili aj naši vyučujúci, dokonca aj sám pán riaditeľ.

Hneď potom, ako sme si doplnili energiu, nás čakala debata. Nechýbali spoločenské hry, pri ktorých sme si medzi sebou porovnali svoje schopnosti, ale sme sa aj odreagovali lepšie spoznali. Pred spaním na nás pôsobil poučný film Basketbalistov denník, v hlavnej úlohe s ešte mladučkým Leonardom di Capriom. Film nám ukázal, čo môžu s ľudskými životmi urobiť drogy. Okolo polnoci sme si našli svoje miesto na spanie. Odvážlivci si pozreli ešte jeden film, horor TO!, mimoriadne vhodný na nočný pobyt v škole, najmä ak piatok trinásteho bol už za nami. Spravili sme si aj nočnú prehliadku školy, ktorá je po tme dosť strašidelná a temná. Zistili sme, že sa v nej v noci dejú divné veci. Ak chcete vedieť aké, skúste to s nami v ďalšom ročníku.

Ráno si chlapci hneď po prebudení zmerali svoje sily v šachu a vytvorili tak menší turnaj. A čo o rok? Tí, ktorí sme to skúsili, sa už teraz nevieme dočkať, kedy zažijeme opäť takúto zaujímavú noc. Radi sa znovu dozvieme veľa zaujímavých vecí a spoznáme lepšie svojich spolužiakov a kamarátov. Verím, že nový ročník prinesie aj nejaké nové aktivity, radi prispejeme s vlastnými nápadiami a tešíme sa, že niečo také môžeme na našej škole absolvovať.

Soňa Brodňanová, 2.F a Mgr. Marek Matuška

MEDZINÁRODNÁ CENA VOJVODU Z EDINBURGHU NA GBZA 2017/2018

Sformulovať si osobné ciele v oblastiach Šport, Talent a Dobrovoľníctvo a pracovať na ich plnení pravidelne od troch do šiestich mesiacov? Naplánovať a prežiť dvoj alebo trojdňovú expedíciu v prírode s batohom na chrbte? Zdá sa vám to popri školských povinnostiach nemožné? Nuž, už druhý rok sa na našej škole našli odvážlivci, odhodlaní prekonať všetky prekážky a naplniť ciele, ktoré si stanovili. Tento školský rok sa prekonávalo štrnásť účastníkov na bronzovej úrovni a štyria statoční pokračovali v plnení cieľov DofE na striebornej úrovni. Tu sú ich postrehy z tohtoročnej tvrdej práce.

VYSLŮŽILÝ STRIEBORNÝ TÍM - DofE 007

Písal sa začiatok školského roku 2017/18, ako DofE priekopníci sme sa vybrali na naše bronzové expedície. To, čo vyzeralo spočiatku ťažké na prípravu, sme zdolali ľavou zadnou a dokonca sme prežili jednu noc na hrade! Šesť namakaných dofákov úspešne ukončilo bronzovú úroveň.

Na kvalifikačnej expedícii sme sa rozhodli, že ideme do toho – „Ideme na striebornú úroveň!“ Avšak na striebro sme si trúfli už len štyria - Tery, Verča, Mišo a Maťa. Piatačky a tretiaci sa dali na spoločnú cestu.

Nájsť si znova ciele bolo pre niektorých ľahkým, pre iných ťažkým orieškom. Nevedeli sme, či pokračovať v zdokonaľovaní starých, alebo si dať úplne nové ciele. Výber oblastí bol rôzny - niekto sa chcel zlepšiť v umeleckom smere (tancovanie, hudobný nástroj), ale samozrejme sme dbali aj na pohybovú stránku (behali sme, plávali, veslovali, šnúru aj rozštep zvládnuť sme chceli). Všetci sme si nastavili latku naozaj vysoko - chceli sme sa zlepšiť v zručnostiach ako háčkovanie či získať certifikát z cudzieho jazyka. Nemôžem zabudnúť na dobrovoľníctvo. Učili sme cudzie jazyky, darovali sme vlastnoručne vyrobené hračky deťom, ale najmä sme svoj čas venovali niekomu inému a s radosťou sme pomáhali.

Po pol roku sme opäť naplnili naše batohy a poriadne nabalení sme sa vybrali na ďalšie dve expedície. Musíme uznať, že zbaliť všetko to jedlo a potrebné veci na tri dni a nosiť ich v batohoch bola vcelku zábava (aj s varičom, však, Veronika). Ale na tie spomienky nikdy nezabudneme, na krásnu prírodu Slovenska, hory, ktorými sme sa spolu túlili šesť dní. Prvú noc sme si nastavili budík na 3:15, aby sme vyšli na vrchol Suchý. Vidieť východ slnka v tom tichu hôr je neopísateľný zážitok. Jedinečnosť a krása toho rána nám umožnili uvedomiť si, aké krásne sú chvíle v prírode. Keď prišla únava, tretiaci si zdriemli, čo sa nedá povedať o piatačkách, ktoré sa chystali na maturity. Silný žihľavový čaj a talianska večera nás však postavili na nohy, rovnako aj wellness v potoku (v „žakuzke“, ktorú sme si sami postavili).

Strávili sme jeden večer aj s bronzovými pri ohni, kde sme si spolu opiekli spoločnú večeru.

Teraz, už ako vyslúžilí dofáci, s úsmevom spomíname na naše expedície a splnené ciele.

Potrebujete motiváciu, podporu, chcete prekonať samých seba? Spoznať svoje kvality a nedostatky? Chcete venovať svoj čas niekomu a začať niečo nové?

ZAPOJTE SA!

Uvedomíte si, ako jednoducho sa dokážete zlepšovať, krok po kroku, a ako BONUS – expedícia s možnosťou spoznať nových ľudí a objaviť nepoznané krásy Slovenska, stojí to naozaj za to.

Nezistíš, kým nevyskúšaš! Hrdo s bielou DofE zástavou!

Martina Remišová, 3.G

AKO VNÍMAJÚ DofE NOVÁČIKOVIA?

Začiatky boli zvláštne. Nové tváre, nové osobnosti, nové výzvy. Každý s inými záľubami a inými cieľmi.

Ako čas plynul, postupne sme sa spoznávali, rozprávali si zážitky a veci, s ktorými sme napredovali v daných oblastiach. Dokázali sme si navzájom poradiť a podržať sa, keď sme si mysleli, že nemáme dostatok síl pokračovať. Zistili sme, že máme spoločnú jednu základnú vec: chceme zmeniť okolie k lepšiemu. Obohatiť kultúru, pomôcť prírode, ponúknuť zo svojich vedomostí niečo aj iným. Čo dáš, to sa ti vráti. A to isté platí aj v DofE.

Po určitom čase si niektorí z nás už pomaličky dokončovali svoje ciele. Raz za mesiac sme mali stretnutie, kde sme si začínali chystať cvičnú expedíciu. Rozdelili sme sa na dva tímy.

Staršie a mladšie žiačky. Každý tím si premyslel miesto, ktoré by chcel spoznať, kde ešte nebol. Dohodli sme si trasy, boli poučené, ako sa správať v prípade, keby nás, napríklad, zastihol medveď alebo nepríjemná búrka. Rozdelili sme si úlohy. Každý člen mal na starosť určitú časť, aby všetko do seba zapadlo a nemali sme potom obavy z priebehu samotnej expedície.

Našu cvičnú expedíciu sme si naplánovali do Terchovej. Spoločne sme sa stretli v autobuse na stanici. Oba tímy sme sa rozhodli zdolať fatranský Veľký Kriváň a Belské skaly. Každý tím však išiel opačnou stranou. V bode začiatku sme sa rozlúčili a popriali si veľa šťastia. Tím, ktorý sme nazvali L.E.M.R.Y (mladšie žiačky) išli strmšou cestou. Po ceste si fotili rastliny, z ktorých potom vznikol krásny Herbár

z oblasti Malá Fatra. Druhý tím išiel miernejšou, no zato dlhšou trasou. Ony mali za úlohu vyzbierať odpady. Plasty, papiere, všetko čo len našli. Po ceste sme stretli veľa nových turistov, niektorým z nich sme porozprávali o našom programe, pretože každý si všimol naše neprehliadnuteľné ruksaky, v ktorých sme mali povinnú výbavu. Po vyše troch hodinách sme sa dostali na Snilovské sedlo, odkiaľ bol nádherný výhľad. Uvideli sme okolie a rozsiahle dediny navôkol. Naša cesta bola náročná, no nevzdali sme sa. Navzájom sme sa podporovali a spoločne vyšli až na vrch Veľkého Kriváňa, kde sme sa stretli oba tímy. Po spoločnom oddychu sa jeden tím rozhodol ísť dole po trase peši a ten druhý si užíval výhľad lanovkou.

Spoločne aj so striebornými sme strávili noc v Campingu Belá. Podvečer sme si urobili opekačku, kde sme sa pri ohni všetci spoločne rozprávali a pozerali na oblohu plnú hviezd.

Potom sme sa vybrali do stanov, no niektoré dievčatá od nás sa ešte pripravovali na nadchádzajúcu maturitu. Dokázali spojiť dve veci: pobyt v prírode a učenie sa. Nasledujúce ráno sme začali spoločnými raňajkami a vybrali sa na ďalší cieľ, ktorým boli Belské skaly. Keď sme sa na ne dostali, urobili sme si spoločné fotky a stretli sa s vedúcimi. Po úspešnom ukončení sme sa vybrali do najbližšej dediny na zaslúženú odmenu. Spolu sme si vychutnali zmrzlinu v Belej a nastúpili na autobus do Žiliny. Na stanici sme sa rozlúčili, poďakovali za to, že sme to zvládli a dobre došli, a každý sa vybral domov za svojou rodinou. S DofE sme zažili víkend plný nových zážitkov a prekonávania seba samých.

Natália Kováčová, 2.G a Tereza Tabačková, 3.G

GBZA NA DIVADELNÝCH DOSKÁCH

NÁJŠŤ ŠPANIELA V SEBE SAMOM

Ľudia hovoria, že študovať španielčinu bilingválne má svoje výhody, ako napríklad ovládanie jazyka alebo možnosť spoznať ľudí zo zahraničia. Avšak každý skutočný milovník tohto jazyka vidí to, že španielčina nie sú iba hodiny strávené písaním slovnej zásoby, slohov a písomiek, ale je to aj možnosť nájsť Španiela v sebe samom a na chvíľu sa do neho prevteliť. Tak ako sme sa mali možnosť my, študenti všetkých siedmich bilingválnych sekcií na Slovensku, prevteliť sa do osôb z divadelných hier alebo sa zahrať na presentadores, čiže moderátorov.

Vo štvrtok odštartovalo dlho očakávané národné kolo festivalu divadiel v španielskom jazyku. Pre nás, ako pre prvákov, to bola prvá možnosť vidieť divadelné predstavenie po španielsky interpretované našimi rovesníkmi a aj spolužiakmi. Veľmi nás potešilo, že sme rozumeli takmer všetkému, čo rozprávali, a vďaka tomu nám neunikla hlavná pointa žiadneho z divadiel. Čo však bolo ešte lepšie, vďaka tomu, že tento rok sa festival konal v Žiline, sme si mohli vyskúšať a sami zahrať už spomínaných presentadores.

Na úvod festivalu vystúpila Žilina a ich príbeh *Tri duše* (*Tres almas*). Príbeh, v ktorom herci humorným spôsobom zobrazili nezvyčajné situácie zo Španielska za Fernanda VII., pobavil všetkých prítomných. Príbeh bol rozprávaný hlavnou postavou Arianou (Adriana Moravčíková). Rozprával o zrade Marquésa de Villaba

(Margareta Camberová) voči Espinosovi (Samuel Nguyen), pre jeho lásku ku svojej Marquese Elene (Petra Laššaková). Espinosa šiel do mesta Salamanca, kde ho takmer zabil Marqués a jeho verný pomocník, opilec Hacha (Samuel Kafka). Na pokraji smrti ho našla Ariana a za pomoci Satana (Filip Štrba) a jeho dvoch pomocníčok (Viktória Witkovská, Alexandra Hrušková) priviedli exkrásavca späť k životu. Za túto službičku však musel Espinosa priniesť Satanovi tri duše. Prvá bola duša Hachu, po nej nasledovala Marquésova a nakoniec vzal prekvapivo aj dušu jeho milovanej Eleny. Všetci odvedli úžasné herecké výkony a niektorí odhalili nielen tajomstvá svojich postáv, ale aj tajomstvá hercov, ktorí ich stvárňovali.

Boli ste už niekedy v nezvyčajnom kaderníctve a zažili ste tam ešte nezvyčajnejšiu udalosť? S takouto situáciou sa museli vysporiadať herci z Nového Mesta nad Váhom v divadelnej hre Až po drdol (Hasta el moño). V kaderníctve vedenom bohatou a lenivou ženou sa stala vražda, na ktorú boli privolaní detektívi. Jediný muž tohto príbehu, pomocník detektívky, sa musel vyrovnáť so ženskými rečami a s posadnutosťou jednej zákazníčky robiť si selfies. Zistilo sa napokon, kto a prečo zavraždil mladú zákazníčku? Po niekoľkých prerušeníach od babky alkoholičky, majiteľky, kaderničky, čo si nedáva servítku pred ústa, a selfie maniačky, áno.

Po nich prišla na rad Banská Bystrica a príbeh Mŕtvola pána Garcíu (El cadáver del señor García), kde sa vyšetrovala samovražda muža, ktorý nebol tak úplne mŕtvy. Ako je to možné? Na túto otázku priniesol odpoveď samotný „mŕtvy“ a takmer spôsobil ďalšiu samovraždu.

Festival bol obohatený o muzikály, ktoré mali skutočne veľký úspech u všetkých divákov. Divadelníci z Trstenej nám zahrli svoju verziu Dona Juana. Obrazne ukázali realitu, kde Don Juan je síce ten najkrajší a najviac žiadaný chalan sídliska, ale je to taktiež aj najväčší sukničkář. A presne do takých sa dievčatá zamilujú najrýchlejšie. A keď už Don Juan zničí vzťah brata jeho milovanej a chce kvôli nej skončiť s rolou Dona Juana, nový Don Juan sídliska mu jeho lásku preberie. Trstená príjemne, humorne a hudobne ukončila prvý festivalový deň.

Posledný deň festivalu priniesol ďalšie vynikajúce divadelné hry. Nitra nám ukázala, ako po smrti autora a po predstavení jeho poslednej hry mal istý novinár veľa kritických rečí na jeho adresu, čo inšpirovalo hlavné postavy posledného autorovho diela, aby ukázali kritikovi chybnosť jeho slov a tak „trochu“ ho priviedli do šialenstva.

Ako som už spomínala, muzikálov bolo dosť, takpovediac, na každý deň jeden. Príbeh dvoch mladých košických umelcov s názvom Chcem byť (Quiero ser), nám ukázal problematiku mladých študentov, ktorí sa väčšmi ako škole venujú svojej budúcej tanečnej, speváckej a hudobníckej kariére. Čo sa mne a aj mnohým ďalším páčilo najviac? To, že okrem herectva, sme sa cítili aj ako na speváckom koncerte.

Festival uzavrelo gymnázium z Bratislavy. Jediné divadlo so životopisným príbehom s názvom Môj posledný výdych (Mi último suspiro) nám ukázalo život autora Federicu Garcíu Lorcu a filmového režiséra Luisa Buñuela, ktorý bol priateľom Lorcu. Bratislavčania veľmi umelecky nachystali scénu, a preto ich divadlo ulahodilo oku každého umelca.

Medzi predstaveniami vystupovali presentadores, ktorí mali okrem moderovania za úlohu niečo oveľa vážnejšie - museli vyšetriť brutálnu vraždu moderátorky (Isabella Arce), ktorú nečakane prebodla tajomná tanečníčka (Andrea Vavreková). Úbohej Rutílii, priateľke moderátorky (Romana Chantal Čuláková), zlomila táto vražda srdce, a tak spolu s ďalším tanečníkom (Rodan Obrk) privolali na pomoc detektíva (Juraj Jalovičiar). Spolu prešli do kaderníctva, kde pracovala arogantná kadernička (Anna Skaličanová) a dali si vojnu tanca s podozrivou klientkou v maske. Neskôr mala naša drahá Rutília samovražedné sklony, ale potom si svoje miesto vymenila s nervóznym scénografom (Marek Zachar), ktorý simuloval vlastnú smrť. Myslíte si, že láska cez internet je láska? Svoje by vám o tom povedala premudrovaná babka (Patrícia Mazaňová) a jej zamilovaná vnučka. Práve tu sa zisťuje, že Rutília nie je jediná žena v živote moderátorky a že sa o miesto delí s ďalšími dvoma - s vnučkou a aj babkou. Zvedavý detektív si napokon nevedel rady, a tak sa vydal do publika, aby vypátral niečo viac od svedkov v hľadisku. Namiesto toho si však iba urobil dvoch nepriateľov. Viete o tom, že moderátorka vždy chcela byť speváčkou? Keď sa jej do tela naposledy dostal jej duch, všetkých zamrazila svojim hlasom a s latino verziou pesničky k rozprávke Ľadové kráľovstvo. Pýtate sa, kto bol napokon vrahom? Detektív síce označil jedného z tanečníkov, ale iba moderátorka, ktorej telo vďaka surrealizmu opäť ožilo, môže označiť skutočného vinníka. A kto ním je? Predsa nikto iný, ako detektív, ktorý je do nej bláznivo zamilovaný. Summa summarum, moderátorka bola Don Juan tohto festivalu.

Na úplný záver sa odovzdali ceny za účasť, ktoré dostal každý súbor a aj špeciálne ceny ako napríklad cena za najlepšiu úroveň španielčiny (Nitra) alebo za najlepšie javiskové prevedenie (Bratislava). Pre Žilinu šlo hneď niekoľko cien. Môžeme sa

pochváliť najlepšimi hercami v oboch kategóriách. Najlepšou herečkou sa stala Adriana Moravčíková a najlepší herec bol Samuel Nguyen. Žilina mala tiež podľa poroty najlepšie kostýmy. Ale čo je hlavné, Žilina so svojím divadlom získala druhé miesto a možnosť ukázať sa v zahraničí spolu s „kolegami“ z Košíc, ktorí sa stali absolútnymi víťazmi festivalu.

Bol to obrovský zážitok. Zažili sme síce aj pády - a to doslova, ale čo je hlavné, užili sme si ako hádam nikdy predtým. Spoznali sme nových ľudí, s ktorými sme si padli do spoločnej noty a zábavným spôsobom sme si zlepšili našu španielčinu. Festival divadiel v španielskom jazyku sa zapíše do našich srdiec a ešte dlho budeme spomínať na ten pocit stáť na javisku v žiare reflektorov a nebyť na chvíľu Slovákom, ani študentom, ale španielskym hercom.

Patrícia Mazaňová, 1.E

DOS TAZAS DE TEATRO...¡CON CIANURO, POR FAVOR!

¿Qué es organizar un festival? Recortar flechitas, hacer cartelitos, y lavar tazas de café para que todo el mundo lo vea o disfrute... ¿de qué? ¿del teatro? no, de los carteles y del café, y solo en ocasiones de alguna pieza. Entonces ¿qué es organizar un festival? Básicamente es como llevar un bar restaurante en el que en el que Segismundo no es solo el delantero que aparece en el Marca y donde te puedes pedir una tapa de Escalope de Vega mientras la camarera te recita un soneto.

Se encienden las luces del invierno en las sonrisas con las que recibimos a los grupos de teatro. Cada uno de nosotros (profesores y alumnos organizadores) viste las galas de una *miss* guapa y delgada, una de esas que nunca tiene tiempo para comer. La cordialidad exige llevar a los invitados de un lado a otro siguiendo el programa en el que todo está minuciosamente detallado. Alexis es el que más sonríe, así soplan los piropos desde Nitra. Las chicas de cuarto se encargaron de acoger a los grupos y distribuirlos por el interior del laberíntico Mestké Divadlo. El Minotauro debe esconderse en algún lugar del teatro, quizás detrás de la máscara de algún personaje de la obra de Fermín, Silvia y Luis para presentar a cada grupo.

Nuestros estudiantes de primer curso hacían entrevistas por los pasillos a los actores de las distintas compañías. ¿Quién sabe si surgió la chispa del amor?

La mañana dio paso a la tarde y la tarde a la noche de la recepción formal. Rexona te abandona tras doce horas sin una ducha, así se explicaba la urgencia de todos por comer rápidamente. Lo cierto es que los grupos presentaron obras de gran calidad el primer día del festival y el día siguiente no fue para menos. Por fin, apareció el señor embajador y los miembros del tribunal se retiraron a deliberar. Varias lunas después, habiendo conseguido por fin la receta de la transmutación del agua en vino, el tribunal regresó con el veredicto: culpable.

Lo mejor del festival es cuando se acaba porque mientras ocurre hueles solo a teatro pero no metafóricamente, además es un olor compartido solidario y orgánico. Después de esos días una buena ducha es como una taza de Nescafé en la Antártida. Los que conocen el teatro y a sus directores ya saben de esa emoción que se apodera de uno los días previos a la representación. ¿Magia? No, más bien la certidumbre del 'otra vez vamos a perder y nos dan los premios de consolación': *Žilina three points*. Imaginas la cara ojiplática de Margareta saliendo a recoger un cenicero de plástico del premio al mejor espacio acústico secundario. Las cosas no fueron exactamente así pero la conciencia del resultado permitía anticipar con claridad el paseo de Alexis hasta correos para felicitar a la cadena china Alíbabá en reconocimiento a su estilo único y barato, mientras Filip recogía el premio al mejor vestuario. En fin, que ya nos veíamos felicitando a Kosice por su primer premio y lamentando no haber conseguido el segundo para ir a Moscú. Por suerte no fue así. Un Filip Strba muy vergonzoso hacía como que no quería recoger el segundo premio que nos llevaría a la tierra del Tetris y los hermanos Karamazov pero en su interior había un Gollum que no paraba de gritar: "mi tesoro, mi tesoro...".

No fue el único premio de la noche, Samuel Nguyen, actor de método, realizó la mayor interpretación que se le conoce, al recibir sin mostrar emoción alguna el preciado galardón al mejor actor con la alegría de quien está ante un pelotón de fusilamiento. Instantes después, Adriana Moravčíková, se convirtió en la revelación del año al ser la mejor actriz (y eso que era su primera vez en este festival) aunque parecía más interesada en ir a reunirse con su madre que la esperaba, motor del coche encendido, en la puerta del teatro.

En resumen, el resultado fue espectacular, los compañeros lo pasaron bien y nos felicitaron por la organización. Nosotros aprendimos que siempre es entretenido disfrutar dos días seguidos de obras sin parar para comer, sin tiempo para ir al servicio o para llamar a casa (*Mr. Wonderful* estaría orgulloso de nosotros). Vamos...¡qué estamos deseando repetir dentro de seis años, aquí en Žilina, por amor al arte!

Disfrutando del premio desde Moscú, nos despedimos mientras llegan esas tacitas.

DVE ŠÁLKY DIVADLA... S KYANIDOM, PROSÍM!

Čo znamená organizovať festival? Vystrihovať šípočky, vyrábať plagátky a umývať šálky od kávy, aby si to všetci ostatní mohli pozrieť a vychutnať... Čo? Divadlo? Nie, plagáty a kávu, len výnimočne nejakú divadelnú hru. Takže, čo znamená organizovať festival? V princípe je to ako viesť bar-reštauráciu, v ktorom Segismundo nie je len útočník, ktorý sa objaví v Marca (španielske športové noviny, pozn. prekladateľa), a kde si môžeš objednať chuťovku od Escalope de Vega, zatiaľ čo čašníčka ti recituje sonet.

Zapaľujú sa zimné svetlá na úsmevoch, s ktorými prijímame jednotlivé divadelné skupiny. Každý jeden z nás (učiteľov a študentov organizátorov) je nahodený v gala stáby krásna a štíhla miss, jedna z tých, čo nikdy nemá čas sa najesť. Srdečnosť vyžaduje viesť pozvaných z jedného miesta na druhé, v súlade s programom, kde je všetko detailne do minúty prepracované. Alexis je ten, čo sa najviac usmieva, tak znejú komplimenty z Nitry. Štvrtáčky si zobrali na starosť vyzdvihnúť skupiny a rozptýliť ich v interiéri labyrintu Mestského divadla. Minotaurus musí byť ukrytý niekde v divadle, snáď za maskou nejakej postavy z Fermínovho, Silviinho a Luisovho divadla na uvedenie všetkých skupín.

Naši prváci robili po chodbách rozhovory s hercami z rozličných divadelných spoločností. Ktovie, či sa vznietila nejaká iskra lásky?

Ráno sa prehuplo do popoludnia a popoludnie do noci s formálnou recepciou. Rexona ťa opustí po dvanástich hodinách bez sprchy, tým sa vysvetľovala nutnosť všetkých rýchlo sa najesť. Faktom je, že divadelné skupiny predstavili hry vysokej kvality v prvý deň festivalu a v druhý tomu nebolo inak. Napokon sa objavil aj pán veľvyslanec a členovia poroty sa odobrli vyhodnocovať. Po viacerých lunách a po dosiahnutí konečného receptu premenenia vody na víno, sa porota vrátila s verdiktom: vinný.

To najlepšie z festivalu je, keď končí, pretože počas neho ťa je cítiť len divadlom, ale nie metaforicky, okrem toho ide o vôňu zdieľanú, solidárnu a organickú. Po tých dňoch dobrú sprchu vnímaš ako šálku Nescafé na Antarktíde. Tí, čo poznajú divadlo a jeho režisérov, už vedia o tom pociť, ktorí sa ich zmocňuje pár dní pred predstavením. Mágia? Nie, skôr istota typu 'znovu prehráme a dostaneme ceny útechy': *Žilina three points*. Predstavíš si Margarétine vypleštené oči pri preberaní ceny v tvare umelohmotného populníka za najlepšie ozvučenú hru. Vec sa mala

trohu inak, ale vedomie výsledku umožňovalo predbiehať s jasnosťou Alexisovu prechádzku na poštu, aby zablahoževal čínskemu reťažcu Alibaba, uznávajúc jeho jedinečný a lacný štýl, zatiaľ čo Filip preberal cenu za najlepšie kostýmy. Každopádne, už sme sa videli, ako gratulujeme Košiciam k prvému miestu a ľutujeme, že sme nezískali druhé, aby sme aj my mohli ísť do Moskvy. Našťastie to tak nebolo. Veľmi hanblivý Filip Štrba sa tváril, že nechce prevziať druhú cenu, ktorá by nás zaviedla do krajiny Tetrisu a bratov Karamazovcov, ale v jeho vnútri sídlil Gollum, ktorý neprestával kričať: „Môj poklad, môj poklaaaad...”

Nebola to jediná cena večera, Samuel Nguyen, herec s jasnou metodikou, predviedol najlepšie herectvo, aké sme u neho kedy videli a za ktoré dostal hodnotné ocenenie pre najlepšieho herca, preberajúc ho bez náznaku emócie, s radosťou zodpovedajúcou tomu, kto stojí pred popravčou čatou. O pár chvíľ neskôr sa Adriana Moravčíková zmenila na objav roka vyhlásením za najlepšiu herečku (a to bola na festivale prvýkrát), aj keď vyzerala, že sa viac teší na stretnutie so svojou mamou, ktorá ju už čakala, auto naštartované, pri dverách divadla.

Aby sme to zhrnuli, výsledok bol famózný, kolegovia si to užili a zablahoževali nám k organizácii. My sme sa naučili, že je zábavné vychutnať si dva dni po sebe plné divadelných hier, bez prestávky na jedlo, na toaletu alebo na telefonát domov (*Mr. Wonderful* by bol na nás hrdý). Inak povedané, nevieme sa dočkať, až si to o šesť rokov celé, tu v Žiline, z lásky k umeniu, zopakujeme!

Užívajúc si výhru, lúčime sa z Moskvy, kým prídu tie šáločky.

Carlos González-Espresati García-Medall a Alexis Torres Domínguez

preložila Silvia Furmanová

NITRIANSKA DIVADELNÁ KATARZIA

Náš španielsky divadelný súbor sa po úspechu v národnej súťaži rozhodol opäť predviesť na ďalšom festivale. Tentokrát sme boli pozvaní na Filozofickú fakultu v Nitre, kde sme sa tri dni na katedre germanistiky venovali spoznávaniu cudzích jazykov skrz divadelné predstavenia bilingválnych študentov. Na naše osobné požiadanie sme boli zaradení do programu v stredu 25.4.2018. Poprosili nás však o skrátenie našej hry. No vplyv španielskej kultúry je tu silný, a preto sme aplikovali životnú filozofiu „Čakanie sa vypláca“. Nebolo potrebné nič skracovať, keďže týždeň pred samotným vystúpením nám e-mail oznámil čas, ktorý máme na realizáciu hry. Krásne nám to vychádzalo, čiže v rámci prípravy sme mali jednu generálku a to bolo všetko. Už len zbaliť kufre a vyraziť. Opäť nás zastihlo šťastie, keď meškal vlak, ktorý by inak viac ako polovica nestihla. Cesta bola príjemná, bez komplikácií sme dorazili. Po minulom roku sme si niektorí pamätali cestu k ubytovaniu, kde nás už čakali ustlané postieľky. Noc bola ešte mladá, tak sme sa vydali na prehliadku mesta, kde sme sa stretli so skupinou divadelníkov z Košíc. Dali sme si hnusný kebab a zhodli sme sa na kandidatúre. Rozprávali sme sa dlho po zotmení, tiež sme zistili, že v Nitre sú dva festivaly cudzích jazykov súčasne.

Takže nasledujúce ráno sme sa nestretli. Miesto nich nás v prednáškovej sále čakalo hotové more detí. Očividne bol festival rozdelený na tri dni preto, aby prvý deň šli škôlkari a žiaci základných škôl, druhý deň stredoškôláci a posledný vysokoškôláci. My sme chceli byť zaradený v stredu a nemali s tým problém, len sme skončili medzi... mladšími. Ľudia, ktorí videli naše predstavenie, chápu, prečo by to mohol byť problém. Nastal celkom kontrast, keď som tam prišiel s diabolskými rohmi a okolo mňa tancovali a skackali deti prezlečené za motýliky, prasiatka a jabĺčka. Ich predstavenia, ako napríklad Šarlotina pavučinka, boli opakom našej hry plnej prostitúcie, vrážd a omamných látok. Zrejme preto sme aj dostali ocenenie „za vyvážené a vysoko vyspelé kolektívne stvárnenie témy“. Neodišli sme len s jedným diplomom, ale hneď dvoma, druhý vyslužený našimi „tanečnými výkonmi“. Okrem pochvál sme si odniesli aj obrovský kultúrny zážitok. Deti v takom mladom veku naozaj predviedli skvelé výkony a navyše v cudzom jazyku! Jedna skupina drobčekov pred predstavením priznala, že sa učia po francúzsky len pol roka. Napriek tomu hovorili krásne plynule. Aby som to zhrnul, bol to fantastický zážitok a myslím, že hovorím za všetkých, že by sa nám páčilo opäť sa zúčastniť.

MISKY STRIEBORNÉ BRONZOVÉ

Prvý ročník existencie slovenského divadla na našej škole určite prekonal očakávania. Pod vedením mimoriadne energického pána profesora Benikovského sme za prvých šesť mesiacov nacvičili hru s názvom *Misky strieborné, nádoby výborné* od súčasnej slovenskej spisovateľky Jany Juráňovej. Takmer každý pondelok sa popoludní z niektorej z piatackých tried ozývali bábkoherci: „Čo? To už idem? Prečo ste mi to nepovedali?“ Činoherci sa tiež nenechali zahanbiť a svedomite si buď skákali jeden druhému do reči, alebo si občas jednoducho oddýchli od toľkého rozprávania a dali priestor tichu.

Po čase sme sa však našli a spoločne so zimou odišla aj väčšina chýb, ktoré sme počas nácvikov zvykli robiť. Bolo načase! Na konci februára sme našu snahu predviedli na premiére, ktorá bola určená pre pracovníkov školy a študentov. V marci nás čakalo súťažné vystúpenie na okresom kole súťaže divadiel mladých javiskových foriem, kde sme obsadili bronzové pásmo. Najprv stres, potom chvíľa smiechu počas predstavenia za oponami, keď sme práve neboli na scéne, a nakoniec radosť, že sme to úspešne zvládli a môžeme začať s novou hrou.

V súčasnosti (koniec júna 2018) dotvárame dielo *Mŕtva ľalia*, ktoré si budete môcť pozrieť a vypočuť niekedy v priebehu budúceho školského roka.

Samuel Horváth, 2.G + divadelný súbor

DIVADELNÁ SOBOTA TAK, AKO SA PATRÍ!

V sobotu 16. júna sa naši žiaci a priaznivci divadla stretli v Dome odborov v Žiline na Festivale francúzskeho divadla vo francúzskom jazyku, po francúzsky *Journée Internationale du Théâtre Francophone 2018*. Toto sympatické podujatie, ktoré zorganizovali dvaja naši nadšení a dobre známi lektori, Florian Coheur a Silvia Amato, milým spôsobom spojilo nielen priaznivcov divadla a francúzštiny, ale aj rodičov, starých rodičov, pedagógov a milovníkov kultúrneho života zo Žiliny aj iných kútov Slovenska. Samozrejme, nesmeli chýbať ani zahraniční hostia – festival otváral belgický spisovateľ a autor divadelných hier François Salmon.

Počas festivalu mali diváci možnosť zhladnúť dve divadelné predstavenia. Prvú divadelnú hru, *Une bonne idée (Dobrý nápad)* napísal Florian Coheur a spolu s kolegyňou Silviou Amato ju naskúšali so žiakmi divadelného súboru, ktorý má pri našej škole dlhú tradíciu. Mladí herci zo všetkých ročníkov podali vynikajúce výkony vo veľmi peknej francúzštine a bolo vidieť, že téma – moderné technológie, budúcnosť našej zeme, ľudskosť a odvaha – im naozaj sadli. Mnohí sa na scéne prekonávali, bravúrne zvládali dojatie a únavu a celkovo svojimi výkonmi prispeli k tomu, že sme mali možnosť vidieť nezabudnuteľné predstavenie.

Druhé predstavenie s názvom *Alive*, predviedla belgická divadelná skupina *Les gens de bonne compagnie*. Autori a realizátori Emmanuel Dekoninck, Gilles Masson

a Benoit Verhaert zložili k predstaveniu aj vlastnú hudbu a ozvláštnili ho svetlými efektmi. Ponúkli zaujímavý western muzikál, a ako sami povedali, bolo to predstavenie, ktoré sa nepretvaruje, kde je všetko pravda a kde si život vyrovnáva účty s fikciou. Pre všetkých v publiku aj pre mladých hercov z nášho krúžku to bolo veľmi inšpiratívne predstavenie.

Festival divadla vo francúzskom jazyku presahuje hranice školy a spája všetkých milovníkov kultúry a francúzštiny, bez ohľadu na vek či zamestnanie. Vďaka lektorom, žiakom a všetkým, čo sa na náročnej príprave podieľali v pozadí, sa úspešne podarilo ukázať žilinskej verejnosti krásu francúzskej kultúry a zviditeľniť našu školu pomocou veľmi príjemnej kultúrnej aktivity.

Tešíme sa na ďalší ročník.

Mgr. Jarmila Pospěchová

UN, DEUX, TROIS – ACTION!

Chaque année, les lecteurs belges Silvia Amato et Florian Coheur lancent un atelier du théâtre en langue française ouvert à tous les élèves et ayant pour but la représentation d'une pièce belge francophone à la fin de l'année scolaire. Cette année, la troupe était composée de 11 élèves provenant de différentes classes et qui avaient été sélectionnés lors d'un long casting par les lecteurs. Dans ce groupe, il y avait des débutants au théâtre mais aussi des élèves qui avaient déjà eu une ou plusieurs expériences dans ce domaine. La troupe s'est réunie tous les mardis, deux heures par semaine. Elle a surtout travaillé l'improvisation et un texte théâtral écrit par Florian Coheur, un des lecteurs.

La pièce s'appelle « Une bonne idée » et elle a été représentée pour la première fois le 27 avril 2018 au centre culturel STANICA de Zilina et ensuite au théâtre Dom odborov de Zilina le 16 juin 2018, lors d'une journée théâtrale francophone organisée par Silvia Amato et Florian Coheur. L'évènement a été inauguré par l'auteur belge François Salmon, l'invité d'honneur, et il s'est conclu par la représentation de la pièce ALIVE interprétée par les acteurs professionnels belges «Les gens de bonne compagnie».

Pour l'occasion, la troupe GBZA a eu la chance de participer également à un atelier de théâtre animé le matin par François Salmon et le soir, de profiter d'un bon burger au restaurant Manzo.

Pour la prochaine année, on espère que la troupe et ses deux professeurs pourront participer à des compétitions théâtrales à l'étranger. Croisons donc les doigts!

Beata Bielková, Ema Dupkalova, Emma Lörcinczova, Peter Nadanyi, Veronika Pokorná, Martina Remišová, Daniel Saberi, Žofia Škvareková, Patrícia Šmáriková, Nicole Sýkorova, Eva Urbaníková.

Voici le lien du 16 juin :

https://www.facebook.com/events/242569312986505/257274768182626/?notif_t=admin_plan_mall_activity&notif_id=1529261094824053

Silvia Amato

RAZ, DVA, TRI – AKCIA!

Tak ako minulý rok, aj tentokrát belgickí lektori Silvia Amato a Florian Coheur otvorili krúžok divadla vo francúzskom jazyku pre žiakov našej školy s cieľom naštudovať a predstaviť na konci školského roka pôvodnú (belgickú) divadelnú hru. Po úspešnom kastingu tak súbor vytvorilo 11 žiakov z rôznych ročníkov a tried, vybraných spomedzi ostatných záujemcov, niektorí už s predchádzajúcimi skúsenosťami, iní úplní začiatočníci. Počas pravidelných stretnutí každý utorok poobede spoločne nacvičovali improvizáciu a pracovali na naštudovaní hry s názvom Dobrý nápad, ktorej autorom je Florian Coheur.

Úspešná premiéra hry sa uskutočnila 27. apríla v kultúrnom centre Stanica v Žiline a následne ju diváci mohli vidieť v sále Domu odborov 16. júna, počas Dňa frankofónneho divadla organizovaného taktiež našimi lektormi. Festival zahájil čestný hosť, pán François Salmon, belgický autor a ukončila ho profesionálna belgická divadelná skupina *Les gens de bonne compagnie* svojou hrou *Alive*.

Pri tejto príležitosti mali členovia GBZA súboru tiež príležitosť zúčastniť sa divadelného ateliéru François Salmona a večer, po skvelom výkone, si pochutiať na dobrom burgri v reštaurácii Manzo.

Dúfame, že naša divadelná skupina a ich dvaja profesori budú môcť ukázať svoj talent aj na podobných podujatiach v zahraničí. Držme si palce!

A tu sú naši skvelí herci:

Silvia Amato

preložila Mgr. Ivana Matuščinová

GBZA NA SÚŤAŽIACH

TRIDSAŤ HODÍN K ÚSPECHU

Na súťaž Mladý digitálny Európan som sa dostala úplnou náhodou. Keď som po tradičnej rannej návšteve bufetu s bagetou v ruke kráčala smerom k druhej efke, na chodbe ma zastavil pán učiteľ Ferko s rýchlym a jednoduchým odkazom. Som prihlásená na súťaž Mladý digitálny Európan. Na ráno mala táto správa efekt studenej sprchy. Súťaž sa totiž konala nasledujúci deň. Za jedno poobedie som si musela naštudovať knihu, ktorá má osemdesiat strán, a v ideálnom prípade si z nej aj čo najviac informácií zapamätať. Po poobedí plnom učenia sa, čítania a popíjania kávy som sa nasledujúci deň pred počítačom cítila nepripravená. Pri vyplňovaní testu zo mňa opadol stres, keďže otázky neboli najťažšie a vedela som odpovedať na väčšinu z nich. Po vypršaní časového limitu štyridsaťpäť minút sme sa dozvedeli výsledky, s ktorými boli mnohí z nás spokojní, no našlo sa aj zopár sklamaných súťažiacich. Ja som sa radila medzi prvú polovičku, ale skutočné prekvapenie prišlo až pár týždňov po vyplnení testu.

Ja a Barbora Mládenková sme sa dostali medzi desiatku študentov s najlepšimi výsledkami na Slovensku a prebojovali sme sa do celoštátneho kola. Dni ubehli veľmi rýchlo a zrazu sme sa ocitli na dvojdňovom súťažnom pobyte v Novom Smokovci. Po príchode nás neprekvapil len dážď, ale aj desaťstupňový teplotný rozdiel v porovnaní so Žilinou. V preklade to znamená, že sme z očí zložili slnečné okuliare a z tašiek vytiahli bundy a dáždniky. V hoteli sme si ihneď našli obľúbené miesto. To bola konkrétne bowlingová dráha, ktorá sa nie veľmi rozumne

nachádzala hneď vedľa obrovského okna. Barča nás s prehľadom porazila, a keďže tabuľka nehrala úplne na strane mojich predstáv, zostávalo mi spriatelieť sa s heslom „nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa“. Nakoniec, všetci sme boli víťazi, keďže sme splnili náš najdôležitejší cieľ - okenné sklo sa po našom odchode nachádzalo na rovnakom mieste. Druhý deň sme sa konečne dostali k veci, kvôli ktorej sme vlastne vycestovali zo Žiliny. Plné napätia a odhodlania, aj keď s vedomím, že najhoršie skončíme desiate na Slovensku (áno, všetci nás tým upokojovali) sme prišli na registráciu. Verili sme v naše vedomosti a nakoniec po očakávanom teste prišli výsledky. Okrem diplomov ja za tretie a Barča za druhé miesto sme si odniesli aj tašky s reklamnými predmetmi s logom Európskej únie. Druhé miesto, ktoré si vybojovala Barča, jej prinieslo aj výlet do európskych inštitúcií v Bruseli. Tak na záver môžem povedať, že súťaž Mladý digitálny Európan nás nesklamala a myslím, že sme nesklamali ani my.

Alexandra Janasová, 2.F

IN MEMORIAM... LOADING

Čas sú peniaze. My sme sa rozhodli ostať materiálne chudobnými (zatiaľ...) a venovať desiatky hodín svojho času fetišistickej príprave na ďalšie krajské kolo Dejepisnej súťaže gymnázií ČR a SR. Cieľ sa od minulého roka nezmenil: postúpiť do Chebu (rozumej: cestovať do najzapadnutejšieho kúta Česka, aby sme si mohli zasúťažiť aj s českými kamarátmi).

V ľahko zmenenej zostave (Emma Paulínyová, 4.F; Samuel Horváth, 2.G; Matej Drdák, 4.G), ale s rovnakým elánom sme sa ešte v zimných mesiacoch pustili do pre úspech nevyhnutných príprav zahŕňajúcich našu česko-slovenskú históriu od Pražskej jari až po Chartu 77. I keď naša generácia v tomto období nežila, pri takejto činnosti vás ľahko prepadne zvláštna nostalgia. Možno je to tak preto, že sme to naozaj nezažili. Možno preto, že ľudia chcú radšej spomínať na to dobré (i keď toho nebolo veľa). Možno preto, že jediný náš kontakt so socializmom bol, keď sme si na Vianoce pozreli *S tebou mně baví svět*. A možno len preto, že sú to dejiny. Aj napriek svojím mínusom (alebo práve kvôli nim) sa ich však oplatí študovať. Po posledných ranných dolaďovacích otázkach sme sa so známym pocitom vybrali do známej školy. Vyplnili sme neznámy test obklopení neznámymi ľuďmi a potom sme išli do známej pizzérie na ešte známejšiu pizzu. A potom nám oznámili výsledky.

Je to tu zas. Opäť pôjdeme na jeseň do Chebu. Spokojní a znova vystresovaní pri pomyslení na letné a jesenné večery strávené so špičkovými historickými publikáciami, pri ktorých čítaní máte po tretej strane chuť si dať pivko. Alebo si ísť zabehať. Alebo pomôcť poupratovať. Alebo mať o 1 hodinu francúzskej/španielskej fyziky týždenne viac. Ale ak sa dostanete na poslednú stranu, viete, že ste sa toho veľa naučili a že ak vám niekto povie, že za komunistov tu bola sociálna spravodlivosť, tak to nie je úplne pravda. Napokon, čo nič nestojí, za nič nestojí. Držte nám palce.

Matej Drdák, 4.G

TRAJA MUŠKETIERI PO 350 ROKOCH – POKUS O ÚNOS EURÓPY

„Nguyen! Prihlásil som teba, Mušku a Janča do súťaže,“ zahrnelo v už neviem aký deň na chodbách školy od učiteľa Ferka. Ani jeden z nás nemal poňatia, o čom je tá súťaž alebo prečo sme boli takto privilegovaní. Až neskôr sme sa dozvedeli, že náš samozvaný *d'Artagnan*, pán učiteľ Ferko, znova zostavuje tím mušketierov, ktorí budú bojovať všetci za jedného a jeden za všetkých v súťaži s názvom Mladý Európan.

Naša mušketierska misia spočívala v tom, aby sme sa naučili čo najviac o Európskej únii, vrátane histórie, vrcholných predstaviteľov (áno, aj Vysoko postavenú predstaviteľku Európskej Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, mimochodom je to Federica Mogherini) a zaujímavých lokalít geografických a historických. S celkom dostatočnou prípravou sme sa vydali osemnásteho apríla na územie Žilinskej Univerzity, kde sme sa po kratšom dialógu ohľadom saturácie univerzitnej knižnice a rýchlym občerstvení dali na riešenie súťaže.

Ako prvé nás čakala písomná časť, ktorá spočívala v asi päťdesiatich otázkach, zameraných na našu orientáciu v orgánoch, predstaviteľoch a projektoch EÚ. Po našom viac-menej „intenzívnom“ prípravnom štúdiu bola táto časť malina a vyšli

sme z toho ako jasní víťazi. Druhá časť sa skladala z jazykovej tajničky, kde sme mali vyplniť krížovku pomocou kľúča všemožných výrazov zo všemožných európskych jazykov. Keďže nie sme žiadni *tontos*, tak nám to taktiež išlo *très bien*. Ako posledná výzva bol pre prvé tri najlepšie umiestnené tímy (samozrejme aj pre nás) nachystaný kvíz. Tu sme si mohli otázky vyberať my, a aj sme tak robili. Vzduchom lietala vtipná atmosféra a mušketeri z GBZA sa občas tvárili, ako keby zjedli ráno vtipnú kašu, lebo zatiaľ čo ostatní odpovedali na ťažké otázky ohľadom Európskeho programu pre vesmír alebo iných podobných vecí, my sme mali napr. identifikovať prezidenta Macrona na obrázku. Išla nám proste karta a šťastena bola na našej strane.

Neskôr sme však zistili, že to nebola celkom pravda, pretože otázky mali rozličné obodovanie a to sa k našim ušiam nejako vopred nedostalo. Stratili sme síce tesne prvé miesto v prospech Gymnázia Jozefa Lettricha z Martina, ale druhé miesto bolo aj tak naše a nikto nám ho už nezobral. Atos, Portos a Aramis nakoniec odišli z tejto súťaže so sladkohorkým pocitom, ale veria, že budúci traja mušketeri, ktorých vyberie pán učiteľ Ferko, už do tretice získajú to vytúžené zlato.

Samuel Nguyen, 3.E

MARIÁNOVE POTULKY PO SVETE

Projekt Rozhoduj o Európe bol sériou seminárov, súťažných simulácií zasadaní európskych inštitúcií a štruktúrovaných dialógov. Slovenskú časť organizovalo Centrum pre európsku politiku (CEP). Najúspešnejší účastníci získali exkurziu v orgánoch EÚ pod záštitou poslanca Európskeho parlamentu pána Borisa Zalu. Z našej školy získali postup (Marián Bellay a Andrej Harciník), nakoniec som sa ho zúčastnil iba ja od 10.10.2017 do 13.10.2017. Okrem návštevy Európskeho parlamentu, diskusie s poslancami o zavedení eura, vzdelávacích a náučných prednášok so zamestnancami, ktorí pracujú v Európskom parlamente, účastníci navštívili aj centrálu Severoatlantickej aliancie a Atómium. Nechýbala prehliadka historického centra Bruselu, ktoré určite patrí k tým najkrajším. Exkurzia pomohla lepšie pochopiť fungovanie Európskej únie a osvojiť si európske hodnoty.

Projekt Rozhoduj o Európe bol sprevádzaný aj diskusiami s mladými ľuďmi na celom Slovensku. Zapojilo sa do nich 650 študentov a 75 verejných činiteľov. Z každej diskusie bola vypracovaná zápisnica, ktorá syntetizovala názory mladých ľudí. Všetky tieto dokumenty boli spracované vybranými študentmi. Získal som možnosť prezentovať naše názory ľuďom s rozhodovacou právomocou. Mojou doménou sa na zasadnutí stala oblasť dopravy. Okrem problematiky dopravy študenti veľmi citlivo reflektovali aj problémy v školstve. Rezovali aj témy prítomnosť korupcie, negatívne vnímanie budúcnosti a nedôvera voči štátnym inštitúciám. Okrem prezentácií a diskusie medzi učiteľmi, prítomnými študentmi a verejnými činiteľmi, boli naše závery ďalej predstavené ministerským pracovným skupinám. Na záver bol projekt zhodnotený ako úspešný. Celé vyhodnotenie sa uskutočnilo 10.11.2017 v Európskom dome v Bratislave

Marián Bellay, 4.G

O RÉTORIKE, ŠPANIELČINE A ZMRZLINE

V našej škole sa tento rok 23. apríla uskutočnila rečnícka súťaž medzi žiakmi prvých troch ročníkov španielskej sekcie Atril de Gabilondo. Mali sme možnosť si vypočuť názory a zaujímavé myšlienky na témy ako napríklad, či jediná povinnosť ženy je starať sa o deti a robiť domáce práce, polemizovať o tom, či Slovensko stráca kultúrne hodnoty a identitu, prípadne sa zamyslieť nad poslednými udalosťami po smrti Jána Kuciaka. Bolo cítiť, ako sa každý jeden účastník vžil do svojej témy a o to ťažšie bolo rozhodnúť o tom, koho naši porotcovia alias profesorky Tunčerová a Furmanová a profesori Alexis a Fermín posunú do ďalšieho kola. Vybraní fináloví „šťastlivci“ napokon medzi sebou súťažili trochu iným spôsobom. Už nebol priestor sa v pokoji domova pripraviť na danú tému, museli sme po minúte premýšľania improvizovať. Nevieť, akým šťastím som sa v tejto skupine ocitla aj ja, a poviem vám, sprevádzalo ma to dobre známe potenie dlaní, roztrasené kolená a hlas, no niet nad Fermínove povzbudzujúce slová a úsmevy ostatných profesorov. Celou súťažou nám robila spoločnosť chuť na gastronómické zázraky, ktoré pre nás naša porota prichystala. Po udelení cien, keď sme už všetci mali slinu dlhú ako šál, sme sa do toho mohli konečne pustiť. To mi pripomína, že som si chcela vypýtať recept na mrkvovú tortu s macarphone a na geniálnu moju omáčku. Takže, decká, ak by vás budúci rok chcela odradiť podobná tréma, akú som mala ja, tak vám vopred hovorím, že prísť o taký zážitok by bola škoda.

PS: Mimochodom, ak by sa niekedy konala súťaž v jedení zmrzliny, nezabudnite prihlásiť pani profesorku Furmanovú.

Lujza Chochulová, 2.E

GBZA V ATELIÉRI***ÓDA NA MILOŠŤ***

Óda pre tých,
ktorí ostali odsúdení na milosť,
ktorí uchádzali do veľkomiest,
ktorí pochovali v odraze rieky spomienku,
na ktorú nevedeli a nechceli zabudnúť,
ktorí písali život na nočné múry,
ktorí písali nocou na život,
ktorí pripálili cigaretu neskorému večeru,
ktorí sypali soľ do zmyslov
a cukor do útrobov

na hviezdnatých pilieroch mostov udržiavajúcich tóninu ich rozozvučaného
podvedomia.

Óda pre tých,
ktorí zapreli a sklámali dušu a pochovali pod listami olivovníkov,
ktorí strácali slová ukryté v /ne/pamäti vekov,
ktorí znovuzrodili jazvy pre dotyk večnosti,
ktorí s pulzujúcou krvou citovali zbitých básnikov v opojení Rocklandov vlastných
svetov,
ktorí poznačení akrylovou korunou
s odpoveďou na nejasnú otázku, bez otázky na jasnú odpoveď,
bez podstaty,
bez podstaty inokedy nesúcej v priazni dobrovoľnosti skutočný triezvy úmysel

v duchu hlásali ódu na tých,
ktorí nachádzali a strácali seba,
aby nachádzali a strácali lásku.

Všetko
v kruhu
nekončiacich úskokov

smerujúcich
ku koncu bez začiatku
a začiatku bez konca.

Na zdravie, osud, ak vyhovieš.

V PRASKANÍ LESA

V praskaní lesa,
V tienistých odleskoch-
Oheň.
Vypaľujúci na lícach šťastie
umocnené nedočkavosťou
za ranným svitaním
slnka i všetkých duší
Navôkol.
I v nás.

Zraky cez oheň
Ako jasné slnká
Ako skryté básne v skrytých slovách.
Snívam ticho.
Odsúdení životu na doživotie
Trampovia ľudských srdc
Pokorne hľadajúci verš.

Tými sme boli pred svitaním
A takými budeme naveky.

V NÁS

Sychravé trasúce sa telá svedkov
(Vlastnej lásky)
Mdlo a s úctou
Neucítiš-
viac.

Všetko jagavé pretečie

v obločných pohľadoch noci.

Zakliešti um
(V rytme rán?)
V tichu pozostalých.

Otupená bránica,
Pulzujúce, búšiace
podkožné vnútra.

Otázky, čo v stávke prehrali odpoveď.
Strach, čo odstránili strachom
väčším.
(utopeným v ňom)

Skutočné je otázne

A steny z mramoru žltnú prirýchlo.

ZBITÁ POLNOC

Bola som svedkom vraždy z kameňa.
Štrková kabelka pohodená hneď vedľa asfaltového kabáta.

Beztak bola táto noc až príliš tmavá.
Nuž, prišla som jej utopené hviezdy a prinútila vyčistiť prenataté nebo.
Všetko s ľahkosťou,

mĺčaním.
A v hlbokej tónine
jedna betónová vražda.
Ducha?
Osamelosti?
Ducha osamelosti?

Ulica farby vyblednutej tmavej fotografie.
Len chodec dohliada na svoje ostrosýte kroky, preryvy, škrabance na filmovom
negatíve.
Pre plátno nie je čas ani priestor.

Prešla som cez Kôprovský štít, Hincovo pleso a cez ďalšie plesá len preto, aby som
si ľahla do tej istej postele bez toho istého človeka
A bála sa tých istých čiernych sídliskových kútov
A prechádzajúcej ženy prekračujúc jej vlastný tieň.

Koľkokrát sa duša oddá, toľkokrát sa vráti.

Raz mi môj dobrý priateľ zdelil:
Nezachrániš telom, čo dušou zanedbáš.

A tienistá jablň mu listami prikývla,
keď som v tú istú mŕtvu noc prešla popri nej.

Nevedel, že neprítomná duša
Nemá čo zanedbať.

Opíja sa niekde na nepárnej strane Hraběho básne, tancuje s lístím prikyvujúcej
starej jablone do rytmu modrého blues
a šepká mne i prišitým hviezdám,
že sa raz na dobro i na zlo nevráti.

A vtedy noc spáchala samovraždu.
Vraj musela sa prizerieť jej odchodu.
Šeď- prichádzajúce slzy.
Kývam smrti, čo noc i dušu drží za ruku
a konečne vedie ich k pokojnému žitiu.

BEZ NÁZVU, ALE O ŽIVOTE

Bojovať.
I keď stonky času
zoschnú.
Rúčky posuň
Vpred-vzad
Vpred-vzad
Bdieť-spať
Snívať-
A či snívať?

Skíbiť!
Skíbiť tikajúce končatiny
orloja- života svojho.
Biele hriechy večne vďačné
Sebe
v tebe.
Zub času
Odumrie
Raz.
No i tak.
No i tak.
Tik-tak
I- tak v záveji nocí
Unesený
Vzlykom koľajníc
Zo zvyku bádať.
Hrnot piesňou ti bude
V blízkom povetrí
Horieť ostanú ti
Len mokré zápalky
I bez svetla však
Raz nájdeš
Už dávno nájdené
A
V spálenisku zahliadneš
Zatúlané trojlístky
vlastného nešťastia.
Necháš ich tak-
V kyslík,
Čo dusí nás na duši-
Premeniť.
Hľa, tu je ten proces.
Dávno nájdený.

**„TO SA UŽ SNÁĎ ANI TAJIŤ NEDÁ, ŽE JE VZDELANOSŤ PRVOU
 PODMIENKOU, ABY JEDNOTLIVEC A ABY KRAJINA VZRSTAŤ
 A KVIŤNÚŤ MOHLA.“**

(Esej)

Táto veta vyslovená významným slovenským politikom Milanom Hodžom v sebe ukrýva viac než len prázdne slová osobnosti slovenských dejín. Ak chceme správne pochopiť tento výrok, ktorým sa nám už spomenutý štátnik snaží otvoriť oči, musíme porozumieť jeho posolstvu.

Zamerajme sa teda teraz hlavne na časť, v ktorej Hodža nazýva vzdelanosť prvou podmienkou rozvoja. Je vzdelanosť naozaj taká dôležitá, že musí byť prioritou medzi veľkou konkurenciou iných požiadaviek na to, aby sa krajina (teda aj každý jednotlivec) mohla rozvíjať?

Každému rozmyšľajúcemu človeku by napadlo, že určite áno. Nie je predsa nič horšie ako národ oviec, bezduchých bábok nasledujúcich iba aktuálne trendy, bábok, čo sa nechajú niesť na vlnách davu sťa drevené člny, čo sa ponoria už pri prvom návale tlaku, na ktorý počas svojej plavby natrafia. Nech vyzerajú akokoľvek nádherne, silno a statne, nech vyzerajú v našich očiach aj ako nezastaviteľné parníky, i tak keď nemajú správneho a múdreho kapitána, raz určite pôjdu ku dnu. Veď aj Titanic, vraj nepotopiteľný, nedobytný a neporaziteľný, najlepší vo svojej dobe, sa potopil hneď pri prvej plavbe. Na palube vyhaslo až tisícpäťstoti plamienkov ľudských životov. Kde bol problém? Posádka bola mozgom tejto lode, ktorý ju napokon priviedol ku skaze. Výskum experta Raya Bostona a írskeho novinára Seana Molonyho odhalil, že hlavnou príčinou potopenia Titanicu nebol osudový ľadovec, ale nevedomosť a s ňou ruka v ruke idúca hrubá nedbalosť posádky, ktorá podcenila tri týždne trvajúci požiar v podpalubí. Chýbalo im totiž dostatočné technické vzdelanie. Jednoduchý fyzikálny poznatok, **že pevnosť ocele pri takej vysokej teplote, aká vznikla pri požiari (okolo 1000 stupňov Celzia), je až o 75 percent nižšia.** Z pýchy vtedajších konštruktérov, čo mala lámať rýchlostné rekordy, sa tak za pár dní stala vaječná škrupina. No a náraz už bol len čerešničkou na torte súsledností skazy. Môžeme teda skonštatovať, že vzdelanie by aj v tomto

tragickom prípade zabezpečilo prevenciu mnohých zlých krokov, ktoré viedli ku katastrofe.

Pokiaľ teda prirovnáme Titanic k slovenskému školstvu, „ideme dolu vodou“. Ak chceme porovnať Slovensko s ostatnými vyspelými krajinami podľa výsledkov medzinárodných testovaní, tak dostaneme zaujímavý výsledok. Testovania nižších ročníkov majú nadpriemerné výsledky, čo znamená, že vzdelávanie detí na Slovensku nie je na tom až tak zle. Avšak už tí starší, pätnásť- a viac-roční, dosahujú výsledky nachádzajúce sa hlboko pod priemerom zapojených krajín. Prečo sú naše výsledky v testoch TIMSS a PIRLS (4. ročník základných škôl) výrazne lepšie ako v testovaní PISA (15 - a viac-roční)? Čo zapríčinilo takýto rapidný pokles? Ale je tu ešte aj iná odchýlka stojaca za povšimnutie. Prečo grafy výsledkov od roku 2003 až po dnešný deň majú tvar trajektórie Titanicu po zrážke s ľadovcom – smerom dolu? Zatiaľ čo lode úrovni iných školstiev podľa už spomenutých medzinárodných testovaní, štatistík, pretekov národov v intelektu prosperujú, tá naša sa „valí do neznáma“, ako by povedal spevák skupiny Tublatanka. Možno práve aj naša vláda, takisto ako velenie Titanicu, dlhodobo zanedbáva tlejúci požiar: centralizované riadenie bez skutočného záujmu o postoje žiakov i učiteľov, slabá podpora inovatívnych spôsobov výučby, učebnicová politika na úrovni krajín tretieho sveta, nedostatočné financovanie školstva, ale aj vedy a výskumu, reformy, skôr deformujúce ako reformujúce vzdelávací systém.

Denník N riešil v jednom zo svojich mnohých článkoch o školstve aj estónske školstvo. Pre porovnanie s našimi problémami niekoľko citátov o severskom školstve: „Klasický zvonec v škole nepočuť. Žiaci si na začiatku školského roka odhlasovali namiesto zvonenia príjemnú melódiu“ alebo „Ich školy sú založené na samostatnosti študenta a autonómii učiteľov“. Na Slovensku možno jeden z tisíce žiakov povie, že sa do školy teší a chodí tam naozaj rád. Severania dokázali že školy vytvoriť miesto, kde každý študent či učiteľ chodí rád, pričom my slovenskí študenti vnímame školu skôr ako nutné zlo. Ale aj naši učitelia pôsobia unavene a frustrované, cítia sa nedocenení. To potvrdzujú aj výsledky testovania TALIS, ktoré okrem iného ukázali, že slovenský učiteľ strávi približne štvrtinu hodiny nepotrebnými administratívnymi úkonmi. Ako sa teda môže na svoje pracovisko tešiť učiteľ, keď musí neustále zápasiť s byrokraciou a otrávenými žiakmi, nejaviacimi záujem o štúdium?

Pokiaľ naša krajina nezlepší priestor pre osobný rozvoj detí, mužov či žien, tak bude naďalej upadať a zaostávať. Nie je to prvýkrát, dokonca ani krátkodobá záležitosť. Slovenský národ, neprestajne utláčaný inými národmi i vlastným nedostatkom vzdelania, sa takto nikdy nedostane z posledných priečok gramotných krajín. Hanba nám! Toto je to, o čo štúrovci bojovali? Nie. Oni bojovali za vzdelanosť slovenského národa, za uznanie nášho jazyka, za poriadny národ, ale nie za národ síce samostatný, ale slabý. Ak chceme mať teda gramotný, silný národ, musíme ho dôkladne vzdelávať a zabezpečiť mu podmienky na ďalší rozvoj.

Zamyslime sa však aj nad zodpovednosťou jednotlivca, konkrétne mladého človeka, študenta. Je isté, že jednotlivci tvoria krajinu a ešte viac než isté je to, že záleží od jednotlivcov, ako bude krajina napredovať. Ak by aj štát zabezpečil jednotlivcom perfektné vzdelanie a školy by z nich vychovávali múdro fungujúce jednotky spoločnosti, aký to má význam, ak títo ľudia napokon svoju rodnú krajinu opustia a pomáhajú tak rozvíjať inú? Malá hŕstka slovenských vzdelancov v zúfalej snahe pozdvihnúť krajinu zostala, iste. Ale čo tí ostatní? Kde sa podeli nádeje slovenských gymnázií? Vedci, spisovatelia, objavitelia, doktori... Síce nie som vedkyňou ani spisovateľkou, ale vidím, ako sa „majú“ moji priatelia, ktorí nimi sú. Zahraničie, neznámo, lepšie možnosti, vyššie platy.... to láka slovenské mozgy! Takže je naozaj vzdelanie prioritou?

Milan Hodža prirovnal krajinu ku kvetu, ktorý chce vzrastať i kvitnúť. Rovnako ako kvet tvoria bunky, tak krajinu majú tvoriť jednotlivci snažiaci sa práve tak o osobný rast, ako aj o rast krajiny. Len takéto krajiny sú schopné rozvíjať sa a vynikať na medzinárodnej scéne. Je veľa kvetov na lúke, a preto, ak chcete, aby ten váš vynikal, musíte mu zabezpečiť správne životné podmienky, ale hlavne vodu. Keby sme chceli prirovnáť význam vody v živote rastliny ku existencii krajiny, tak voda je presne tá vzdelanosť, o ktorej hovorí Hodža vo svojom výroku. Nuž krajina bez vzdelania je ako bylina bez vody, vždy prestane fungovať a napokon umrie. Keď sa nad tým zamyslíme, tak tento štátnik musel milovať svoj národ, krajinu, ak ju prirovnával ku kvetu, k okrase každej záhrady či lúky. Žeby nám tým chcel naznačiť, že Slovensko by bolo ako ruža na poli, keby sa len jeho elity konečne rozhodli problém s chýbajúcou či kalnou vodou vzdelania vyriešiť a nielen o riešeníach rozprávať?

Ak chceme zmenu od štátu, kde školstvo melie z posledného a vzdelanie sa necení dostatočne, tak priamo pred nami sa vinie ešte dlhá a hrbolatá cesta plná zmien na spôsob pokus – omyl. Máme relatívne novú ministerku školstva, ktorá môže zmeniť naše zaostávanie vo vzdelávaní a vyzerá to tak, že sa naozaj snaží. Ale bude stačiť, keď sa zmení iba systém vyučovania a odmien učiteľov? Určite nie. Okrem tejto zmeny by sa mal každý Slováčok zamyslieť, prečo žije v takej krajine, v akej žije. Prečo chce odísť a nechať svoju vlasť len tak visieť na posledných nitkách nádeje. Mal by prestať žiť v predstave lepšieho života v krajinách síce väčších a rozvinutejších, ale často aj s omnoho vyššou kriminalitou či nezamestnanosťou. Mal by si vážiť to, čo má, a keď sa ho nejaký zahraničný turista opýta, kam by mu odporučil ísť v okolí svojho rodného mesta, tak mu neodpovie, aby si sadol do auta a prešiel niekam, kde to stojí za zastavenie. „Medzi veľké objavy nášho storočia patrí poznanie, že zmenou postoja, môžeme zmeniť svoj život,“ povedal americký filozof, psychológ a pragmatik William James a mal pravdu. Prečo teda neskúsime zmeniť okrem systému aj náš postoj? Vláda by mala nielen riešiť problém slabých výsledkov našich študentov, ale aj to, ako vidia svoju rodnú krajinu. Nech neodchádzajú za vidinou ľahšieho, materialistického života, ale zostanú a rozvíjajú svoju krajinu, v ktorej vyrástli. A to sa nám snaží vysvetliť aj Milan Hodža. Musíme sa kvalitne vzdelávať, lebo inak nebudeme len stagnovať, stane sa z nás znova ten národ kontrolovaný inými veľmocami bez vlastnej národnej identity, proti čomu bojoval nielen Hodža, no aj štúrovci a množstvo ďalších národovcov zanietých pre pozdvihnutie a záchranu toho, čím sme.

Skúsme teda zobrať z trosiek to, čo ostalo, a ako slávny fénix povstaňme z popola! Vzbĺknime plameňom snahy a intelektu, nech ukážeme celému svetu, že sme národ, otvorený novým a inovatívnym možnostiam, že tá naša loď smeruje do bezpečného prístavu.

Veronika Paulovičová, 1.F

Vítaná práca celonárodnej literárnej súťaže Hodžova eseje 2018.

ČIERNA MAČKA

Prvýkrát som ho stretla na výpadovke z Bratislavy na Trnavu, keď som sa ponáhľala na rodinnú oslavu, ktorej som sa v prvom rade vôbec nechcela zúčastniť. Neveriacky som hľadela na dym valiaci sa z motora nekresťansky starého Fiatu Punto. Asi videl to zúfalstvo v mojich očiach, pretože ku mne podišiel a spýtal sa, či mi pomôže. Na odťahovku sme tak čakali štyridsať minút bok po boku, a aj keď som asi nemala, súhlasila som, aby ma odviezol do siedmeho okruhu pekla, čo bol v skutočnosti dom mojej starkej. Nemal potrebu zbytočne rozprávať, klásť zvedavé otázky, ani sa mi zverovať so svojimi najhlbšími tajomstvami. Podľa sústredeného a pálivého pohľadu jeho čiernych očí som však šípila, že ich bude asi veľa.

V Šenkoviciach nám pod predné kolesá vletela čierna mačka. „Vieš, čo to znamená, keď ti cestu skríži čierna mačka?“ Reagoval na moje zvrátené obočie: „Že niekam ide.“ Pobavene sa uškrnul a ja som sa voľky-nevoľky pridala.

Druhýkrát som ho videla, keď som sa v roli záchrankyne ocitla ja. On sedel na obrubníku sto metrov od diskotéky, z ktorej som akurát vypadla nadýchať sa čerstvého vzduchu. On zjavne dobitý, s krváčajúcou perou a prirýchlo sa sfarbujúcou lícnou kosťou a ja s pokročilou hladinou alkoholu v krvi. Odvážne som si k nemu prisadla. Tváril sa pokojne. Zmierení so životom, zmierení so situáciou, v ktorej sa ocitol, zmierení s tým, že naňho vyvalujem svoje priveľké oči. „Zase ty?“ Pritakala som a bruškami prstov som sa pustila do skenovania škôd, ktoré boli na tej tvári napáchané. Nikdy som sa k tomu ale nedostala, pretože mi vo vzduchu zachytil zápästie. „Nemám rád, keď sa ma dotýkajú cudzí ľudia,“ zašepkal s drzým úšľabkom. Neskôr však vysvitlo, že sa oveľa radšej dotýka on ich, pretože o tri hodiny neskôr uňho v byte sme si už takí cudzí neboli. Vtedy som ešte nevedela, kto z nás dvoch v skutočnosti tú záchranu potreboval.

Tretýkrát som ho videla na titulke popredného slovenského bulvárneho plátku v čakárni u lekára. Po prečítaní menej ako lichotivého článku miereného na jeho osobu som mohla jedine vyletieť zo stoličky a vydáviť svoje skromné raňajky. V telefóne mi už mesiac sedela neotvorená esemeska, ktorá sa začínala jednoznačne: Nemali by sme sa už viac st.... Zrazu to dávalo zmysel.

Potom som ho nevidela už nikdy. Ani jeho dcéra ho nikdy nevidela. Vlastne ho už nikto nikde nevidel. Asi preto, že tie tajomstvá, ktoré si so sebou nosil, boli také čierne ako jeho oči. Ako tá mačka, ktorú sme takmer zrazili v tú noc, keď sme sa stretli.

Mia Mojsejová, 4.E

PRIATEĽ MI PODAL RUKU V SPRÁVNY ČAS

Z predstáv o bravčovom rezníku ma vytrhla nemilá spomienka z mladosti. Pamätám si, ako som sa každé poobedie vracal z Poltára domov vlakom. Vzhľadom na to, že mamička mi vodičák nedovolila, inú možnosť som ani nemal. Len tlačiť sa v smradľavom osobáku. Z rutinného prezerania si obrázkov v Novom čase ma vytrhala otázka.

„Mladý muž, máte tu voľno?“ pýtala sa celkom sympatická žena.

Pri bežnom mihnutí oka som si na nej ako prvé všimol dlhé nechty vo farbe reflexnej vesty. Alebo ako sa to volá? V hlave mi však bežali slová mojej mamičky:

„Eugenko, už máš skoro tridsaťpäť, už je čas na prvé dievča.“

Krátko som sa teda zamyslel a vypýtal som si nick na Pokeci.

Ani som sa nenazdal a s Norikou sme tvorili pár. A tak som jedno ráno pred odchodom do práce mamičke predstavil svoj plán.

„Mamiíí, grankó!“ zakričal som rázne, veď som predsa chlap. Po prvom dúšku teplého mliečka som začal hovoriť.

„Nóó, vieš... to onéé v tom vlaku... vtedy.“

„Keď ťa vyhodili Kotlebovského hliadky na stanici, srdénko? Neboj sa, ju už som...“

„Nié, mámá!“ skočil som jej do reči.

„Proste som ti chcel povedať, že dneska bude TV Lux vypnutý, lebo ti chcem predstaviť svoju známosť a hotovo.“

Mama musela ostať po mojom preslove úplne šokovaná. A to som chcel o svojej frajerke povedať ešte svojmu jedinému, ale zato dlhoročnému kamarátovi Macovi. Boli sme kamaráti od základnej školy. A tak som ho zavolať, či nepôjdeme do Kominára na obedové menu.

„Dve pívá a dve decové borovičky,“ objednal Martin. Bol tu známy ako „Maco Mlieč“. Po prvé, lebo sa volal Martin Mliekarenský, a po druhé, lebo ho až nápadito pripomínal. Dalo sa s ním baviť o všetkom. Od futbalového zápasu v Okopaniciach až po moju lásku k Norike.

„Víš, keď ja musím dneska dôjsť triezvy jak rybka v akváriu,“ vysvetlil som to Macovi po lopate.

„Počkaj, veď pôjdem s tebou. Veď kukni, aký si, už ani chodiť nevieš.“

Z tej cesty domov si pamätám len málo. Viem, že v jednej ruke som držal kvety, ktoré som na drzovku niekomu odtrhol z kvetináča, a v tej druhej som pevne stískal zábradlie bytovkových schodov. Cítil som, že schody sa pod mojimi nohami vzdávajú a približujú. Robilo mi problém udržať rovnováhu.

„Raz, dva, tri, raz, dva...“ rátal som si.

No odrazu cítim, že padám. Pohľadom zachytávam, že Maco mi na poslednú chvíľu podáva pomocnú ruku a ťahá ma k mojim dverám.

Blik! Všade sa rozsvietilo. S Macom sme stáli vedľa seba a držali sa za ruky.

„Ježišku Márišku!“ zvolala mama a odpadla.

Paulína Rafajová, 4.G

Maturitná práca zo slovenského jazyka a literatúry v školskom roku 2017/2018.

SOM LEŽERNÝ ALIAS PRIATEĽ MI PODAL RUKU V SPRÁVNÝ ČAS

Som ležérny. Ráno sa neponáhľam, ležím. Obvykle to so mnou býva tak, že ešte aj eventuálne zaspím. Ak naša triedna niečo nemá rada, tak potom žiakov, ktorí zaspávajú. Či omylom, či naschvál, či pred hodinou, či na hodine... Lenže ja si neviem pomôcť. Chlad vonkajšieho sveta ma každé ráno do teplých perín nielen ukladá, ešte aj zabafuje. Neexistuje nič, žiadna povinnosť, udalosť či dokonca písomka, ktorá by ma prinútila... Ale veru hej. Existuje a verte-neverte, čakala na mňa práve v dnešné ráno.

Dnes som vstal o hodinu skôr. Teda vstal – zobudil som sa, a nielen tak, sám od seba. Zobudil ma strašiak. Chodí strašiť mládež, dorast a iné typy nevinných študentov, pričom najkrutejší je, keď príde jeho deň. Napríklad dnes ma vystrašil spod paplóna, akoby bol piatok trinásteho. Pritom je len trinásteho. Má mnoho mien. Tí, čo ho prežili v celej jeho „maličkosti“, ho nazývajú „formalita“. Keďže ja sa k nim zatiaľ radím iba z dvoch tretín, do mája ho budem s rešpektom a opatrnosťou volať pravým menom: „Maturita“. Zbúrajme teda ten sexistický stereotyp, že strašiaky sú v mužskom rode, a podme sa o ňom baviť ako o nej, o maturite.

Ráno ma maturita v spolupráci s mamou vyhnali z postele, upozornili na čerstvý strapatý účes spolu s množstvom iných problémov a nechali to na mne. Teda aspoň mama, maturita ma celý čas v pozadí sledovala akýmsi zvláštnym, schválne nešikovným spôsobom, aby občas o sebe dala vedieť a ja som si uvedomil, že sa ku mne nezadržateľne blíži. Skúsím jej ujsť?

Skúsil som, nevyšlo. Vlakom som „ušiel“ až do Žiliny, no paradoxne som jej len vyšiel v ústrety, keďže tam mám školu. Pochopil som, že sa jej nevyhnem a že čomu sa nevyhnem, tomu musím čeliť, a tak sme sa vydali pomalým krokom ku škole. Správne, my, lebo som nešiel sám. Šli sme presne v poradí zľava doprava – ja, moji dávní priatelia a dvaja noví priatelia, s ktorými nás spojila maturita z pozície spoločného nepriateľa.

„Čo je to polysémia?“ zahájil som diskusiu o hlbokých zákutiach slovenčiny, ktoré chvíľu po maturite zapadnú prachom. Diskusia sa tiahla celým mestom až po školu. Tam sa po chodbe jedni rozutekali hľadať usilovných dvíhačov triedneho priemeru

a o päť dvanásť získať informácie, druhí do bufetu kúpiť čokoládu – to všetko, aby sa zbavili stresu a pocitu viny zo zanedbanej prípravy.

Ja nepatrím ani k jedným, ani k druhým. Som ležérny. Povinnosťou nás, psychologicky odľahčených od pocitovej tiaže zodpovednosti, je odľahčovať od uvedenej tiaže atmosféru okolo nás. Zašiel som teda do svojej triedy a ponoril som sa do konverzácií o tom, ako bude všetko v pohode, až kým to neprišlo.

Už nie som ležérny. Predo mnou leží test. Pozerám naň so spadnutou sánkou. Nemám slov, čo je dosť nezvyk. Tak veľmi mi došli slová, že mám pocit, že som tichší ako ostatní, aj keď nikto nerozpráva. Hlava je prázdnejšia a prázdnejšia, až sa čoskoro bude podobať na môj bankový účet. Pozerám na hodiny. Neupokojujú ma. Nevieť byť ležérny. Čo je to prístavok? Prístav, v ktorom sú všetky lode o.k.? Čítam: „Kapitánova dcéra“. V duchu si premietam všetkých kapitánov, ktorých poznám: Kirk, Sparrow, Danko. Nič mi nepomáha. Som v núdzi a potrebujem pomoc priateľa.

Ktosi mi potiahol ľavé vrecko. Pozriem sa pod lavicu, potom na hodiny a usmejem sa. Priateľ mi podal ruku v správny čas. Ruku s papierikom. Papierikom, vďaka ktorému sa celý zložitý test razom zmení na piškvorky bez súpera. Ďakujem, Johan. Opäť som ležérny.

„Dve minúty,“ hlási zodpovedná pani. Tomu hovorím podať ruku v správny čas. Odložím banán, pretriem si všetky tri páry očí a odovzdám test Barackovi Obamovi. Ten chlap mi chýbal.

A potom som sa zobudil. Odmaturoval som, pravdaže, poctivo. Nechcel som byť predsa odkázaný na pomocnú ruku priateľa.

Marek Bartonek, 4.G

Maturitná práca zo slovenského jazyka a literatúry v školskom roku 2017/2018.

